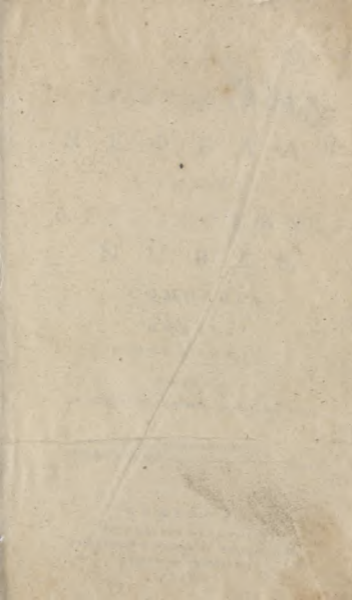

ABS. 1. 88. 41

3

Gaswell 781

ἌΙΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΝΕΦΕΛΑΙ
ΚΩΜΩΔΙΑ.
ARISTOPHANIS
NUBES,
COMOEDIA.

GRAECE;
EX EDITIONE KUSTERI.

LATINE;
EX VERSIONE VIRI ERUDITI, LONDINI 8VO. 1695.

—in vitium Libertas excidit, et vim
Dignam Lege regi.—

HORAT.

GLASGUAE:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDERANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIE
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
M.DCC.LV.

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND
B
1888

ἸΑΙ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΟΜ. Ι.

Α

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, *δαεινής.*

Α ΜΥΝΙΑΣ, *δαεινής.*

ΜΑΡΤΥΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

5707 1007 1854

D R A M A T I S
P E R S O N A E.

STREPSIADES, [Senex rusticus.]

PHIDIPPIDES, [filius Strepfiadis.]

FAMULUS STREPSIADIS.

DISCIPULUS SOCRATIS.

SOCRATES.

CHORUS NUBIUM.

JUSTUS ORATOR.

INJUSTUS ORATOR.

PASIAS, foenerator.

AMYNIAS, foenerator.

TESTIS.

CHAEREPHO.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΙΟΥ, 14.

Ω Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νυκλῶν, ὅσον
Ἀπέραλον; ὑπέποθ' ἡμέρα ἤμῃσε);

Καὶ μὴν πάλα γ' ἀλεκτρυόνος ἦκασ' ἐγώ·
Οἱ δ' οἰκέται ρέγκωσι, ἀλλ' ἐκ ἄν' ἔσθ' τῦ.

Ἀπόλοιο δ' ἦτ', ὧ πόλεμε, πολλῶν ἔνεκα,

Ὅτ' ὑδὲ κολάσ' ἔξει μοι τὴς οἰκέτας.

Ἀλλ' ὑδ' ὁ χρῆσθς ὑποσί νεανίας

Ευαίρε) τῆς νυκλῶς, ἀλλὰ πέρδε)

Εν πέντε σισύρας ἐγκεκορδυλημένος.

Ἀλλ' εἰ δοκεῖ ρέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

Ἀλλ' ἢ δύναμαι δέλαμος εὔδειν, δακνόμας

Ἵπὸ τῆς δαπάνης, ἢ τῆς φάτης, ἢ τῆς χρεῶν,

Διὰ τῆσιν τὸν ἦόν. ὁ δὲ κόμην ἔχω.

Ἰππάζεσθαι τε, ἢ ξηνωρικεύε).

Ονειροπολεῖ δ' ἵππως· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

Ὅρων ἄγνωσθαι τὴν σελήνην εἰκάδας.

Οἱ γὰρ τόκοι χωρῶσι. ἔπλε παῖ λύχτρον,

Κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἢ ἀναγνῶ λαβῶν,

Ὅποταίς ὀφείλω, ἢ λογίσωμαι τὴς τόκους.

Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.

Τῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;

ARISTOPHANIS NUBES.

ACTUS PRIMI SCENA PRIMA.

Trimetri Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES, SERVUS.

E Heu! cheu!

Proh Jupiter rex! hoc noctis, quam
Infinitum! nunquamne dies lucefcet?

Atqui dudum galli cantum ego audivi:

Famuli tamen flertunt. at non ita olim *auderent facere.*

Dii te perdant, ô bellum, cum propter multas alias res,

Tum quod mihi caftigare non licet famulos.

At neque bonus hic adolefcens

Expergifeitur noctu; fed pedit

Quinque ftragulis involutus.

At *age*, fi ita videatur, flertamus obtefli.

Sed nequeo mifer dormire, cum vexatus fim

A fumptu, ac praefepi atque aere alieno,

Propter huncce filium: ipfe verò interim comam alens

Nunc equitat, nunc bigis vehitur,

Atque equos fomniat: ego autem pereo,

Dum video lunam vigefimas adducentem:

Ufuræ enim procedunt. accende, puer, lucernam,

Atque profer tabellas, ut eas cum in manum cepero

Quat quibus debeo, ufurasque fupputem. [perlegam

Age, videam quid debeo; duodecim minas Pafiae.

Hui! duodecim minas Pafiae! quem in ufum tradidi?

Cum emerem Coppatiam, hei mihi misero !

Utinam mihi prius exsculptus esset oculus lapide.

PH. Philo, inique facis; tuam ipsius per orbitam agas.

ST. Hoc illud malum est quod me perdidit,

Somniat enim dormiens artem equestrem.

PH. Quot cursibus peragitur certamen ?

ST. Me quidem tu patrem multis agitas cursibus.

Sed quodnam debitum me invasit, post Pasiam ?

Tres minae pro curriculo et rotis Aryninae debitae.

PH. Cum equum evolveris, dōmum abducito.

ST. At ô miser, evolvisti me è meis bonis;

Quandoquidem multae obnoxius fui; et alii quoque
usurae nomine,

Pignora se ablaturus aiunt. PH. Revera autem, mi pater,

Quid adeo conquereris, atque per totam noctem volu-

ST. Mordet me tribunus quidam è stragulis. [taris?

PH. Sine me, ô colende Pater, aliquantisper dormire.

ST. Tu igitur dormias; debita autem haec, certo scias,

In caput tuum omnia recident.

Vah! utinam pronuba periisset male,

Quae me, ut ducerem matrem tuam, impulit.

Mihi enim erat rustica vita suavissima,

Squalida, inornata, temere humi projecta,

Apibus abundans, atque ovibus et fracibus.

Post uxorem duxi Megaclis filiam, Megaclis

Neptem: rusticus qui fui, urbanam,

Splendidam, luxuriae vacantem, delicatule ornatam.

Hanc ubi duxissem, unà accubui, ego

Faecem redolens, traxiam, lanarum opulentiam;

Illa autem contra unguentum, crocum, oscula impudica,

Sumptum, epularum lautitiam, Venerem, Genitalem.

Ὅτ' ἐπριάμην τὸν Κοππατίαν, οἶμοι τάλας·

εἶθ' ἐξέκόπην πρῶτον τὸν ὀφθαλμὸν λίθω.

Φ Ε. Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυε τὸν σαυῖν δρόμον.

ΣΤ. Τὺτ' ἐστὶ τὺτο τὸ κακὸν, ὃ μ' ἀπολώλεκεν.

Ογεροπολεῖ δ' ἢ καθάδων ἵππικῆν.

Φ Ε. Πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμισήρια.

ΣΤ. Εμὲ μὲν σὺ πολλὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.

Ατὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;

Τρεῖς μὲν διφρίσκῃ ἢ τροχοῖν Ἀμυνίδα.

Φ Ε. Απαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδι.

ΣΤ. Ἀλλ', ὦ μὲν, ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῆς ἐμῶν.

Ὅτε ἢ δίκας ὄφληκα, χ' ἄτεροι τόκῃ

Επεχυράσιδάσθ' φασιν. Φ Ε. Ετεδόν, ὦ πάτερ,

τί δυσκολαίνεις, ἢ σρέφη τὴν νύχθ' ὄλην;

ΣΤ. Δάκνει με δῦμαρχός τις ἐκ τῆς σρωμάτων.

Φ Ε. Εασον, ὦ δαμόνη, καλαδαρθῆν τί με.

ΣΤ. Σὺ δ' ἔν καθάδι. τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴδ' ὅτι

εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπαῖρα τὴν σὴν τρέψι).

Φεῦ. εἶθ' ὄφελ' ἢ φεσμήστρι ἀπολείδασθαι κακῶς,

Ἦτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.

Εμοὶ δ' ἦν ἀγροῖκος ἠδίστος βίος,

Εὐρωτιῶν, ἀκόρηλος, εἰκῆ κείμενος,

Βρύων μελίτλας, ἢ φεσβάτοις, ἢ γεμφύλοις.

Ἐπειτ' ἔγνημα Μεγακλῆος, τῷ Μεγακλῆος

Ἀδελφιδῆν, ἀγροῖκος ὢν, ἐξ ἄστος,

Σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

Ταύτην ὅτ' ἐγάμην, συγκατεκλιτόμην ἔγω,

Ὀζων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας·

Ἦ δ' αὖ, μύρην, κρόκῃν, κάλαυλωτῆσιμάτων,

Δαπάνης, λαφυγμῷ, Κωλιάδος, Γεγετυλλίδος.

Οὐ μὴν ἐρῶ γ', ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

Εγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνύς τοδὶ
Πρόφασιν, ἔφασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς.

Θ Ε. Ελασον ἡμῖν ἕκ ἑτες' ἐν τῷ λύχνῳ.

Σ Τ. Οἶμοι, τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπιες λύχνον;
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάης. Θ Ε. Διατί δὴ κλαύσομαι.

Σ Τ. Ὅτι τῆς σαχεῖων ἐνέλιθεις θρυαλλίδων.

Μετὰ ταῦθ', ὅπως τῶν ἐξήμεθ' ὑὸς ἔτοσι,

Ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναίκί τῇ γαθῇ,

Περὶ τῦνόμαλος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορέμεθα.

Ἦ μὲν γὰρ ἵπποι φασσίλειαι φεθς τῦτομα,

Ξάνθιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιππίδην·

Εγὼ δὲ τῷ πάππῳ τιθέμηι Φειδωνίδην.

Τέως μὲν ἔντεκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ

Κοιῆ ξυτίβημεν, καθέμεθα Φειδιππίδην.

Τῦτοσι τὸν ὑὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζελο·

Ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύτης φεθς πόλιν,

Ὡς περ Μεγακλῆες ξύσιδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφην,

Ὅταν μὲν ἔν τὰς αἴγας ἐκ τῷ Φελλίως,

Ὡς περ ὁ πατήρ (α διφθέραν ἐνημμέλιος.

Ἀλλ' ἕκ ἐπέθειλο τοῖς ἐμοῖς ὑδὲν λόγους,

Ἀλλ' ἵππερόν με κατέχευε τῆς χρημάτων.

Νῦν ἔν ὄλην τῆς γύκλα φροσίζων, ὀδῶ

Μίαν εὐρον ἀτραπὸν δαυμονίως ὑπερφυᾶ,

Ἦν, ἢ ἀγαπέισω τέλοσι, σωθήσομαι.

Ἀλλ' ἐξεγείραμ πρώτον αὐτὸν βύλομαι.

Πῶς δὴ τ' ἂν ἦδισ' αὐτὸν ἐπεγείραμι; πῶς;

Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον. Φ Ε. Τί, ὦ πάτερ.

Σ Τ. Κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

Φ Ε. Ἰδὲ, τί ἐστίν. Σ Τ. Εἰπέ μοι, φίλεις ἐμέ;

Non tamen dicam otiosam fuisse, texebat enim telam.
Ego autem ipsi pallium hoc ostendens [telam texit.
Obtentus gratia, dixi ô *mea* uxor subtilem admodum
SE. Oleum nobis non inest in lucerna.

ST. Hei mihi! quid tam bibulam accendisti lucernam?
Huc ades ut lugeas. SE. Quid lugeam?

ST. Quod unum e crassis imposuisti ellychniis.

Postea, simulac nobis natus est hicce filius,
Mihi scilicet atque uxori huic bonae,
De nomine quidem hunc in modum contendebamus.
Ipsa enim equum nomini addebat,
Xanthippum vocans, aut Charippum, aut Callippidem.
Ego autem ab avo nomen imposui Phidonidem.
Eatenus ergo decertabamus; tandem progressu temporis
Inter nos convenimus, atque imposuimus nomen Phi-
dippidem.

Hunc filium illa amplectens sic blandè alloquebatur:
Cùm tu grandiusculus natu currum agas ad urbem,
Veluti Megacles, trabeâ amictus—. ego autem dixi,
Cùm tu quidem capellas egeris e Phelleo,
Uti pater tuus, pelliceâ penulâ indutus.

At meis nihil obtemperavit monitis,
Sed equos alendo opes meas effudit.

Nunc ergo per totam noctem solícite de via cogitans,
Unam inveni semitam mire excellentem;
Quam si huic persuasero *ut insillat*, salvus ero.

At expergefacerè primùm ipsum cupio. [quomodo?
Quo verò sanè pacto lenissimè ipsum expergefaciam?
Phidippide, Phidippidule. PH. Quid est, ô pater?

ST. Exosculare me, atque manum cedò dextram. [amas?

PH. Hem tibi: quid autem vis! ST. Dic mihi, num me

PH. Ita, per Neptunum hunc equestrem.

ST. Ne mihi hunc nomines omninò equestrem.

Hic enim Deus mihi causa malorum.

Sed si ex animo me profus amas, [perem?

O fili, obtempera mihi. PH. Quid ergo tibi obtem-

ST. Immuta quàm celerrimè mores tuos,

Atque huc age, et discas quae tibi ego suafero.

PH. Dic ergo, quid jubes? ST. Atque nunquid mo-

rem geres? PH. Morem geram,

Ita me Bacchus amet. ST. Age jam huc respice.

Viden' ostiolum hoc atque domunculum?

PH. Video; quid ergo hoc revera sibi vult, ò pater?

ST. Animarum sapientium hoc est conciliabulum.

Inibi habitant viri qui de coelo

Dicentes persuadent quòd sit furnus:

Atque idem ambiat nos; nos autem carbones.

Hi docent, si quis argentum illis dederit,

Eum perorantem vincere tam aequa quam iniqua.

PH. Quinam verò sunt? ST. Nomen haud certo novi:

Anxii contemplatores sunt boni atque periti.

PH. Papae! miseri *homunciones* sat scio: nempe jacta-
bundos istos,

Pallidos, discalceatos dicis, [Chaerephon.

E quorum numero maleferiatus ille Socrates atque

ST. Au, au, tace, nequid stolidum dixeris.

Sed siquid tibi curae sint paternae facultates,

Horum e grege unus tu fias, re equestre dimissâ.

PH. Non, ita me Bacchus amet, etiamsi mihi dederis
Phasianos quos alit Leogoras.

ST. Age, obsecro te, ò mi hominum charissime,

Huc veni, et doceri te sinas. PH. Atqui quid discam?

Φ Ε. Νῆ τὸν Ποσειδῶ τυτονὶ τὸν Ἴππιον.

Σ Τ. Μὴ μοι γε τῆτον μηδαμῶς τὸν Ἴππιον.

Οὗτος γ' ὁ θεὸς αἵτίος μοι τῶν κακῶν.

Ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,

Ω παῖ, πῖθῦ. Φ Ε. Τί ἔν πῖθῦμα δῆτά σοι.

Σ Τ. Εκκρεφον ὡς τάχιστα τὺς σαυῶν τράπικς,

Καὶ μάθαι ἐλθὼν ἅ' ἔγὼ παραγνέσω.

Φ Ε. Λέγε δῆ, τί κελδέεις. Σ Τ. Καὶ τι πείσει; Φ Ε. Πείσομαι,

Νῆ τὸν Δίονυσον. Σ Τ. Δεῦρό τιν γ', ἀπόβλεπε.

Ὅρας τὸ θυρίον τῆτο κὲ τῶκίδιον;

Φ Ε. Ὅρῶ. τί ἔν τῆτ ἐσὶν ἑτέον, ὦ πάτερ.

Σ Τ. Ψυχῶν σοφῶν τῆτ ἐσὶ φρονητήριον.

Ἐνταῦθ' ἐνοικῶσ' ἄνδρες, οἱ τὸν ἕρανὸν

Λέγουτες ἀναπείθουσι, ὡς ἐσὶ πτωγῆς,

Κᾶσι περὶ ἡμᾶς ἕτος· ἡμεῖς δ' ἀνθρακες.

Οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις δίδω,

Λέγουθα νικᾶν κὲ δίκαια κᾶδικα.

Φ Ε. Εἰσὶν δὲ τιτές. Σ Τ. Οὐκ οἶδ' ἀκρίβως τῆτομα·

Μερμνοφρονησαί, καλοὶ τε κᾶγαθοί.

Φ Ε. Αἰβοῖ. πόνηροί γ', οἶδα. τὺς ἀλαζόνας,

Τὺς ὠχρῶνῆας, τὺς ἀνυποδίτους λέγους,

Ὅτι ὁ κακοδαίμων Σωκράτης κὲ Χαλρεφῶν.

Σ Τ. Ἦ, ἦ, σιωπά· μηδὲν εἶπης ἰπίον.

Ἀλλ' εἴ τι κῆδει τῶν παρῶντων ἀλφίτων,

Τῆτων ἡμῶ μοι, χασάμρος τὴν ἰππικίην.

Φ Ε. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Δίονυσον, εἰ δοίης γέ μοι

Τὺς φασιανές, ὡς τρέφει Λεωγόρας.

Σ Τ. Ἰθ', ἀνίθολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,

Ἐλθὼν διδάσκου. Φ Ε. Καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὰ λόγῳ,
Τὸν κρείττον' ὅς τις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.

Τῦτοιι τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιι, τὸν ἥττονα,
Νικᾶν λόγοισι φασὶ τὰδικαῖτάισι.

Ἦν ἔν μάθησ μοι τὸν ἄδικον τῦτον λόγον·

Ἄ τῦν ὀφείλω διὰ σέ, τῦτων ἤμ' χρεῶν

Οὐκ ἂν ἀποδοίην ἕδ' ἂν ὀβολὸν ἕδενί.

ΦΕ. Οὐκ ἂν πιθοίμην, ἕ δ' ἂν τλαίην ἰδεῖν

Τὸς ἰππίας τὸ χρῶμα δικακτασμελῆος.

ΣΤ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα, ἤμ' γ' ἐμῶν ἔδει,

Οὔτ' αὐτὸς, ἕθ' ὁ ζύγιος, ἕθ' ὁ σαμφόρας·

Ἄλλ' ἐξελεῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕ. Ἄλλ' ἔπεριόφειλά μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆος

Ἀνιπποῦ. ἄλλ' εἴσεμι, σῦ δ' ἔφροτιῶ.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΘΗΤΗΣ, ἢ ΠΑΙΣ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Α ΛΛ' ἕδ' ἐγὼ μῦθοι πεισῶν γε κείσομαι,
Ἄλλ' ἄξάμινος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φρονήσιον.

Ἦὼς ἔν γέρον ὦν, καπλήσιμων, καὶ βραδύς,

Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμῆς μαθήσομαι;

Ἰτητίον· τί ταῦτ' ἔχων τραγῶδομαι;

Ἄλλ' ἔχι κόπιω τὴν θύραν; παῖ, παρδίον.

Μ. Βαλλ' ἐς κόρακας, τίς ἔθ' ὁ κόφας τὴν θύραν;

Σ. Φεῖδωτος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

Μ. Ἀμαθῆς γε νῆ Δί, ὅς τις ἔτωσὶ σφόδρα

Ἀπεριμερίμκως τὴν θύραν λελάκῆικας,

ST. Esse penes illos aiunt sermonem duplicem,
 Unum superior qui sit, inferiorem alteram :
 Horum sermonum alterum, nempe inferiorem
 Vincere aiunt perorantem vel iniquissima.
 Si itaque didiceris injustum hunc sermonem,
 Hujus aeris alieni, quo nunc propter te obstringor,
 Nullo modo persolvam ne obolum quidem cuiquam.
 PH. Morem gerere nequeo, non enim sustinebò aspiciere
 Equites, ipse colore pallidus.
 ST. Non ergo per Cererem de meo amplius comedcs,
 Nec ipse tu, neque jugalis, neque samphoras.
 Sed te abigam ad corvos ex aedibus meis.
 PH. At non neglectum me patietur avunculus Megacles
 Sine equo esse ; sed eo intrò, et te nihil curabo.

SENARIUM IAMBICUM.

ACTUS PRIMI SCENA SECUNDA.

STREPSIADES, DISCIPULUS, SEU PUER
SOCRATIS.

AT ego, etsi cecidi, non jacebo tamen :
 Sed invocatis diis, discam
 Ipse, me conferens ad conciliabulum.
 Quonam autem pacto, senex cum sim et obliviosus ac
 Rationum subtilium argutias discam ? [tardus,
 Eundum est ; quid haec cogitando discrucior ?
 Quin fores pulsem ! Puer ! puerule !
 DI. Abi tu in malam rem, quis est qui fores pepulit ?
 ST. Phidonis filius StrepsiaDES Cicynnius.
 DI. Ineptus, per Jovem, quicumque tam vehementer,
 Nullà curâ adhibitâ, fores calcibus impetiisti,

Et meditationem excogitatam, velut abortivam excuf-
ST. Ignosce mihi, procul enim habito ruri. [fisti.

At dic mihi rem istam *quam dicis* abortivam factam.

DI. At nefas est ullis praeterquam discipulis evulgare.

ST. Dic itaque mihi audacter; ego enim ipse
Venio, discipulus *ut sim*, ad ludum hunc literarium.

DI. Dicam ergo; at oportet te haec pro mysteriis habere.

Interrogabat modò Chaerephontem Socrates,
Pulex quot saltaret suos pedes?

Cùm enim momorderat Chaerephontis supercilium,
In caput forte Socratis insiluit.

ST. Quomodo itaque hoc mensus est? DI. Dexterrime.

Cerâ liquefactâ, post cum pulicem ceperat,

Immerfit in ceram pedes ejus:

Atque ita ei refrigeratae annata sunt calceamenta,

Quae cùm solverat, spatium dimensus est.

ST. Proh Jupiter rex! *quae isthaec* subtilitas ingeniorum!

DI. Quid ergo *diceret*, alterum si audires Socratis

Commentum? ST. Qualenam obsecro? dic mihi.

DI. Interrogabat ipsum Chaerephon *isse* Sphettius,

Utrum in animo statueret, culices

Ex ore tantum emittere an è podice.

ST. Quid ergo ille dixit de culice?

DI. Aiebat, intestinum culicis esse

Angustum, quod cùm praetenuè sit, spiritum ejus

Impetu quodam exire restâ per podicem:

Hinc, cavum quiddam *forte* cùm angusto adiaceat,

Culum sonare flatus impetu.

ST. Tuba itaque est podex culicum.

O ter beatus ob istud intestini commentum?

Καὶ φρονιδ' ἐξήμβλωκας ἐξδρημόν.

Σ. Σὺ γυνώθι μοι, τιλῶ γ' οἰκῶ τῆδ' ἀγρῶν.

Ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τῷ ξημβλωμόν.

Μ. Ἀλλ' ὃ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγει.

Σ. Λέγε τῶν ἐμοὶ θαρρῶν, ἐγὼ γ' ὑποσὶ

Ἦκω μαθητὴς εἰς τὸ φρονιστήριον.

Μ. Λέξω· νομίσαμ δὲ ἅε ταῦτα χρὴ μυστήρια.

Ἀνῆρέτ' ἄρτι Χαυρεφῶν' ἄ Σωκράτης,

Ψύλλαν ὀπίσθους ἄλλοῖο τὴς αὐτῆς πόδας.

Δακῦσα γ' τῷ Χαυρεφῶν' ὅσιν ὄφρυν,

Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῷ Σωκράτους ἀφίλατο.

Σ. Πῶς δῆτα τῶντ' ἐμέτρησε; Μ. Δεξιότατα.

Κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,

Ἐτίβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδι·

Κατὰ ψυγείῃ περιέφυσαν περσικαί.

Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

Σ. Ὁ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῆδ' φρενῶν.

Μ. Τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους

Φρόντισμα; Σ. Ποῖον; ἀνίθολῶ κάτειπέ μοι.

Μ. Ἀνῆρέτ' αὐτὸν Χαυρεφῶν ὁ Σφῆτῆσιος,

Ὅποτέρα τὴν γνώμην ἔχει· τὰς ἐμπίδας

Κατὰ τὸ γόμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τῶν ῥοπυγίων.

Σ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

Μ. Ἐφασκεν εἶναι τῶν ἰερῶν τῆς ἐμπίδος

Στερόν· διαλέπῃ δ' ὄντος αὐτῷ, τὴν πνοὴν

Βίᾳ βαδίζειν ἀθὺ τῶν ῥοπυγίων·

Ἐπειτα κοῖλον πρὸς τινῶ πρῶταίμενον,

Τὸν πρῶτον ἢ χεῖν ὑπὸ βίας τῷ πνεύματι.

Σ. Σάλπιγξ ὁ πρῶτος ἐστὶν ἄρα τῶν ἐμπίδων.

Ὁ τρισμακάριος τῷ διενεργήματι.

Ἦ ραδίως φάγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,

Ὅς τις δίοιδε τῦντερον τῆς ἐμπίδος.

Μ. Πρῶτην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφρήθη

Ἵψ' ἀσκαλαβώτη. Σ. Τίνα τρόπον; κάτπε μοι.

Μ. Ζήνωνος αὐτῆ τῆς σελήνης τὰς ὁδούς,

Καὶ τὰς περιφορὰς, εἴτ' ἀνω κεχηρότος,

Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς κύκλωρ γαλιώτης κατέχευεν.

Σ. Ἦδην γαλιώτη καλαχέσαντι Σωκράτης.

Μ. Εχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον ἔκ ἦν ἰσπέρας.

Σ. Εἶεν. τί ἔν φεύς τάλφιτ' ἐπαλαμίσσαλο;

Μ. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτήν τέφραν,

Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,

Ἐκ τῆς σπυλαίγρας Ζοιμάτιον ὑφείλετο.

Σ. Τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;

Λοιγ', ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντισήριον,

Καὶ δεῖξον ὡς τάχιςά μοι τὸν Σωκράτη.

Μαθισῶ δ'. ἀλλ' ἀνοίγε τὴν θύραν.

Ω Ἠράκλεις. ταυσι ποδαπα τὰ θηρία;

Μ. Τί ἰθαύμασας; τῶ (οἱ δοκῶσι ἰσικίνας;

Σ. Τοῖς ἐκ Πύλυ ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.

Ἀτὰρ τί ποθ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν ὑτοῖ;

Μ. Ζήνωνιν ὑτοῖ τὰ κατὰ γῆς. Σ. Βολβὺς ἄρα

Ζήνωνι; μὴ νῦν τῦτόγε φροντίζετε.

Εγὼ δ' οἶδ', ἵν' εἰσὶ μεγάλοι ἔκκαλοι.

Τί δ' οἶδε δρωσιν, οἱ σφόδρ' ἐλκεκυρότες;

Μ. Οὔτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

Σ. Τί δῆθ' ὁ πρῶκλος ἐς τὸν ὕρανὸν βλέπει;

Μ. Αὐτὸς κατ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκει).

Ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ κἄτος ἡμῖν ἐπιτύχη.

Σ. Μήπω γε, μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμενάριον, ἵνα

Profecto quàm facillimè absolvetur

Quicumque dignoverit inteffinum culicis.

DI. Pridem vero grandi cogitato spoliatus est

A Stellione. ST. Quo pacto? dic mihi.

DI. Dum ille lunae cursus exquireret

Atque ambitus, et ideo sursum hiante ore intueretur,

De tecto, noctu, stellio illum percacavit.

ST. Delector *isto* stellione qui percacavit Socratem.

DI. Heri autem, nobis coena deerat vesperi.

ST. Esto; quid ille igitur ad victum excogitavit?

DI. In mensam cum sparserat exilem cinerem,

Et incurvârat veru, postea, accepto circino,

E palaestra pallium surripuit.

ST. Quid ergo *amplius* Thaletem illum miramur?

Aperi, aperi confestim ludum,

Atque ostende mihi Socratem quàm celerrimè.

Discere enim gestio; quin aperis ostium?

Proh Hercules! cujusmodi sunt hae bestiae?

DI. Quid miratus es? cuinam similes tibi videntur?

ST. Lacedaemoniis illis è Pylo captis.

Attamen quid ita terram hiece intuentur?

DI. Quaeritant hi quae sunt in terra. ST. Bulbos ergo

Quaerunt? *eho* hoc jam vobis ne curae sit.

Ego enim novi ubi sunt magni atque boni. [sunt?

Quid ergo hi faciunt qui *ita* supra modum decurvati

DI. Hi quae sunt in Erebo scrutantur, infra ipsum Tar-

ST. Quid ergo podex coelum spectat? [tarum.

DI. Ipse per se sydera contemplari discit.

At intro *vos* eatis ne ipse in nos incidat.

ST. Nequaquam, nequaquam, sed mancant, ut

Cum ipsis communicem quoddam negotiolum meum.

DI. At non convenit ipsis sub dio

Foris morari valde diu.

ST. Per deos, quid haec sint, dic mihi.

DI. Astronomia quidem haec est. ST. Hoc vero quid?

DI. Geometria. ST. Ad quid hoc ergo utibile est?

DI. Ad metiendam terram. ST. Num forte datam *ad colendum*?

DI. Non: sed universam. ST. Lepidè dicis.

Hoc enim inventum populare est ac utile.

DI. Hic autem tibi terrae universae ambitus; viden'?

Hae quidem sunt Athenae. ST. Quid dicis? hoc vix cre-

Quoniam iudices non video confidentes. [do;

DI. Atqui reverà hoc Atticum solum est.

ST. Et ubi Cicynnii sunt populares mei?

DI. Hic sunt. Euboea autem, uti vides,

Haecce; distenta est valde prorsus in longum.

ST. Novi; à vobis enim distenta fuit, atque Pericle.

At Macedonia ubinam est? DI. Ubinam *inquis*? haec
 ipsa est.

ST. Quàm prope nos jacet? hoc omnino vobis curae sit,

Hanc à nobis procul admodum amoliri.

DI. At hoc fieri nequit per Jovem. ST. Ergo lugebitis.

Age, quid hic hominis est in Calatho pensili?

DI. Ipse. ST. Quis ipse? DI. Socrates. ST. Hem So-

Age tu, elatâ voce mihi ipsum devoca. [crates.

DI. Ipse quidem tu voca: non est enim mihi otium.

Αὐτοῖσι κοινῶσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

Μ. Ἀλλ' ἔχ' οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν αἴρα

Ἐξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐσι χρόνον.

Σ. Πρὸς τῶν θεῶν, τί γ' ταῦτ' ἐσίν, εἰπέ μοι.

Μ. Αστρονομία μὲν αὐτή. Σ. Τῆσι δὲ τί;

Μ. Γεωμετρία. Σ. Τῆτ' ἔν τι ἐσι χρήσιμον;

Μ. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σ. Πότερα τὴν κληρουχικὴν;

Μ. Οὐκ' ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Σ. Ἀγεῖον λέγεις.

Τὸ γ' σόφισμα δημοτικὸν ἔχ' χρήσιμον.

Μ. Αὐτὴ δὲ (οἱ γῆς περιόδου πάσης. ὄρας;

Λῖδε μὲν Ἀθῆναι. Σ. Τί σὺ λέγεις; ἔπειθομαι.

Ἐπεὶ δικαστὰς ἔχ' ὄρω καθημένους.

Μ. Ὡς τῆτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

Σ. Καὶ πῶς Κικυγῆς εἰσὶν οἱ μοι δημόται;

Μ. Ἐνταῦθ' ἔνεσιν. ἢ δὲ γ' Εὐβοί, ὡς ὄρας,

Ἦδ' ἠ παρατέτα) μακρὰ πόρρω πάνυ.

Σ. Οἶδ'. ὑπὸ γ' ὑμῶν παρετάθη ἔχ' Περικλῆος.

Ἀλλ' ἢ Λακιδάμων πῶς ἐσίν. Μ. Ὅπως ἐσίν; αὐτή.

Σ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τῆτο πάνυ φροντίζεσε,

Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.

Μ. Ἀλλ' ἔχ' οἶόν τε γῆ Δί. Σ. Οἰμῶξισθ' ἄρα.

Φέρε, τίς γ' ἔτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;

Μ. Αὐτός. Σ. Τίς αὐτός; Μ. Σωκράτης. Σ. Ὡ

Σώκρατες.

Ἰθ' ἔτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

Μ. Αὐτός μὲν ἔν σὺ κάλειον. ἔγ' μοι χολή.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

Ω Σώκρατες.

Ω Σωκρατίδιον. Σ Ω. Τί με καλεῖς, ὦ φήμερε.

Σ Τ. Πρῶτον μὲν ὅ,τι δρᾶς, ἀντιβολῶ, κατέπιέ μοι.

Σ Ω. Αεροβαλῶ ἢ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Σ Τ. Επειτ' ἀπὸ ταρῖν τῆς θεὸς ὑπερφρονεῖς·

Ἀλλ' ἔκ ἀπὸ τῆς γῆς εἶπερ. Σ Ω. Οὐ γὰρ ἂν ποθε

Ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πρᾶγματα,

Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, ἢ τὴν φρονίδα

λεπίην καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον αἶρα.

Εἰ δ' ὦν χαμαί, τ' ἄνω κάτωθεν ἐσκόπων,

Οὐκ ἂν ποθ' εὔρον. ἢ γὰρ ἀλλ' ἢ γῆ βία

"Ἐλκει παρ' αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φρονίδος·

Πάχει δὲ ταῦτ' οὕτω ἢ τὰ κάρδαμα. [δαμα;

Σ Τ. Τί φης; ἢ φρονίς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρ-

διον, κατὰ βῆθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ,

"Ἴνα μ' ἐκδιδάξῃς ὡν περ' ἕνεκ' ἐλήλυθα.

Σ Ω. Ἥλθες δὲ κατὰ τί; Σ Τ. Βυλόμμος μαθεῖν λέγειν.

Ἵπὸ γὰρ τόκων, χρίσων τε δυσκολοσίαιων

Λυγομαί, φέρομαί, τὰ χρήματ' ἐνεχυραζόμεμα.

Σ Ω. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες ἤμωμμος;

Σ Τ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἰππικῆ, δεινὴ φαγεῖν.

Ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγῳ,

Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μηδὲν δ' ὄντιν' ἂν

Πράττη μ', ὀμῶμαί σοι καταθήσῃ τῆς θεός.

Σ Ω. Ποίους θεός ὀμῶσιν. πρῶτον γὰρ θεοὶ

Ἡμῖν νόμισμ' ἔκ' ἐστίν. Σ Τ. Τῶ γὰρ ὀμνυτ' ἢ

Σιδάρεοισιν, ὡς περ' ἐν Βυζαντίῳ;

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

STREPSIADES, SOCRATES.

O Socrates, [muncio?

O Socratifce! So. Quid me vocas, ò mortalis ho-
Primùm quidem, quid facias, obsecro, dic mihi.

So. Per aërem scando, atque solem despicio.

ST. Itaque è calatho deos despectas,

Sed non à terra scilicet? So. Nunquam enim *aliter*

Exquirerem recte res supernas,

Nisi suspenso intellectu, et cogitatione

Tenui permixtâ cum cognato aëre. [templarer,

Quòd si humi consistens, quae suprâ sunt, ab imo con-

Nunquam ea excogitarem; enimvero terra vi suâ

Attrahit ad se humorem cogitationis.

Accidit hoc idem etiam nasturtiis. [sturtia?

ST. Quid ais? num cogitatio attrahit humorem in na-

Age nunc, descende ad me, ò Socratifce,

Ut ea me doceas, quorum gratiâ adveni. [cere cupiens.

So. Quamobrem autem venisti? ST. Dicendi artem dif-

Ab usuris enim et usurariis perversissimis

Omnino spoliator, bona mea pignori capta patior.

So. Unde vero, obaeratus cùm esses id temet *ita* latuit?

ST. Morbus me labefecit equestris voracissimus.

At me edoceas alterum sermonum tuorum,

Illum *nempe* qui nihil persolvit: mercedem vero, quam-

Exegeris, me daturum juro per deos. [cunque

So. Quales per deos juras tu? nam primò, Dii

Nobis pro more recepto non sunt. ST. Per quid ergo

juratis? num

Per ferreos nummos, sicut in Byzantio *feri solet*?

So. Visne res divinas perspicuè scire, [omnino.

Qualesnam sint reverâ? ST. Imo per Jovem, si modo sint

So. Et cum nubibus in colloquio congregi,

Nostris Deabus? ST. Maxime quidem volo.

So. Confide igitur hâc in sacrâ sella.

ST. En confideo. So. Hanc itaque accipe

Coronam. ST. Quorsum coronam? hei mihi, Socrates,
Vereor ne me, veluti Athamantem, sacrificetis.

So. Non; sed haec omnia initiandis

Nos solemus facere. ST. Quidnam ergo lucri auferam?

So. In dicendo fies veterator, crepitaculum, pollen,

Quiesce modo. ST. Per Jovem non me fallis:

Ita enim conspersus, in pollinem redigar.

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUUM XII.

Anapaestici Aristophanii.

SOCRATES, STREPSIADES.

Lingua favere oportet senem precibusque ani-
mum advertere.

O Domine rex immense aër, qui terram tenes sus-
pensam,

Et splendide Aether, venerandaeque Deae nubes cum
tonitru fulminantes,

Attollimini, conspicimini, ô dominae, contemplatori
vestro in sublimi suspensae.

ST. Minimè, minimè sane, priusquam hoc vestis com-
plicuero, ne madesiam. [rens!

Me miserum, quod domo venerim galerum non affe-

So. Adeste jam ô venerandae nubes, huic ut vos com-
monstretis:

Σ Ω. Βύλει τὰ θεῖα πράγματ' εἶδιναι σαφῶς,

Ἄτ' ἐστὶν ὀρθῶς; Σ Τ. Νῆ Δί', εἰπερ ἐστὶ γε.

Σ Ω. Καὶ ξυλ' ἡμίθεα ταῖς Νεφέλαισι εἰς λόγους,

Ταῖς ἡμετέροισι δαίμοσι; Σ Τ. Μάλιστ' ἄ γε.

Σ Ω. Κάθιζε τοίγυρ ἐπὶ τὸν ἱερὸν κρίμποδα.

Σ Τ. Ἰδὺ κάθημα. Σ Ω. Τύλοισι τοίγυρ λαβὲ

Τὸν εἴφανον. Σ Τ. Ἐπὶ τί εἴφανον; οἴμοι Σώκρατες·

Ὡσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσειε.

Σ Ω. Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὺς τελευτήρας

Ἡμεῖς ποιοῦμεν. Σ Τ. Ἐἴτα δὴ τί κερδαῖω;

Σ Ω. Λέγειν ἡγήσει τρίμμα, κρόταλον, φαμπάλη.

Ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. Σ Τ. Μὰ τὸν Δί' ὕψιδ' αἶψα γέ με.

Κάπαπατ' ὀρθῶς γ' ὡσαυτάλη ἡγήσομαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ 16.

Ἀναγκαστικοὶ Ἀρισοφάνειοι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ΕΥφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτερον, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.

Ω δέσποτ' ἀναξ, ἀμετρήτ' αἴηρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,

Λαμφεύς τ' αἰθῆρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροτησικέραυτοι,

Ἀρθίη, φάνητ', ὧ δέσποινα, τῷ φρονίσιῃ μέλιωροι.

Σ Τ. Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τυτὶ πλύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.

Τὸ δὲ μὴ κυθῆν οἴκοθεν ἰλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

Σ Ω. Ἐλθέε δῆτ', ὧ πολυλίμηλοι Νεφέλαι, τῷ δ' εἰς ἐπίδειξιν,

Εἴτ' ἐπ' Ολύμπῳ κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κά-
θουθε·

Εἴτ' Ωκεανῷ πατρός ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴσατέ
Νύμφας·

Εἴτ' ἄρα Νεῖλῳ περὶ χροαῖς, ὑδάτων χρυσοῖς ἀρύεσθε
πρόχυσιν·

Ἢ Μαγῶτιν λίμνην ἔχειτ', ἢ Σκόπελον νιφίεσσα Μί-
μαλος.

Ἐπακύσατε δεξιὰ μῦθον Θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χα-
ρεῖσασα.

ΧΟΡΟΣ, ἢ ΝΕΦΕΛΑΙ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ,
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἄετοισι Νεφέλαι.

Ἀρθῶ μιν φαγεραῖ,

Δροσερὰν φύσιν εὐάγυλον,

Πατρὸς ἀπ' Ωκεανῷ βαρναχίος,

Ἵψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ

Δειδροκόμης, ἵνα

Τηλεφανεῖς Σκοπίας ἀφορώμεθα,

Καρπύς τ', ἀρδορῶ μιν θ' ἱερὰν χθόνα,

Καὶ πόντων ζαθέων κελαδήματα,

Καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.

Ὀμμα γ' ἀϊθέρος ἀ-

κάμαλον σελαγεῖται,

Μαρμαρίασιν ἐν αὐγῆς.

Ἀλλ' ἀποσεισάμεθα νέφος ὄμβριον,

Ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδῶμεθα

Τηλεσκόπῳ ὀμμαλί γαῖαν.

Sive in Olympi verticibus sacris nive conspersis habitetis,

Sive Oceani patris in hortis, sacram nymphis institutis choream,

Sive quidem ad Nili ostia aquas aureis hauriatis aqualibus ;

Seu Maeotin lacum teneatis aut scopulum nivofum Mimatantis ;

Exaudite nos, accepto sacrificio, et sacris nostris gaudentes.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

CHORUS SIVE NUBES, SOCRATES,
STREPSIADES.

Perpetuò fluentes Nubes,
Tollamur conspicuae,
Roscidâ virtute et mobili,
Ab Oceano patre horrifono,
Celsorum montium super cacumina
Arboribus densa, ubi
Procul lucentes speculas conspiciamus,
Fructusque, madentemque sacram tellurem,
Et fluminum divinorum murmura,
Et strepentem pontum gravifonum.
Oculus enim aetheris
Indefessus effulget
Rutilo splendore.
Sed longe exculsâ imbriferâ nebulâ,
Immortali formâ perlustremus
Procul intuenti lumine terram.

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUUM VII.

So. **O** Multum venerandae nubes, manifestò audivistis me precantem.

Sensistis tu vocem simul cum reboante tonitru venerabili? [pedere

ST. Et veneror vos, ò multum colendae! et volo optonitribus, adeo illa horreo et expavesco.

Et, sive jam fas nunc sit sive nefas, cacaturio.

So. Ne, quaeso, illudas, neve facias quae solent hi facibus inuncti *homunciones*:

Sed lingua fave: magnum enim dearum examen excitatur carminibus nostris.

ANTODE, VERSUUM XVI.

CH. **V** Irghines imbriferæ
Adeamus pinguem

Tellurem Palladis; viris pollentem regionem

Cecropis visuræ multum amabilem;

Ubi cultus arcanorum sacrorum, ubi

Mystrarum suscepatrix domus

In sacris ritibus ostenditur,

Coelestibusque diis donaria,

Templaque sublimia et statuæ,

Et supplicationes beatorum sanctissimæ

Et pulchrè coronata deorum

Sacrificia epulaeque

Tempore quolibet:

Vere etiam ineunte *Dionysia*,

Et suaviter sonantium chororum certamina,

Et cantus tiliarum gravifonus.

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ζ.

ΣΩ. **Ω** Μέγα σεμναί Νεφέλαι, φατερῶς ἠκύσαί
 με καλέσαντες.

Ἦδὺ φωνῆς ἅμα ἢ βροχῆς μυκησάμενης Θεοσίπλι;

ΣΤ. Καὶ σέβομαί γ', ὧ πολλοὶ μῆλοι, ἢ βύλομαι ἀν-
 ταποπαρδεῖν

Πρὸς τὰς βροχάς. ὕτως αὐτὰς τέτρεμαίνω ἢ πεφό-
 βημαί.

Κ' εἰ θέμις ἐστὶ γυνί γ' ἦδη, κ' εἰ μὴ θέμις ἐστὶ, χρεσίων.

ΣΩ. Οὐ μὴ σκώψης, μηδὲ ποιήσης, ἅπερ οἱ τρυγο-
 δαίμονες ὕτοι·

Ἀλλ' εὐφῆμαι, μέγα γὰρ τι θεῶν κτεῖται σμῆνος αἰδαῖς.

Α Ν Τ Ω Δ Η, Κ Ω Λ Ω Ν ις'.

ΧΟ. **Π** Ἀρθένοι ὀμβροφόροι,

Ἐλθωμεν λιπαράν

Χθόνα Παλλάδος, εὐαγέρον γὰρ

Κέκροπος ὀφόμεναι πολυήρατοι,

Οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα

Μυσόδοκος δόμος,

Ἐν τελέαις ἀγίας ἀναδείκνυ),

Οὐραίοις τε θεοῖς δωρήματα,

Ναοὶ δ' ὑψιφεῖς, ἢ ἀγάλματα,

Καὶ πρῶσοδοι μακάρων ἱερώτα),

Εὐσέφανοί τε θεῶν

Θυσίαι, θαλία τε,

Πανδοπαῖσιν ἐν ὥραις·

Ἠρί τ' ἐπερχομένη Βρομία χάρις,

Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,

Καὶ μῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤ. Πρὸς τῷ Διὸς ἀνιβολῷ (εἰ, φράσον τίνας εἶσ', ὧ
Σώκρατες, αὐται,

Λί φθεγξάμεναι τῆτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠρώναί τιές εἰσιν;

ΣΩ. Ἦκίς, ἀλλ' ἕραγια Νεφέλαι μεγάλαί θεαί ἀν-
δράσιν ἀργοῖς.

Λῖπερ γνώμη κ' διάλεξιν κ' γῶν ἡμῖν παρέχουσιν,

Καὶ τεραλείαι κ' περιλέξιν, κ' κρῶσιν κ' κατ' ἀληψιν.

ΣΤ. Τῆτ' ἄρ' ἀκῦσας αὐτῶν τὸ φθίγμ' ἢ ψυχὴ μὲν
σπεύουσι,

Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, κ' περὶ καπνῷ γενεολεχεῖν,

Καὶ γωμιδίῳ γνώμη γύξας' ἐτέρῳ λόγῳ ἀνιλογοῦσαι.

Ὡς εἰ πως εἰσιν ἰδεῖν αὐτάς ἤδη φανερώς ἐπιθυμῶ.

ΣΩ. Βλέπε γῶν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γ' ὄρω
κατιώσας

Ἦσυχ' αὐτάς. ΣΤ. Φέρε πῶ; δεῖξον. ΣΩ. Χωρῶσ'
αὐται πάντ' πολλὰ,

Διὰ τῶν κοίλων κ' τῶν δασέων αὐται πλάγαι. ΣΤ. Τί
τὸ χρῆμα;

Ὡς ἔκασθ' ἄκαθαρῶ. ΣΩ. Παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. Ἦδη γῶν
μόλις ὄρω.

ΣΩ. Νῦν γέ τοι ἤδη καθαρᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς
κολοκύνθαις.

ΣΤ. Νῆ Δί' ἔγωγ', ὧ πολυτίμητοι. πάντα γὰρ ἤδη
κατέχουσι.

ΣΩ. Ταύτας μῦθοι σὺ θεὰς ἔσας ἐκ ἠδῆς, ἢ ἐνόμιζες;

ΣΤ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην κ' ὄρῳσιν αὐτάς ἠγύμην κ'
σκιάν εἶναι.

ΣΩ. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶδ' ὅτι πλείους αὐταὶ βόσκουσι
σοφιστᾶς,

Θυρίομαχίτας, ἰατροπέχνας, σφραγίδουχαρτοκομήτας,

ST. Per Jovem, obsecro te, dic mihi, ô Socrates, quae-
nam hae sunt,

Quae adeo graviter locutae sunt? num heroinae quae-
dam sunt? [deae,

So. Minime; sed coelestes nubes, magnae viris otiosis
Quae mentem et differendi facultatem et intellectum
nobis suppeditant,

Et praestigias et ambages dicendi vehementiamque et
comprehensionem. [mea, exsiliit:

ST. Hanc utique ipsarum vocem cum audiverat anima
Et jam subtilia dicere gessit, et de fumo anxie inquirere:
Et sententiola sententiam convellens, alteri rationi ra-
tionem opponere. [percupiam.

Ut, siquo modo ipsas jam videre liceat manifesto, illud

So. Respice jam versus Parnetem; nunc enim video
descendentes

Ipsas sat placide. ST. Age, ubi? commonstra. So. Huc
tendentes, hae admodum multae,

Per loca cava atque densa, hae transversae. ST. Quidnam
rei *in causâ* est, [num vix video.

Quod non video? So. Juxta ingressum. ST. Etiam-

So. Nunc verò jam ipsas perspicis, nisi lippis cucurbitis.

ST. Etiam, per Jovem, video; (ô multum veneran-
dae!) nam omnia jam occupant. [bas?

So. Has itaque tu deas esse nec noveras, nec esse puta-

ST. Non per Jovem, sed nebulam atque rorem eas
existimabam, et umbram esse.

So. Nesciebas itaque profecto quod plurimos hae alunt
Sophistas, [comptos,

Thuri-augures, Medicinae-artifices, digitignavannulo-

Cyclicarum chorearum cantu-flexores, viros in sublimibus perscrutandis impostores,
Nihil agentes alunt otiosos, propterea quod hi cantu illas celebrant.

ST. Haec utique finxerunt: *madidarum nubium, splendorem-deflectentium immanem impetum,*

Cincinnosque centicipitis Typhonis, furentesque procellas: Praeterea aëreas, udas, uncas volucres in aëre natantes, Imbresque aquarum roscidarum nubium, dehinc horum vice devorarunt,

Mugilum frustra magnorum et bonorum, carnesque avinas turdorum.

SO. Nonne merito sane, propter has? ST. Dic mihi ergo quid illis acciderit, quod,

Si nubes sint reverâ, mortalibus similes sint mulieribus?

Quoniam illae tales non sunt. SO. Age, qualesnam ergo sunt? [litantibus;

ST. Haud certò novi: caeterum assimilantur floccis vohaud mulieribus profecto, ne tantillum quidem; haec verò nares habent.

SO. Responde mihi nunc, quae te rogavero. ST. Dic ocyùs, quicquid vis. [ro similem,

SO. Nunquamne sublatis oculis vidisti nubem centauri aut pardo, aut lupo, aut tauro? ST. Etiam per Jovem: quid tum postea?

SO. Omnia fiunt quae ipsis lubet esse; et profecto si viderint comantem

Agrestem aliquem ex istis hirsutis, qualis est iste Xenophantae filius,

Insaniam ejus irridentes, centauris assimilant semetipsas.

Κυκλίωι τε χορῶν ἀσμάλοκάμπτας, ἀνδρας μέγιστοφύνακας,

Οὐδὲν δρῶντας, βόσκουσ' ἀργύς, ὅτι ταύτας μισοποιῶσι,
ΣΤ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίηι ὑγραῖ Νεφέλαϊν σρεπταυγαῖν
δαῖιον ὄρμαϊν,

Πλοκάμυς δ' ἑκατοδκέφαλα Τυφῶ, πρημαγίνουςας τε
θυέλλας,

Εἴτ' αἰετίας, διεράς, γαμφύς οἰωνός, ἀετορηχεῖς,
'Ομβρος δ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφέλαϊν. εἴτ' ἀπ' αὐτῆς
καλίεπιον

Κεεράν τεμάχη μεγάλην ἀγαθᾶν, κρία τ' ὀρνίθια
γε κιχλᾶν.

ΣΩ. Διὰ μὲν τοι τάσδ' ἔχι δικαίως; ΣΤ. Λέξοι δὴ
μοι, τί παθῆσαι,

Εἴπερ Νεφέλαϊ γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνητῶς εἴξασι γυγαξίη;
Οὐ γὰρ ἐκείνη γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. Φέρε ποῖα γάρ
τινὲς εἰσι;

ΣΤ. Οὐκ οἶδα σαφῶς. εἴξασίν γ' ἔν ἐρίοισιν σρεπτα-
μίνοισιν,

Κύχι γυγαξίη μα Δί' ὑδ' ὅτιν. αὐται δὲ ρίνας ἔχουσιν.

ΣΩ. Ἀποκριθαι γυν ἄτ' ἂν σ' ἔρωμα. ΣΤ. Λέγε γυν
ταχέως ὅ, τι βύλει.

ΣΩ. Ἦδη ποτ' ἀναβλίψας εἶδες νεφέλην Κεεταύρω
ὁμοίαν;

Ἦ παρδάλει, ἢ λύκω, ἢ ταύρω; ΣΤ. Νὴ Δί' ἔγωγ'.
εἶτα τί τῦτο;

ΣΩ. Γίνονται πάνθ' ὅ, τι ἂν βύλωνται· καὶ μὲν ἴδωσι
κομήτην

Ἄδριόν τινα τῶν λασίων τῦτων, οἷον περ τὸν Ξενοφάνην,
Σκώπινισαί τὴν μαίαν αὐτῶ, Κεεταύροις εἴκασαι αὐτάς.

ΣΤ. Τί γ' ἦν ἄρπαζα τῆς δημοσίων καλίδωσι Σίμωνα,
τί δρῶσιν;

ΣΩ. Αποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτῷ, λύκοι ἐξαίφνης ἐ-
γρόντο.

ΣΤ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμοι αὐται τὸν ῥί-
ψασιν χθὲς ἰδῆσαι,

Ὅτι δειλότατοι τῶντο ἰώρων, ἔλαφοι διὰ τῶν ἐγρόντο.

ΣΩ. Καὶ νῦν ὅτι Κλειδίην εἶδον, ὄραξ, διὰ τῶν ἐγέ-
ροντο γυναῖκες.

ΣΤ. Χαίρειε τοίγυν γ', ὃ δίσποιναί, καὶ νῦν, εἴπερ τιπὶ
κἄλλω,

Οὐρανομήκη ρήξαίε κάμοι φωνῆν, ὃ σαμβασίλειαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ 18'.

ΧΟ. **Χ**αίρ', ὃ πρεσβῦτα παλαιεῖς, ὃ θηρατὰ
λόγων φιλομύστωρ.

Σὺ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ. φράζε φέρε ἡμᾶς ὃ, τι
χρήσεις.

Οὐ γ' ἂν ἄλλω γ' ὑπακίσωμεν τῆς νῦν μελεωροσοφισῶν,
Πλὴν ἢ Προδίκω. τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα. Ἐοὶ δὲ,

Ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ παρα-
βάλλει,

Κάνυπόδηλος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κάφ' ἡμῖν σεμνο-
πρωπιῖς.

ΣΤ. Ω γῆ τῷ φθίγματι· ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τε-
ρατώδες.

ΣΩ. Αὐται γ' τοὶ μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ'
εἰσὶ φλύαρος.

ΣΤ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε φέρε τῆς γῆς, ὀυλύμπιος
ὢ θεός ἐστιν;

ST. Quid autem si peculatorem reipublicae viderint

Simonem? quid tum faciunt?

So. Ut ingenium ejus demonstrent, lupi repente fiunt.

ST. Hoc utique illud est, quod viso heri Cleonymo fugitivo,

Quoniam timidissimum illum esse cernebant, cervi propterea evaserunt.

So. Et nunc quoniam Clisthenem conspexere, vides ut ideo fiunt mulieres. [alii,

ST. Salvete ergo, ô dominae, et nunc, si cui unquam Mihi quoque ad coelos elatam vocem rumpite, ô summae reginae!

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUM LIV.

CH. **S** Alve ô senex olim uate, venator sermonum sapientium;

Tuque subtilissimarum nugarum sacerdos, dic nobis quid tibi opus est;

Non enim aurem praebeamus alteri cuiquam ex hodiernis rerum coelestium speculatoribus,

Praeterquam Prodico: et huic quidem propter sapientiam et ingenium: tibi vero [sum jacis,

Quod elatè in via incedis, atque oculos per transver-
Atque discalceatus multa mala toleras, et nos gravi vultu suspicis.

ST. O tellus! quaenam haec vox? quam sacra? quam veneranda atque portentosa? [nugae sunt.

So. Hæc enim tibi solae sunt deae: caetera autem omnia

ST. Jupiter autem, dic nobis per terram, Olympius ille annon deus est?

So. Qualis Jupiter! minime: ne nugeris, nec enim Jupiter est *ullus*. ST. Quid ais tu? [pedi.

Quis igitur pluit? hoc enim primum mihi omnium ex-

So. Hae scilicet; è magnis autem signis hoc te edocebo.

Age, ubi enim unquam absque nubibus pluentem *Jovem* conspicias es?

Sin minus, oporteret sereno aëre ipsum pluere, has autem fecedere.

ST. Etiam per Apollinem; huic profecto rationi probe incubuisti. [ere.

Atqui antehac Jovem certo putabam per cribrum mei-

At quis est qui tonat? dic mihi; hoc enim mihi terrorem incutit.

So. Hae eadem tonant dum provolvuntur. ST. Quomodo ô tu audacissime?

So. Cùm repletæ fuerint aquâ multâ, et coactæ ut ferantur:

Et sic suspensæ imbri plenæ, ut necesse est, deinde et graves

In se mutuo collapsæ rumpuntur atque fragorem edunt.

ST. Quis autem est qui ipsas cogit, nonne Jupiter, ut ferantur?

So. Minime, sed Aetherius turbo. ST. Turbo! hoc me latuerat, *scil.*

Jovem non esse sed ejus vice Turbinem nunc regnare. At nondum de fragore atque tonitru me docuisti.

So. Annon audivisti me? Nubes aio aqua repletas

In se mutuo collapsas fragorem edere propter densitatem.

ST. Age, hoc quomodo possum credere? So. Ex te ipso ego *id* te docebo.

ΣΩ. Ποῖος Ζεύς; ἢ μὴ ληΐσης, ὕδ' ἐστὶ Ζεύς. ΣΤ. Τί λείπεις σὺ;

Ἀλλὰ τίς ὕει; τυτὴ γ' ἐμεῖ γ' ἀπέφηται πρῶτον ἀπάγων.

ΣΩ. Αὐτὰν ἔφησθαι, μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

Φέρε, σὺ γ' ὡς πόσ' ἀνὰ Νεφελῶν ὕει ἤδη τεθείασα;

Καί τοι χρεὴν αἰθρίας ὕει αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημείν.

ΣΤ. Νῆ τὸν Απόλλω, τῷ γέ τοι τῷ κυνὶ λόγῳ εὐπεσοίφυσας.

Καί τοι πεῦτερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνα ἔρειν.

Ἀλλ' ὅς τις ὁ βροντῆς ἐστὶ, φράσον. τῷτό με ποιεῖ τετρεμαίγειν.

ΣΩ. Αὐτὰν βροντῶσι κυλινδόμηναι. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ, ὡς πάριστα σὺ τολμῶν;

ΣΩ. Ὅταν ἐμπληθῶσ' ὕδατος πολλῶν, καταγκασθῶσι φέροντα.

Κατακρημνάμηναι πλῆρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖσθαι.

Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπυσσας, ῥήγνυν) ἢ παλαγῶσιν.

ΣΤ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς; ἢ χ' ὁ Ζεύς, ὡς τε φέροντα;

ΣΩ. Ἦκισ', ἀλλ' αἰθίριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τυτὴ μ' ὁ Ζεύς ἢκων, ἀλλ' ἀντ' αὐτῷ Δῖνος κυνὶ βασιλέων.

Ἀτὰρ ὕδιπῳ περὶ τῷ παλάτῳ ἢ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

ΣΩ. Οὐκ ἦκυσάς μιν, τὰς Νεφέλας ὕδατος μετὰς ὅτι φημί,

Ἐμπίπυσσας εἰς ἀλλήλας παλαγεῖν διὰ τὴν πυκνότητά;

ΣΤ. Φέρε τυτὴ τῷ χρεὴν πισδεῖν; ΣΩ. Ἀπὸ (αὐτῷ γὰρ) διδάξω.

Ἦδη ζωμῦ Παναθηναίους ἐμπληθεῖς, εἴτ' ἐταράχθης
 τὴν γαστέρα, ἕ κλότος ἐξαίφνης αὐτὴν διχοκορήσῃσιν;
 ΣΤ. Νὴ τὸν Απόλλω, ἕ δεινὰ ποικί γ' ἄθυσ' μοι καὶ
 τετάρακ),

Χ' ὥσπερ βροχὴ τὸ ζωμίδιον παλασεῖ, ἕ δεινὰ κίερα ἕψῃ
 Ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ· κᾶπειτ' ἐπάγει παπα-
 παππᾶξ.

Χ' ὅταν χέζω, κομιδῇ βροχᾶ παπαπαππᾶξ, ὥσ-
 περ ἐκεῖνα.

ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστρίδων τυτυτῷ οἷα πέ-
 πορδας·

Τὸν δ' αἶρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς ἔκ εἰκὸς μέγα
 βροχᾶν.

Ταῦτ' ἄρα ἕ τῷ τόμασ' ἀλλήλοισιν βροχὴ ἕ πορδὴ ὁμοίω.

ΣΤ. Ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρε), λάμπων πυρί;
 τῦτο δίδαξον.

Καὶ κἀσφρύβη βάλλων ἡμᾶς, τὺς δὲ ζῶντας περιφλύβη.
 Τῦτογ' ἕ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τὺς ἐπιόρκους.

ΣΩ. Καὶ πῶς, ὦ μορὲ σὺ, ἕ Κρονίων ὄζων, ἕ βεκ-
 κεσέλιγε,

Εἵπερ βάλλει τὺς ἐπιόρκους, πῶς δὴτ' ἔχι Σίμων' ἐπέ-
 πρησεν,

Οὐδὲ Κλεώνυμον, ἕδὲ Θέωρον· καὶ τοι σφόδρα γ' εἰσ'
 ἐπιόρκοι;

Ἀλλὰ τὸν αὐτῷ γε νεῶν βάλλει, καὶ Σύγιον ἄκρον Αθη-
 ναίων,

Καὶ τὰς δρυὲς τὰς μεγάλας. τί παθῶν; ἕ γ' δὴ δρυὲς
 ἐπιόρκει.

ΣΤ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εὖ σὺ λέγει φαίνοι. τί γ' εἰσιν
 δὴτ' ὁ κεραυνός;

Nunquamne in Panathenaicis, jure oppletus, dein commotus fueris

Ventre? atque ita quassatio ipsum crepitare fecerit?

ST. Etiam per Apollinem et graviter me exagitat et tumultum ciet,

Ac veluti tonitro, jusculum personat, et ingentem fragorem edit,

Primò remissiùs pappax, dehinc sonum infert papappax, Et cum cacò, prorsus intonat papapappax, sicut illae.

So. Animum adverte igitur, è ventriculo tantillo quantum pepederis.

Aërem autem, cum sit infinitus, quomodo non aequum est magnopere intonare?

Haec utique etiam nomina, crepitus et tonitrus, sibi met similia sunt.

ST. At fulmen unde provenit igni resplendens? hoc me doceas.

Namque exsiccat nos dum ferit, viventesque amburit. Hoc ergo manifestè Jupiter in perjuros demittit.

So. At quomodo, ò tu fatue, et Saturnia redolens, atque lunatice; [exusserit?

Si quidem in perjuros jaculatur, quo fit ut Simonem non Neque Cleonymum neque Theorum, quoniam admodum sunt perjuri.

At suam ipsius aedem jaculatur et Sunium promontorium Atheniensem,

Et quercus excelsas; quid ab his mali passus? quercus enim non pejerat.

ST. Nescio: attamen recte dicere mihi videris; quid est ergo fulmen?

So. Cum intra ipsas ventus in altum sublatuſ inſuſus fuerit,

Ex interiore parte ipſas ceu veſicam inflat; ſic deinde vi Ipſas perrumpens, ſoras efferitur, vehementi impetu, propter craſſitiem :

A ſtridore atque impetu ſemetipſum accendens.

St. Ita per Jovem; mihi quoque certe hoc olim accidit in Jovialibus.

Aſſabam forte ventriculum cognatis meis, at per negligentiam non diſcindebam,

Ipſe autem inflatuſ fuit, atque ita mediuſ crepanſ ipſoſ Oculoſ mihi velut ſtercore conſperſit, atq; exuſſit faciem.

SYSTEMA PER PERICOPEN, VERSUUM XXVII.

SOCRATES, STREPSIADES.

O Tu mortaliſ qui praeclaram ſapientiam à nobiſ expetiſ, [eriſ?

Quam beatuſ inter Athenienſeſ atque caeteroſ Graecoſ Si memor ſiſ ac diſcendi cupiduſ, et ſi laboriſ patientia In animâ tuâ, neque fatigeriſ ſtando nec eundo: [inſit Neque algentiſ multum doleat, nec prandere cupiat:

Vinoque abſtineat et gymnaliſ caeteriſque inſaniſ voluptatibuſ, [dicare convenit;

Atque hoc optimuſ iudiceſ quod viruſ prudentem ju- Nempe vincere agendo, conſultando, ac linguâ certando.

St. At quod animum attinet firmuſ, curamque duro contentam ſtrato, [tantem,

Parcumque et vitae gravem ventrem: et oleribuſ victiſ Securuſ eſto audacter: quod ad haec attinet, incudem me praeflare poſſem. [praeter ea quae noſ:

So. Aliud nempe quicquam non putabiſ deum, ulluſ,

Σ Ω . Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μετεωριθεὶς κατακλεισθῆ,

Ἐνδοθεὶ αὐτὰς ὡσπερ κύβη φουᾶ· καὶ πῖθ' ὑπ' ἀνάγκης

Ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρε) σοβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητά,

Ἵπὸ τῷ ροίβῳ ἢ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίω.

Σ Τ . Νῆ Δί', ἔγωγ' ἔν' ἀτεχνῶς ἔπαθον τυτὶ πῶς Δεασίοισιν.

Ἵπλων Γαίερα τοῖς συζῆμισιν, κατ' ἔκ' ἔχων ἀμιλήσας.

Ἡ δ' ἄρ' ἰφουατ'· εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῷ

Τῷ ὀφθαλμῷ μὲ φεστέλλησεν, ἢ καίκαυσει τὸ πρῶτον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ κζ'.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ , Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

Ὁ Τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἀνδρῶπι παρ' ἡμῶν·

Ἵως ἄδαιμων ἐν Ἀθηναίοις ἢ τοῖς Ἑλλήσι ζῆμισι,

Εἰ μνήμων εἶ ἢ φρονιτικὸς, ἢ τὸ ταλαίπωρον εἶεσιν

Ἐν τῇ ψυχῇ, ἢ μὴ κάμνεις, μήθ' ἔσως, μήτε βαδίζων,

Μήτε γε ριγῶν ἄχθει λίαν, μήτε γ' ἀριστῶν ἐπιθυμῆς,

Οἶνον τ' ἀπέχει, ἢ γυμνασίων, ἢ τῶν ἄλλων ἀνοήτων·

Καὶ βέλτισον τῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,

Νικᾶν πρᾶτ' ἢ βυλάων, ἢ τῇ γλώτῃ πολεμίζων.

Σ Τ . Ἀλλ' ἐνεκέν γε ψυχῆς γερῆας, δυσκολοκοίτη τε μερίμνης,

Καὶ φειδωλῷ ἢ τρυσιβίῳ γαστρὸς ἢ θυμβριπιδαίπν,

Ἀμίλι θαρρῶν, ἔνεκα τῦτων ἐπιχαλκῶν παρέχοιμ' ἄν.

Σ Ω . Ἄλλο τι δὴτ' ἔνομιεῖς εἶναι θεῖον ὑδῖνα, πλὴν ἄπερ ἡμεῖς,

Τὸ Χάος τυλί, ἢ τὰς Νεφέλας, ἢ τὴν Γλῶτταν, τρία
ταυλί.

ΣΤ. Οὐδ' ἂν διαλεχθεῖν ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, ἢδ' ἂν
ἀπατηθῶ.

Οὐδ' ἂν θύσασμι, ἢδ' ἂν σπάσασμι, ἢδ' ἐπιθεῖν λιθανώδον.

ΧΟ. Λέγε νῦν ἡμῖν, ὅ, τι σοι δρῶμεν, θαρρῶν· ὡς ἢ
ἀτυχήσεις,

Ἡμᾶς τιμῶν, ἢ θαυμάζων, ἢ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤ. Ω δέσποισα, δέομαι τοῖνυν γ' ὑμῶν τυτὶ πάντων
μικρὸν,

Τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκάστον εαδίοισιν ἄριστον,

ΧΟ. Ἀλλ' εἶσαι σοι τυτὸ παρ' ἡμῶν· ὥσε τολοπιόν γ'
ἀπὸ τυδι

Εν τῷ δήμῳ γνώμας ὑδεῖς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

ΣΤ. Μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας. ἢ γ' ἄν τῶν
ἐπιθυμῶν.

Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ σφροδικῆσαι, ἢ τὴς χρήσας διολιθεῖν.

ΧΟ. Τέξαι τοῖνυν γ', ὡν ἰμείρις ἢ γ' ἰσχυρῶν ἐπιθυμῶν.

Ἀλλὰ σιαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις πρὸς
πόλοισιν.

ΣΤ. Δράσω τυθ' ὑμῖν πρὸς ἄσας. ἢ γ' ἀνάγκη με πείζει.

Διὰ τὴς ἰππυς τὴς Κοππαλίας, ἢ τὸν γάμον ὅς μ'
ἐπέτριψεν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ Μ Ο Ν Ο Σ.

ΝΥΝ ἔνι χρεῶν ἀτεχνῶς ὅτι βέλομαι).

Τυλί τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι

Παρέχω τύπλαι, πεινήν, διψήν,

Αὐχμηῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δέρειν.

Hoc Chaos scilicet atque nubes et linguam: hæcce tria?

ST. Imo, profecto neque alloquar alios deos, ne si obviam ipsis eam,

Neque sacrificem, neque libem, neque thus apponam.

CH. Dic nunc nobis audacter, quid tibi faciamus: quoniam non feres repulsam,

Dum nos colis, et admiraris, prudens esse operam das.

ST. O dominae, vos igitur rogo rem prorsus exiguam: Nempe Graecos ut caeteros praecedam dicendo centum stadiis.

CH. Hoc tibi à nobis feres ita ut in posterum, vel ex hoc momento,

Inter populum sententias magnas nemo plures quam tu vincere poterit. [expeto.

ST. Ne mihi magnas sententias dicite, has enim non Sed quantum ad meipsum spectat, ut jus invertam et foeneratores deperdam.

CH. Compos igitur voti eris; non enim magna poscis. At teipsum bono animo trade nostris ministris.

ST. Hoc faciam, vobis fretus; necessitas enim me premit

Propter equos coppatias et conjugium quod me pessum-dedit.

ACTUS PRIMI SCENA QUINTA.

STREPSIADES SOLUS.

Nunc ergo asperè me tractent, ut ipsis libet.

Hocce meum corpus ipsis

Praebeo ad caedendum, esuriendum, sitiendum,

Squalescendum, frigesendum, et pellem excoriandum:

Dummodo debita effugiam,
 Hominibus etiam habear
 Audax, linguax, temerarius, impetuofus,
 Execrandus, mendaciorum conglutinator,
 Verborum inventor, in litibus exercitatus,
 Leguleius, loquax, vulpes, veterator,
 Verbero, fimulator, ardelio, insolens,
 Cento, impurus,
 Versutus, molestus, nugarum feftator.
 Haec fi de me dixerint, cùm obviam eunt,
 Faciant fedulo quodcunque ipsis libet.
 Et fi voluerint, per Cererem,
 Ex me chordam
 Sophiftis apponant.

ACTUS PRIMI SCENA SEXTA.

SOCRATES, STREPSIADES, CHORUS.

Conftantia fane animi huic adest
 Non imbellis fed impigra, fat fcias autem, quòd,
 Haec fi à me didiceris,
 Gloriam ad coelos elatam
 Inter mortales obtinebis.

ST. Quid mihi fiet ?
 So. Perpetuo mecum
 Vitam exoptatiffimam omnium
 Hominum deges.

ST. Hoc utique ego
 Quando videbo ?
 So. Adeo ut multi tuas
 Ante fores

Εἶπερ τὰ χρεία διαφάξῃμα,
 Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
 Θρασύς, εὐγλωττός, τολμηρὸς, ἴτης,
 Βδελυρὸς, ψάδων συσκολλήης,
 Εὐρσειεπής, περιτρίμμα δικῶν,
 - Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
 - Μάσθλης, εἶρων, γλοῖος, ἀλαζών,
 - Κέντρων, μιαρὸς,
 Στροφίς, ἀργαλῆος, μαλιολοιχός.
 Ταῦτ' εἰ με λέγουσι ἀπαντῶντες,
 Δρώνων ἀτεχίως ὅ,τι χηρίζουσι.
 Κ' εἰ βύλον, τὴν τὴν Δήμη-
 τρ' ἐκ μῦ χορδῆν
 Τοῖς φροντισαῖς παραβέλω.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ, Χ Ο Ρ Ο Σ.

Υημα μὴ πάρεσι τῷδε
 Οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴαδι δ' ὡς
 Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμῷ,
 Κλέος ὑρανόμηκες
 Εν βροτοῖσιν ἔξεις.
 ΣΤ. Τί πείσομαι;
 ΣΩ. Τὸν πάνηα χρόνον μετ' ἐμῷ
 Ζηλωτότατον βίον ἀν-
 θρώπων διάξεις.
 ΣΤ. Ἀράγε τῆτ' ἄρ' ἐγὼ
 Πότ' ὄψομαι;
 ΣΩ. Ὡς τε σὺ πολλὸς
 Ἐπι ταῖσι θύρας

Αεὶ καθῆσθαι,

Βυλομόρως ἀνακοινοῦσθαι

Τὲ, καὶ εἰς λόγον ἰλθεῖν,

Πράγματ' ἀναγγραφὰς

Πολλῶν ταλάνων

Ἀξια σὴ φρενὶ

Συμβυλαδομόρως μετὰ σοῦ.

[δάσκων,

Χ. Ἀλλ' ἐσχέρι τὸν πρεσβύτερον, ὅτι περ μέλλεις, φροδι-
καὶ διακίνει τὸν νῦν αὐτῷ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩ. Ἀγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,

Ἴν' αὐτὸν εἶδῶς, ὅς τις ἐστὶ, μηχανὰς

Ἡδὴ πὶ τύτοις φρεσὶ σὲ κατὰς φροσφέρω.

ΣΤ. Τί δέ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ φρεσὶ σοῦ θεῶν;

ΣΩ. Οὐκ· ἀλλὰ βραχέα (καὶ συνθέσθαι βύλομα,

Εἰ μημονικὸς εἶ. ΣΤ. Δύο τρόπω, γὰρ τὸν Δία.

Εἰ μὲν γ' ὀφείλειαι μοι, μῆμων ὧν πάντων·

Ἐάν δ' ὀφείλω, χέτλιος ἐπιλήσιμων πάντων.

ΣΩ. Ἐρεσι δὴτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤ. Λέγειν μὲν ἔκ' ἕνας, ἀποσερεῖν δ' ἔτι.

ΣΩ. Πῶς ἔν' ἐνδύσει μαρτάνειν; ΣΤ. Ἀμέλει καλῶς.

ΣΩ. Ἀγε νῦν, ὅπως, ὅταν τι φροβάλωμαι σοφὸν

Περὶ σοῦ μέλειων, ἀθέως ὑφαρπάσει.

ΣΤ. Τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

ΣΩ. Ἄνθρωπος ἀμαθὴς ὑποσὶ καὶ βάρβαρος.

Δέδοικά σοι, ὡ πρεσβύτερα, μὴ πηλυῶν δέη.

Φέρ' ἴδω τί δρᾶς, ἢν τις σε τύπῃ. ΣΤ. Τύπλομαι.

Καὶ περὶ ἐπιχῶν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι·

Εἴτ' αὐθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.

ΣΩ. Ἴθι νῦν, κατὰθεα θεομάτιον. ΣΤ. Ἡδίκηκά τι;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ γυμνὸς εἰσείναγ' ἱομίζε).

Semper affideant,
 Cupientes communicare,
 Et in colloquium venire;
 De intentione ac depulsione litium
 Multis talentis
 Aestimandarum, ex animo tuo
 Consultaturi tecum.

CH. At aggredere, senem, quod statuisti, praedocere:
 Atque animum ejus permovere, et ingenium explora.

So. Age, jam dic mihi tu mores tuos;
 Ut ipsis cognitis, quales sint, machinas
 Statim postea tibi novas admoveam.

ST. Quid ergo? expugnare me cogitas, per deos?

So. Non; sed paucis te interrogare volo.

Num memoria vales? ST. Duobus modis, per Jovem.
 Siquid sane mihi debeatur, memor sum profus.

Sin vero debeam miser, obliviosus admodum.

So. Nunquid tibi inest dicendi facultas naturâ?

ST. Dicendi quidem non est, fraudandi autem est.

So. Quomodo igitur discere poteris? ST. Securus esto:
 optime.

So. Age jam, ut, quando quid proponam doctum
 De rebus sublimibus, tu statim arripias.

ST. Quid ergo? canumne more sapientiâ vescar?

So. Homo hicce ineptus est ac barbarus.

Metuo tibi, senex, ne flagris egeas.

Sine, videam; quid agis, si quis te verberet? ST. Verberor.
 Post, ubi paululum me contigui, testes cito.

Dein rursus, momento interjecto, jure ago.

So. Age nunc depone vestem. ST. Nunquid mali com-

So. Non; sed nudos ingredi mos est. [merui?

ST. At non furtum rimaturus ego ingredior.

So. Depone: quid nugas agis? ST. Dic mihi hoc jam.

Si diligens fuero, et prompte didicero,

Cuinam discipulorum similis ero?

So. Ingenio nihil à Chaerephonte discrepabis.

ST. Hei mihi misero! semimortuus fiam.

So. Minimè: ne id dixeris; sed sequere me

Properans huc ocyùs. ST. In manus jam

Des mihi mellitam placentam priùs; ut mihi metuo,

Intrans ac si Trophonii *antrum adirem!*

So. Ingredere: quid tempus teris prae foribus?

COMMATION, VERSUUM VIII.

CHORUS.

I Pede fausto: magnanimitatem

Propter hanc,

Foelicitas adsit

Huic homini, quòd, provectus

In extremam aetatem,

Juvenilibus ingenium suum

Rebus imbuit,

Et sapientiam excolit.

PARABASIS CHORI, VERSUUM XLV.

Trochaïci Catalectici.

O Spectatores, ad vos loquar liberè

Vera: etiam per Bacchum qui me eduxit.

Ita ipse vincam et sapiens existimer.

ΣΤ. Ἀλλ' ὕχι φωράσων ἐγὼ γ' εἰσέρχομαι.

ΣΩ. Καλάθῃ· τί ληρεῖς; ΣΤ. Εἰπέ δὴ τῶν μοι τοδί.

Ἡ ἐπιμελής ὦ, ἢ σθεθύμικ μαθαίνω,

Τῶ τῆλ' μαθητῆν ἔμφερὲς ᾄψομαι;

ΣΩ. Οὐδὲν διοίσεις Χαυρεφῶντος τὴν φύσιν.

ΣΤ. Οἷμοι κακοδαίμων, ἡμιθῆς ᾄψομαι;

ΣΩ. Οὐ μὴ καλίσης, ἀλλ' ἀκολυθίσης ἐμοί,

Λύσας τί, δάρι δᾶτλον. ΣΤ. Ἐς τὸ χεῖρέ τιν

Δός μοι μελιτύταν σθετέρον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ,

Εἶσω καλάβαίνων, ὥσπερ ἐς Τροφῶνιν.

ΣΩ. Χώρει· τί κυπλάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ, ΚΩΛΩΝ ᾠ.

ΧΟΡΟΣ.

Α ΛΛ' ἴθι χαίρων· τῆς ἀνδρείας

Εἶνεκα ταύτης,

Εὐτυχία ᾄψοιτ' ἀν-

δρώπων, ὅτι σθεθήκων

Ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,

Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῶ

Πράγμασι χρωρίζῃ,

Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ, ΚΩΛΩΝ μέ.

Τροχαῖκοι Καλαυκλίτικοι.

Ω Θειώμφοι, καλερῶ σθεῖς γ' ὑμᾶς ἐκδθέρων
 Τάληθῃ, κὴ τὸν Διόνισον, τὸν ἐκθρέψαντά με.
 Οὕτω πικῆσαμ' ἐγώ γε ἢ τομιζοίμην σοφός,

Ὡς ὑμᾶς ἠγόμενος εἶπα θεαλαῖς δεξιῖς,
 Καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν ἢ ἐμῶν κωμωδιῶν,
 Πρώτος ἤξιος ἀναγεῖν ὑμᾶς, ἢ παρέχε μοι
 Ἔργον πλείον· εἴτ' ἀνεχώρησ' ὑπ' ἀνδρῶν φοβητικῶν
 Ἡτληθίς ἔκ' ἄξιός ὄν. ταῦτ' ἔν' ὑμῖν μέμφομαι
 Τοῖς σοφοῖς, ὧν ἔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγμαζόμεην.
 Ἀλλ' ὑδ' ὡς ὑμῶν πῶθ' ἐκὼν περδύσω τὺς δεξιῖς.
 Εξότῃ γ' ἐνθαδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὺ κ' λέγειν,
 Χ' ὡ σῶφρον τε χ' ὡ καλαπύγων ἄρισ' ἠκυσάτην,
 Καγὼ (παρθένος γ' εἴτ' ἦν, κὺκ' ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν)
 Εξέθηκα, πᾶσι δ' ἑτέρα τις λαβῶσ' ἀνείλετο,
 Ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε θηραίας, κα' παμφόδοσας.
 Ἐκ τούτῃ μοι πωσὰ παρ' ὑμῖν γινώμικ' ἐσθ' ὄρηκα.
 Νῦν ἔν, Ηλέκτραν κατ' ἐκείνην, ἠδ' ἡ κωμῶδία
 Ζητῶσ' ἦλθεν, ἦν πῶ πτύχη θεαλαῖς ἔτω σοφοῖς.
 Γνώσῃ γ', ἠπερ' ἴδη, τὰ δελφῶ τὸν βόσρυχον.
 Ὡς δὲ σῶφρον ἐσὶ φύσει, σκέψασθ'· ἠτις πρῶτα μὲν
 Οὐδὲν ἦλθε ραφαμῶν σκύτιοι καθειμένοι,
 Ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχύ· τοῖς παμφόδοις ἴν' ἡ γέλωσ'
 Οὐδ' ἔσκωψε τὺς φαλακρῶς, ὑδὲ κόρδα χ' αἰκυσεν·
 Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπι, τῇ βακίῃρια
 Τύπλει τὸν παρόντ', ἀφανίζων ποιεῖν σκώμμαλα·
 Οὐδ' εἰσῆξε δαδάς ἔχου· ὑδ' ἰν', ἰν' βωᾶ·
 Ἀλλ' αὐτῇ κ' τοῖς ἔπεισι πωσάουσ' ἐλήλυθεν.
 Καγὼ μὲν τοῖστος ἀνὴρ ὢν ποιητής, ὕ κομῶ,
 Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἕαπαλαῖν δις κ' τρίς ταῦτ' εἰσάγων·
 Ἀλλ' αἶει καμᾶς ἰδίας εἰσφέρω, σοφίζομαι,
 Οὐδὲν ἀλλήλασι ὁμοίας κ' πάσας δεξιᾶς.
 Ὡς μέγιστον ὄνηα Κλέων' ἔπαυσ' ἐς τὴν γαστέρα,
 Κυκίτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπέδησά γ' αὐτῶ κειμῶν.

Ut vos existimo esse spectatores candidos,
 Et hanc elaboratissimam esse mearum fabularum.
 Primos vos volui degustare hanc, quae faceffit mihi,
 Negotii multum; post secessi, a viris odiosis
 Victus indigne; haec ergo apud vos queror
 Sapientes, in quorum gratiam haec commentatus sum.
 At non ita lubens eos, qui de vobis candidi sunt, prodam.
 Ex quo enim hic à viris, quibus etiam ipsis gratum est
 Et modestus et cinaedus optimè audierunt: [dicere,
 Et ego quoque (virgo enim adhuc eram, nec mihi ullo
 modo parere licebat)

Exposui *foetum*; puella autem alia acceptum sustulit:
 Vos verò educâstis ingenuè et instituitis: [dera.
 Ex hoc *inquam* mihi fida sunt à vobis *vestri* suffragii foc-
 Nunc ergo; velut *Electra olim* illa, haec comoedia
 Quaeritatum venit, sicubi in spectatores incidat adeo
 Agnoscet enim, si viderit, fratris caesariem. [doctos.
 Quàm modesta autem sit naturâ videte: quae primo sanè
 Venit, nihil confutum habens coriaceum, demissum,
 A summo rubrum, crassum; pueris quo risus fiat.
 Nec irrisit calvos, nec cordacem saltavit:
 Neque senex, qui carmina recitat, baculo
 Praesentem ferit, ita celans malos jocos,
 Nec introduxit faces, nec clamat heu! heu!
 Sed, sibimet ac carminibus confidens, prodiit.
 Atque ego quidem, talis cùm sim poëta, non superbio;
 Nec vos fallere conor, bis terve eadem introducendo:
 At semper novas inducens formas, ex arte ago,
 Nihil inter se similes, et *tamen* omnes probas.
 Qui Cleonem, maximum licet, in ventrem perculi:
 Nec tamen iterum insultavi ipsi jacenti.

Hi autem, ubi semel praebuerat ansam Hyperbolus,
 Hunc miserum proculcatit perpetuo atque ejus matrem.
 Eupolis quidem Maricam primum protulit *in scenam*,
 Nostros pervertens Equites malè malus.

Addens ipsius Anum ebriam, Cordacis *saltandi gratiâ* :
 Quam Phrynichus olim finxerat, quam bellua devoravit.
Quam exinde rursus Hermippus finxit in Hyperbolum.
 Atque alii jam omnes impetum faciunt in Hyperbolum,
 Imagines Anguillarum meas imitantes.

Quicumque igitur his arridet, meis ne lactetur,
 Quòd si me meisque inventis delectemini,
 In tempus reliquum rectè mihi sapere videbimini.

ODE ET STROPHE, VERSUUM XII.

CH. **C**elsipotentem deorum
 Jovem regem in chorum
 Principio magnum inyoco :
 Validumque tridentis
 Arbitrum, terraeque et sal-
 si maris ferocem quassatorem :
 Et celebrem nostrum patrem
 Aethera venerandum, qui vitam sovet omnium :
 Equorumque altorem qui
 Splendidis radiis occupat
 Terrae solum, magnus inter deos,
 Et inter mortales numen.

Οὗτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
 Τῦτον δείλαμον κολέϊρῶσ' αἰεὶ, καὶ τὴν μήτέρα.
 Εὐπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείκυσεν,
 Εκτρέψας τὴς ἡμέτερας Ἰππίας κακὸς κακῶς·
 Προαεὶς αὐτῷ γρᾶν μεθύσῃ, τῷ κόρδακος ἔνεκα·
 Ἦν Φρύγιχος πάλασι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦοδιεν.
 Εἶθ' Ἐρμιππος αὐτίς πεποίηκεν εἰς Ὑπέρβολον.
 Ἄλλοι τ' ἦδη πάλλεις ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
 Τὰς εἰκὸς ἔσθ' ἐσχέλων τὰς ἐμὰς μιμνῆσθαι.
 Ὅς τις ἔν τύτοισι γελαῖ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαρέτω.
 Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς ἀφραίνῃσ' ἀρήμασιν,
 Ες τὰς ἑσπέρους τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκίσειε.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ 6'.

Χ. **Υ**ψιμέδοντα μὲν θεῶν
 Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν
 Πρῶτά μὲγαν κικλήσκω·
 Τόν τε μεγαθεῖνῃ τριαί-
 νης ταμία, γῆς τε καὶ ἀλ-
 μυρᾶς θαλάσσης ἀγριοῦ μοχλᾶτήν·
 Καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον παλλέ-
 ρ' Αἰθήρα, σεμνότατον βιοθρέμματα πάντων.
 Τόν δ' ἰππονόμαν, ὃς ὑπερ-
 λάμπροις ἀκτίσιν κατέχει
 Γῆς πᾶσαν, μέγας ἐν θεοῖς,
 Ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

Ε Π Ι Ρ Ρ Η Μ Α Σ Τ Ι Χ Ω Ν κ.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καλαυθητικοί.

Χ. **Ω** Σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν ἦν περσέχετε.
 Ἠδίκημένοι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναγλίον.
 Πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελύσατε τὴν πόλιν,
 Δαμόνων ἡμῖν μόναις ἔδυστ' ἔδὲ σπένδετε,
 Αἴ τις ἐπιτρέψῃ ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
 Μινδερὶ ζῆν τῷ, τότε ἢ βροσιῶμεν, ἢ ψεκάσομεν.
 Εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέφην Παφλαγόνα
 Ἠνίχ' ἠρείοδε γράσηγόν, τὰς ὄφρ' ὤσινυομεν,
 Καποῦμεν δεινά· βροσίῃ δ' ἐρράγη δι' ἀγραπῆς·
 Ἡ Σελίγη δ' ἐξέλιπέ γε τὰς ὁδὸς· ὁ δ' Ἥλιος
 Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν ἀθέως συνελκύσας,
 Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ γράσηγῆσαι Κλέων.
 Ἀλλ' ὅμως εἴλεοδε τῦτο· φασὶ γὰρ δυσθυλίαν
 Τῆδε τῆ πόλει περσεῖται· ταῦτα μὲν τοι τὸς θεὸς,
 Ἄτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρητ', ἐπὶ τὸ βέλσιοι τρέπειν.
 Ὡς δὲ καὶ τῦτο ξυνοίσει, ῥαδίως διδάξομεν.
 Ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόγηες καὶ κλοπῆς,
 Εἶτα φημῶσητε τῦτω τῷ ζύλω τὸν αὐχένα,
 Αὐθις ἐς τ' ἀρχαῖον, ὑμῖν εἴ τι καξημάρητ'),
 Ἐπὶ τὸ βέλσιοι τὸ πρᾶγμα τῆ πόλει ξυνοίσετ').

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ β'.

Χ. **Α** Μφί μοι αὐτε Φοῖβ' ἀναξ
 Δήλιε, Κυθηῖαν ἔχω
 Ἐψικέραλα πῆτραν·

EPIRREMA VERSUUM XX.

Trochaici Octonarii Catalectici.

C. **O** Sapientissimi spectatores, huc animum ad-
vertite ;

Injuria enim affectae vos adversus querimur.

Nam cum deorum omnium maxime civitati profumus;

Nobis divum solis, nec sacrificatis nec libatis,

Quae conservamus vos; siqua enim sit expeditio

Nullam cum ratione *incepta*, tunc aut tonamus aut gut-
tatim pluimus.

Praeterea, diis odiosum coriarium Paphlagonem

Quando elegistis ducem, supercilia contraximus,

Et graviter tulimus; tonitru autem è fulgure erupit,

Luna quoque deseruit vias: sol vero,

Ellychnio in se statim contracto,

Lucere negavit vobis, si exercitui praecesset Cleon.

Nihilominus elegistis eum; *vulgo* enim aiunt, stultum

Civitati vestrae inesse: ea autem deos, [consilium

Quae vos peccatis, in melius convertere *solere*.

Quomodo autem et hoc profuturum sit, facile docebimus.

Si Cleone laro repetundarum damnato atque peculatùs,

Post ligno interstringatis hujus gulam ;

Rursus in pristinum vobis, et siquid peccatum fuerit,

In melius, res *publica* civitati cedit.

ANTODE ET ANTISTROPHE, VERSUUM XII.

C. **A** Dīs mihi rursus, o rex Apollo,

Delie, Cynthium tenens

Altijugum scopulum ;

Tuque, Ephesi beata quæ
 Auream tenes aedem, in quâ
 Puellae te Lydae magnificè colunt :
 Tuque indigena nostra dea,
 Aegidis agitatrix, urbis praeses Minerva :
 Tuque, Parnasium qui occupans
 Scopulum, cum facibus lucas,
 Bacchas inter Delphicas eminens,
 Comeffator Jacche.

ANTEPIRREMA VERSUUM XX.

C. **Q**Uando nos huc contendere parati fuimus,
 Luna nobis obviàm facta, mandavit dicere
 Primum quidem salutem Atheniensibus et eorum sociis.
 Deinde se irasci dixit : gravia enim se passam esse,
 Cùm prodesset vobis omnibus, non verbis sed re ma-
 nifestâ : [nus drachmâ :
 Primum sane quovis mense, *quod taedas attinet*, non mi-
 Ita ut etiam omnes dicant, *vesperi domo exeuntes*,
 Ne facem emas puer : quoniam humen lunae clarum est.
 Caetera quoque vos recte facere ait et non transigere dies
 Omnino rectè, sed susque deque permiscere.
 Itaque minari sibi, inquit deos ubique :
 Quoties frustrantur epolis ac domum abeunt
 Festum non consecuti, juxta rationem dierum.
 Deinde cùm sacrificare oportet, quaestionem adhibe-
 tis et judicia exercetis.
 Saepe autem, nobis diis jejunium celebrantibus,
 Quando scilicet lugemus Memnonem aut Sarpedonem ;
 Libatis vos ac ridetis ideo, quòd sorte designatus Hy-
 perbolus

"Ἦτ' Ἐφίον μάκαιρα πάυ-
 χροστον ἔχεις οἶκος· ἐν ᾧ
 Κόραϊ (ε Λυδῶν μεγάλας σίβησιν.
 "Ἦτ' ἐπιχώριος ἡμέτερα θεός,
 Λιγίδος ἠγίοχος, πολυῖχος Αθάνα·
 Παρνασίαν θ' ὅς κατέχων
 Πέτραν, σὺν σέλικας σελαυγί,
 Βάκχας Δελφίσι ἐμπρέπων,
 Κομασῆς Διόνυσος.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

X. **Ἦ** Νίχ' ἡμεῖς δευρ' ἀφορμᾶσθαι παρισκιάσμεθα,
 Ἦ Σελίην συνλυχῶσ ἡμίτ, ἐπέσειλε φράσαι,
 Πρῶτα μὲν χαίρειν Αθηναίοισι, ἢ τοῖς ξυμμάχοις·
 Εἶτα θυμάσθην ἔφασκε· δευρὰ γὰρ πεπονηταί,
 Ωφελῶσ ὑμᾶς ἀπαίτας, ἢ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 Πρῶτα μὲν τῷ μηδὸς εἰς δᾶδ' ὑκ ἔλαττον, ἢ δραχμῆν·
 "Ὡς τε ἢ λέγειν ἀπαίτας, ἐξίοντας ἐσπέρας·
 Μὴ σρίω παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σελπηγῆς καλόν.
 Ἄλλα τ' εὐ δρᾶν φησὶν ὑμᾶς, κῆκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
 Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε ἢ κάτω κυδοιδοπαῖ.
 "Ὡς τ' ἀπειλεῖν φησὶν αὐτῇ τὸς θεὸς ἐκάσθη,
 Ἦνικ' ἂν ψεδοῶσι δείπνῃ, κᾶπίωσι οἴκαδε,
 Τῆς ἰορῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῆσ ἡμερῶν.
 Κᾶθ', ὅταν θύειν δέη, σρεβλύτε ἢ δικαζέτε.
 Πολλάκις δ' ἡμῶσ ἀγόντων τῆσ θεῶν ἀπασίαν,
 Ἦνικ' ἂν σινθῶμεν ἢ τὸν Μίμνον', ἢ Σαρπηδόνα·
 Σπένδεθ ὑμεῖς, ἢ γελατ', ἀνθ' ὧν λαχῶν Ἰπέρβολος

Τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῷ θεῶν
 Τὸν εἶφανον ἀφρέθη. μᾶλλον γὰρ ὕτως εἴσει),
 Κατὰ Σελήτην ὡς ἄγειν χρὴ τῷ βίῳ τὰς ἡμέρας.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ΜΑ τὴν Λαγπιὸν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Αἴρα,
 Οὐκ εἶδον ὕτως ἀνδρ' ἀγροικὸν ὕδεια,
 Οὐδ' ἄπορον, ὕδὲ σκαλὸν, ὕδ' ἐπιλήσιμονα·

Ὅς τις σκαλαθυρμάτι ἄτλα μικρὰ μαθηάτων,
 Ταῦτ' ἐπιλήσεια πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
 Αὐτὸν καλῶ θύραζε δάρι πρὸς τὸ φῶς.

Πῦ Σρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάστην λαβῶν.

ΣΤ. Ἀλλ' ἔκ εἰσὶ μ' ἐξετεγκεῖν οἱ κόρεις.

ΣΩ. Ἀνύσας τί, κατὰθε, καὶ πρῶσεχε τὸν γῦν. ΣΤ. Ἰδύ.

ΣΩ. Ἀγε δὴ τί βύλει πρῶτα νυτὶ μαθηάτειν,

Ὡν ἔκ ἐδιδάχθης πῶποτ' ὕδεν; εἰπέ μοι.

Πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ρυθμῶν;

ΣΤ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἑταλχος γὰρ πῶσε

Ἵπ' ἀλφिताμοιβῶν παρεκόπη διχοιήκω.

ΣΩ. Οὐ τῶτ' ἐρωτῶ σ'· ἀλλ' ὅ, τι κάλλιστον μέτρον

Ἦγει· πότερον τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;

ΣΤ. Εγὼ μὲν ὕδεν πρῶτερον ἡμικλίον.

ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ ἄνθρωπε. ΣΤ. Περίδω γῦν ἔμοι,

Εἰ μὴ τετράμετρον εἶναι ἡμικλίον.

ΣΩ. Ες κόρακας, ὡς ἀγροικὸς εἶ καὶ δυσμαθής.

Ταχύ γ' αὖν δύνατο μαθηάτειν σὺ περὶ ρυθμῶν.

ΣΤ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τὰ λφίσα;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἶναι κομφὸν ἐν συνουσίᾳ·

Hoc anno sacerorum scriba, postea à nobis Diis
 Coronâ privatus fuerit: magis enim ita noverit,
 Ad lunae cursum, ut oporteat instituere vitae dies.

ACTUS SECUNDI SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

SOCRATES, STREPSIADES.

PER halitum, per chaos, per aëra, [quam,
 Nunquam vidi adeo agrestem hominem quen-
 Nec adeo ineptum, nec inscitum, nec obliviosum:
 Qui, dum nugamenta quaedam exilia discit,
 Prius eorum oblitus est quam didicit; veruntamen
 Ipsum foras huc evocabo in lucem.

Ubi Strepsiades? exi foras grabbatum simul efferens.

ST. At efferre non me sinunt cimices. [cum me.

So. Actutum depone, atque animum adverte. ST. Ec-

So. Age jam, quid vis primum omnium nunc discere,
 Quorum nihil ante hac didicisti? cedò mihi;

Utrum de mensuris, an de versibus, an de rythmis?

ST. De mensuris equidem *vellem*; nuper enim admodum

A frumentario fraudatus sum duobus sextariis.

So. Non hoc te interrogo; sed quodnam metrum opti-
 Judicas? utrum trimetrum an tetrametrum? [mum

ST. Ego quidem nihil prius habeo semisextario.

So. Nihil dicis, mi homo. ST. Fac mihi jam sponsonem,
 Annon tetrametrum sit semisextarius. [ineptus.

So. Abi in malam rem! ut agrestis es, et ad discendum
 Citius forsitan poteris rythmos addiscere. [randum?

ST. Quid mihi autem rythmi proderunt ad victum pa-

So. Primo quidem ut sis festivus in convictu:

Deinde ut intelligas, qualisnam è rythmis
Saltationi armatae quadret, et quinam rursus dactylo.

ST. Dactylo? at per Jovem novi. SO. Dic ergo.

ST. Quis alius praeter huncce dactylum, *i. e. digitum?*
Antehac enim cùm puer ego essem, hicce erat *dactylus*.

SO. Ineptus es ac hebes. ST. Non enim, ô miser,
Horum quicquam cupio discere. SO. Quid ergo demum?

ST. Illud, illud, *quod dixi*: nempe, injustissimum sermo-
SO. At alia te oportet priùs discere quam illum: [nem.

Scil. Animalium quadrupedum quaenam sint recte mas-
ST. At ipse novi masculina, nisi insanio: [culini generis.

Aries, hircus, taurus, canis, gallus.

SO. Viden' quid tibi acciderit? et foeminam appellas
Gallum simul et marem. [gallus.

ST. Quomodo, cedò mihi? SO. Quomodo? Gallus et

ST. Etiam, per Neptunum; nunc autem quomodo me
oportet appellare?

SO. Gallinam *banc*, illum autem alterum gallum.

ST. Gallinam ais? euge per aërem:

Pro solo hoc documento,

Farinâ conspergam undequaque tuam cardopum.

SO. Ecce autem rursus hoc aliud, cardopum

Masculum appellas, cùm sit foemina. ST. Quo pacto,

Masculum ego voco cardopum? SO. Maxime *omnium*:

Veluti Cleonymum. ST. Quomodo? dic mihi.

SO. Tantundem tibi valet cardopus ac Cleonymus.

ST. At ô bone, neque erat cardopus Cleonymo:

Sed in mortario rotundo farinam subigebat.

Attamen in posterum quomodo me appellare oportet?

Cardopam, ut appellas Sofstratam. [SO. Quomodo?

ST. Cardopam foeminam, rectiùs dicis?

Εἶτ' ἐπαίειν ὁποῖός ἐσι τῶν ρυθμῶν,
 Κατ' ἐνόπλιον, χ' ὁποῖός αὐ κατὰ δάκτυλον.
 ΣΤ. Κατὰ δάκτυλον; τὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. Εἰπέ δή.
 ΣΤ. Τίς ἄλλος ἀντὶ τῆσὶ τῷ δακτύλῳ;
 Πρὸ τῷ μῦθῳ, ἔτ' ἐμῷ παιδὸς ὄντος, ὑποσί.
 ΣΩ. Αχρεῖος εἶ, ἤσκαφος. ΣΤ. Οὐ γὰρ, ὦ οἴζυρῃ,
 Τύτων ἐπιθυμῶ μαθήσασθαι ὑδέν. ΣΩ. Τί δέ;
 ΣΤ. Εκείν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
 ΣΩ. Ἄλλ' ἕτερα δεῖ σε φερέτερα τύτη μαθήσασθαι,
 Τῶν τετραπόδων ἅτ' ἐσὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
 ΣΤ. Ἄλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄρρεν', εἰ μὴ μαινομαι·
 Κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυῶν.
 ΣΩ. Ὅρας, ἃ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
 Ἀλεκτρυόνα, κατὰ ταῦτ' ἢ τὸν ἄρρενα.
 ΣΤ. Πῶς δὴ φέρε; ΣΩ. Πῶς; ἀλεκτρυῶν καὶ ἀλεκτρυῶν.
 ΣΤ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ. τὴν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
 ΣΩ. Ἀλεκτρυάγαν· τὸν δ' ἕτερον, ἀλεκτορα.
 ΣΤ. Ἀλεκτρυάγαν; εὖγε τὴ τὸν Αἶρα.
 Ὡς ἀντὶ τύτη τι διδάγματις μόνῃ
 Διαλφιδάσω σε κύκλω τὴν κάρδοπον.
 ΣΩ. Ἰδὲ μάλ' αὐθις τῶν ἕτερον. τὴν κάρδοπον,
 Ἀρρενα καλεῖς, θήλειαν ὕσαν. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ
 Ἀρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον; ΣΩ. Μάλιστα γέ.
 Ὡς περ γέ ἢ Κλεωνύμων. ΣΤ. Πῶς δὴ, φράσον.
 ΣΩ. Ταῦτ' ἐν δυνάσει σοι κάρδοπος Κλεωνύμων.
 ΣΤ. Ἄλλ', ὦ γὰθ', ὑδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμων,
 Ἄλλ' ἐν θυσίᾳ τρογυλῆ γ' ἀνεμάττετο.
 Ἀτὰρ τοιοῦτον πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. Ὅπως;
 Τὴν κάρδοπιν, ὡς περ καλεῖς τὴν Σωσράτην.
 ΣΤ. Τὴν κάρδοπιν θήλειαν ὀρθότερον λέσεις;

Εκείνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.

Σ Ω. Ἐτι δὴγε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν (εἰ δεῖ,
"Αὐτ' ἄρρεν' εἰσιν, ἅτλα δ' αὐτῶν Θήλεα.

Σ Τ. Ἀλλ' οἷδ' ἔγωγ', ἅ Θήλέ εἰσιν. Σ Ω. Εἰπέ δή.

Σ Τ. Λύσιλλα, Φίλιππα, Κλεισαγόρα, Δημήτρια.

Σ Ω. Ἀρρέτα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Σ Τ. Μυρία.

Φιλόξενος, Μελισσίας, Ἀμυνίας.

Σ Ω. Ἀλλ', ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἔσ' ἔκ ἄρρετα.

Σ Τ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν εἰσιν. Σ Ω. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Πῶς ἄν καλέσῃας ἐντυχῶν Ἀμυνία;

Σ Τ. Ὅπως ἄν; ᾧδι, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.

Σ Ω. Ὅρας; γυναικα δὴ τὸν Ἀμυνίαν καλεῖς.

Σ Τ. Οὐκὲν δικαίως, ὅστις ἔσραιδεῖ).

Ἀτὰρ τί ταῦθ', ἅ πάντες ἴσμεν, μαθηάτω;

Σ Ω. Οὐδὲν μὰ Δι', ἀλλὰ κατακλιθεὶς δάρι. Σ Τ. Τί δρῶ;

Σ Ω. Εκφρόνισόν τι τῶν σεαυτοῦ πρᾶγματων.

Σ Τ. Μὴ δὴθ', ἰκέλω σ', ἐνθάδ' ἄλλ' εἴπερ γε χρεὶ
Χαμαί μ' ἴασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

Σ Ω. Οὐκ εἰσι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Σ Τ. Κακοδαίμων ἐγώ,
Οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερα.

Σ Ω. Φρόνιζε δὴ καὶ διάθραι,

Πάντα τρόπον τε σαυτὸν

Στρέψει πικρῶσας·

Ταχὺς δ', ὅταν γ' εἰς ἄπορον πίσης,

Ἐς ἄλλο πῆδα νόημα φρενός·

Ἵππος δ' ἀπίσω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

Σ Τ. Ἰατρίαί, ἰατρίαί.

Σ Ω. Τί πάσχεις; τί κάμνεις;

Σ Τ. Απόλλυμαί δέλαμος ἐκ τῷ σκίμποδος.

Δάκτυσὶ μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

- Illud utique ita foret cardopa, Cleonyma.
- So. Praeterea etiam, de nominibus te discere opus est, Quenam sint masculina, quaenam eorum foeminina.
- ST. At ego novi quae foeminina sunt. So. Dic ergo.
- ST. Lyfilla, Philiana, Clitagora, Demetria.
- So. Masculina autem quaenam sunt nomina? ST. In-Philoxenus, Melesias, Arynias. [numera :
- So. At ô miser, haec sunt haud masculina. [niam,
- ST. Nonne masculina vobis sunt? So. Minime; quo-Quomodo appellares, si in Aryniam incideres?
- ST. Isto modo: e hodie, huc, huc adfis Aryniam!
- So. Viden' mulierem Aryniam appellas.
- ST. Quin merito; quippe qui non militat.
- Veruntamen, quid haec, quae omnes novimus, disco?
- So. Haud ita per Jovem; hic discumbens--- ST. Quid
- So. Excogita aliquid de rebus tuis. [faciam?
- ST. Ne fanè hic, obsecro te; at si opus sit, Humi me sinas eadem ipsa excogitare.
- So. Non sunt alia praeter haec loca. ST. Miser qui sum, Quales poenas cimicibus hodie dabo?
- So. Meditare jam atque dispice aliquid:
- Omni modo teipsum
- Versa crebro.
- Prompteque, cum in dubium aliquid incidis,
- In aliam transfugas mente notionem.
- Somnus autem absit suavis ab oculis.
- ST. Eheu! eheu!
- So. Quid tibi vis? quid doles?
- ST. Perii miser à grabbato.
- Mordent me prorepentes Corinthii,

- Et latera lancinant :
 Atque animam exugunt :
 Et testiculos extrahunt :
 Et podicem effodiunt :
 Atq; me pessundant. So. Ne jam id graviter nimis feras.
 St. At quomodo? cum mihi
 Evanuit pecunia, evanuit color,
 Evanuit anima, evanuit calceamentum,
 Et praeter haec insuper mala,
 Excubiarum *gratia* canens
 Propemodum ipse evanidus factus sum.
 So. Heus tu! quid agis? nonne meditaris? St. Etiam,
 Per Neptunum. So. Quid ergo meditatus es?
 St. Num aliquid mei a cimicibus reliquum fiet.
 So. Peribis pessime. St. At ô bone jam perii.
 So. Molliter agendum non est: sed te obtegere debes.
 Exquirenda est enim mens fraudandi perita,
 Atque versutia. St. Hei mihi! quis mihi injiciat
 Ex agninis pellibus sententiam fraudatricem?
 So. Agedum, despiciam primum quid hiece faciat.
 Heus tu! dormisne? St. Non equidem, per Apollinem.
 So. Tenesne aliquid? St. Per Jovem, ego nihil *te-*
neo. So. Nihil profus?
 St. Nihil sane, nisi penem dextrâ.
 So. Non te obtegens statim aliquid meditaberis?
 St. Quâ de re? tu enim mihi hoc dicas, ô Socrates.
 So. Tu, quid primum velis excogitare dicito.
 St. Decies millies audivisti, quae ego velim :
Nempe de usuris ne cui quid reddam.
 So. Age jam, obtege te, et cogitationem sustens
 Subtilem, minutatim res circumspice,

Καὶ τὰς πλάρας δαρδάρησαι,
 Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπένησαι,
 Καὶ τὺς ὄρχας ἐξέλκυσαι,
 Καὶ τὸν πρῶκλον διορύτῃσαι.
 Καὶ μ' ἀπολύσαι. ΣΩ. Μὴ γῆν βαρέως ἄλγεις λίαν.
 ΣΤ. Καὶ πῶς; ὅτε μὲν
 Φρύδα τὰ χρήματα, φρύδη χροιά,
 Φρύδη δ' ἡ ψυχὴ, φρύδη δ' ἐμβάς.
 Καὶ πρὸς τύτοις ἔτι τοῖσι κακίαις,
 Φρυρᾶς ἄδων,
 Ολίγη φρύδος γε γῆμα.
 ΣΩ. Οὗτος τί ποιεῖς; ἔχι φροσίσεις; ΣΤ. Εγώ,
 Νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. Καὶ τί δῆτ' ἐφρόησας;
 ΣΤ. Ὑπὸ τῆς κάρων εἰ μὲν τί περιλειφθῆσαι.
 ΣΩ. Απολεῖ κάκισ'. ΣΤ. Ἀλλ', ὦ γὰρ, ἀπέλωκ' ἀρίως.
 ΣΩ. Οὐ μαλθακίῃ, ἀλλὰ περικαλυπῆια.
 Εὐρήσιος γὰρ πᾶς ἀποσερητικὸς,
 Καπαγόλημ'. ΣΤ. Οἴμοι' τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
 Εξ ἀρακίδων γνάμην ἀποσερηλίδα;
 ΣΩ. Φέρε γῆν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ,τι δρᾷ τυτοί.
 Οὗτος καθάδεις; ΣΤ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω, γὰρ μὲν ἔ.
 ΣΩ. Ἐχίς τί; ΣΤ. Μὰ Δί' ὑδὲν ἔδωγ'. ΣΩ. Οὐδὲν πᾶν;
 ΣΤ. Οὐδὲν γε, πλὴν ἢ τὸ πῖος ἐν τῇ δεξιᾷ.
 ΣΩ. Οὐκ ἐγκαλυφάμβρος ταχίως τι φροσίσεις;
 ΣΤ. Περὶ τῆ; σὺ γὰρ μοι τυτο φράσαι, ὦ Σώκρατες.
 ΣΩ. Αὐτὸς ὅ,τι βύλει πρῶτος ἐξάρεῖν, λίγι.
 ΣΤ. Ἀκήκοας μυριάκις ἅ' γὰρ βύλομαι.
 Περὶ τῆς τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδεὶ.
 ΣΩ. Ἴθι γυρ, καλύπῃ, καὶ χάσας τὴν φροσίδα
 Λετλῆν, κατὰ μικρὸν περιφρόουσι τὰ πρᾶγματα,

Ορθῶς διαφρῶν ἢ σκοπῶν. ΣΤ. Οἶμοι τάλας.
 ΣΩ. Εχ' ἀτρέμα· κἄν ἀπορῆς τι τῷ νοσημάτων,
 Ἀφείς ἀπελθε. κἄτα τὴν γνώμην πάλιν
 Κίησον αὐθις αὐτὸ ἢ ζυγῶθρισον.
 ΣΤ. Ω Σωκράτιδιον φίλιστα. ΣΩ. Τί, ὦ γέρον;
 ΣΤ. Εχω τόκῳ γνώμην ἀποσερήσιχὴν.
 ΣΤ. Επιδείξον αὐτήν. ΣΤ. Εἰπέ δὴ νῦν μοι. ΣΩ. Τό, τί;
 ΣΤ. Γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ σριάμβρος Θετταλήν,
 Καθέλομι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἶτα δὴ
 Αὐτὴν καθεύξασμ' ἐς λοφέου σρογύλον,
 Ὡσπερ κάτοπλον, κἄτα τηροῖν ἔχων.
 ΣΩ. Τί δῆτα τῶτ' ἂν ὠφελήσῃ σ' ; ΣΤ. Ὅ, τι;
 Εἰ μὲν κέτ' ἀγγέλλοι σελήνη μηδαμῶ,
 Οὐκ ἂν γ' ἀποδοῖν τὰς τόκους. ΣΩ. Τίη τί δή.
 ΣΤ. Ὅτι κατὰ μήτῃ γ' ἀργυρίων δαταίξῃ.
 ΣΩ. Εὐγ'· ἀλλ' ἕτερον αὐ (οἱ φεσβαλῶ τι δέξιόν.
 Εἰ (οἱ γράφοισο πεντέλαλῆος τίς δίκη,
 Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσῃς, εἰπέ μοι.
 ΣΤ. Ὡπως; ὅπως ἔκ οἶδ'· ἀτὰρ ζήλιέον.
 ΣΩ. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνώμην αἰεὶ,
 Ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φρονίδ' ἐς τὸν αἴρα,
 Λησδέλον ὥσπερ μπλολόνην τῷ ποδός.
 ΣΤ. Εὐρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφώτατην,
 Ὡς αὐτὸν ὁμολογῆν σ' ἐμοί. ΣΩ. Ποῖαν τίνα;
 ΣΤ. Ἦδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλας τὴν λίθον
 Ταύτην ἑώρας, τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
 Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπλυσι; ΣΩ. Τὴν ὕαλον λέγεις;
 ΣΤ. Εἴωθε. ΣΩ. Φέρε, τί δῆτ' ἂν; ΣΤ. Εἰ ταύτην λαβὼν
 Ὅποτε γράφοισο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
 Ἀπώλερω σὰς ὠδὲ φεῖς τὸν ἥλιον,

Rectè dividens ac animadvertens. ST. Heu me miserum!

So. Quietus esto; ac si de quo cogitato dubites,

Isto omisso discede; deinde mentem rursus

Commove iterum, ac illud perpende.

ST. O Socratisce charissime. So. Quid est, ô senex?

ST. Commentum teneo, quo usuras fraudavero.

So. Commonstra id mihi. ST. Dic mihi jam. So. Quid?

ST. Si mulierem veneficam è Theffalia emens,

Noctu detraxero lunam: deinde autem

Illam conclusero in loculamentum rotundum,

Velut speculum, sicque asservans custodivero:—

So. Quid hoc tibi proderit scilicet? ST. Quoniam,

Si amplius nunquam exoriretur luna,

Non solverem usuras. So. Quamobrem?

ST. Quia in mensem mutuo datur argentum.

So. Euge! at aliud tibi rursus proponam callidum.

Si tibi scribatur dica quaedam quinque talentorum,

Quomodo ipsam obliterares, cedò mihi?

ST. Quomodo? nescio quomodo, at exquirendum est.

So. Ne jam intra teipsum mentem convolvas perpetuo:

Sed remitte cogitationem in aëra

Lino ligatam, veluti gallerucam, pede.

ST. Inveni modum obliterandi scitissimum:

Quod et ipse tu mihi fatearis. So. Qualem ergo?

ST. Nunquamne apud Pharmacopolas lapidem

Illum vidisti pulchrum, pellucidum,

Quo ignem accendunt? So. Vitrumne dicis?

ST. Etiam. So. Age, quid tum demum? ST. Hunc mihi

Cum scripserit dicam scriba; [sumens,

Uterius, hoc modo, stans ad solem,

- Literas liquefacerem dicæ meæ.
- So. Astutè per Gratias. ST. Ut delector,
Quod quinque talentorum mihi disposita est dica!
- So. Age jam, ocyùs hoc arripe. ST. Quidnam?
- So. Quomodo reus depelleres adversariorum litis intentionem,
Mox damnandus, si tibi in promptu non essent testes?
- ST. Levissimè ac facillimè. So. Dic ergo. ST. Atqui dis-
Si ante, jam unâ pendente adhuc lite, [cam.
Priusquam mea citaretur, discurrens me strangularem.
- So. Nihil dicis. ST. Imò equidem, per deos; quoniam
Nemo mihi mortuo litem intendet.
- So. Nugaris; abi in rem malam; non te docebo ulterius.
- ST. Quare? etiam per deos, *doce*, ô Socrates.
- So. At tu statim oblivisceris quaecunque discis.
Quid enim primum didicisti, dic mihi? [primum?
- ST. Age videam, quid hercle primum erat? quid erat
Quaenam illa sane, in quâ subegimus farinas?
- Hei mihi quaenam erat? So. Non in malam crucem ab-
Obliviosissime ac stolidissime vetule? [ibis,
- ST. Hei mihi! quid ergo de me misero fiet?
- Perii enim, quòd linguam volubilem versare non didici.
At ô Nubes, commodum mihi aliquid consulite.
- CH. Nos quidem, ô senex, tibi hoc consilii damus:
Siquis tibi sit filius probe enutritus,
Ut hunc mittas vice tuimet ad discendum.
- ST. At est mihi filius egregiæ indolis:
Attamen discere non vult; quid de me fiet? [nitet.
- CH. Tùne autem hoc finis? ST. Nam curam curat ac
Est enim ex mulieribus istis elatis quæ sunt Coesura
natae.

Τὰ γράμματα ἐκλήξαμι τῆς ἐμῆς δίκης.

Σ Ω. Σοφῶς γενήτας Χάριτας. Σ Τ. Οἶμ', ὡς ἤδομαι,

Ὅτι πεινέλαιατος διαγέγραπται μοι δίκη.

Σ Ω. Λυε δὴ ταχίως τῆσι ξυνάρτασον. Σ Τ. Τὸ τί.

Σ Ω. Ὅπως ἀπορέψαις ἂν ἀνιδικῶν δίκην,

Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

Σ Τ. Φαυλότατα ἢ ῥᾶς'. Σ Ω. Εἰπέ δὴ. Σ Τ. Καὶ
δὴ λέγω,

Εἰ φέσθαι ἔτι μιᾶς ἐπερώσεως δίκης,

Πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαυξάμην τρέχων.

Σ Ω. Οὐδὲν λέγεις. Σ Τ. Νὴ τὸς θεὸς ἔδωγ', ἐπεὶ

Οὐδεὶς κατ' ἐμῆ τεθνηῶτος εἰσαῖξεν δίκην.

Σ Ω. Ὑθλῆς ἄπερρ', ἕκ ἂν διδάξαιμην σ' ἔτι.

Σ Τ. Ὅτι τὴ τί; καὶ πρὸς τίς θεῶν, ὦ Σώκρατες.

Σ Ω. Ἀλλ' ἄθως ἐπιλήθει σύ γ', ἄτ' ἂν ἢ μάθης.

Ἐπεὶ, τί δὴ γε πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε.

Σ Τ. Φέρ' ἴδω, τί μῦθοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν;

Τίς ἦν ἐν ἧ ματλόμεθα μῦθοι τάλφιτα;

Οἶμοι τίς ἦν; Σ Ω. Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,

Ἐπιησιμότατον ἢ σκαυτότατον γερόνιον;

Σ Τ. Οἶμοι τί ἔν δὴθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;

Ἀπὸ ᾧ ὀλῦμαι, μὴ μαθῶν γλωτλιοσροφεῖν.

Ἀλλ' ὦ Νεφέλαι, χρῆσόν τι συμβουλῶσαι.

Χ Ο. Ἡμεῖς μὲν, ὦ πρῆσβῦτα, συμβουλῶσμεν,

Εἴ σοί τις ἦος ἐστὶν ἐκλευραμνός,

Πέμπειν ἐκεῖνον ἀντί σου τῷ μαθάνειν.

Σ Τ. Ἀλλ' ἔσ' ἐμοί γ' ἦος καλός τε κάγαθός.

Ἀλλ' ἕκ ἐθέλει ᾧ μαθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;

Χ Ο. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; Σ Τ. Εὐσωμαίῃ ᾧ ἢ σφριγῆ,

Κᾶς' ἐκ γυπακῶν ἀπέρων τῶν Κοισύρας.

Ατὰρ μέτερι γ' αὐτόν. ἦν δὲ μὴ Ζέλη,
 Οὐκ ἔδ' ὅπως ἔκ ἐξελῶ κ' τῆς οἰκίας.
 Ἀλλ' ἐπανάμειρόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν Ι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΑΡΑ γ' ἀδάσκει πλεῖστα
 Δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
 Ἐξων μόνας θεῶν.
 Ὡς ἔτοιμος ὄδ' εἰς
 Πάντα δρᾶν ὅτ' ἂν κελύξῃς.
 Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένον,
 Καὶ φανερώς ἐπηρεμένον
 Γνῶς ἀπολέψεις, ὅ,τι πλεῖστον δύνασαι,
 Ταχίως. φιλεῖ γ' ὡς τὰ τοι-
 αῦθ' ἑτέρως τρέπιδαι.

Τρίμετροι Ιαμβικαί.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ, Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ,
 Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ΟΥΤΟΙ μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνλαυθοῖ μάρτυς.
 Ἀλλ' ἔδδ' ἐλθὼν τὸς Μεγακλέους κίονας.
 Φ. Ω δαμόνιε· τί χρῆμα πάχεις, ὦ πάτερ;
 Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον.
 ΣΤ. Ἴδὺ γ', ἰδὺ, Δί' Ολύμπιον. τῆς μαυρίας·
 Τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικύβιον.
 Φ. Τί δὲ τὰτ' ἐγέλασας ἑτεῖον. ΣΤ. Εἰθυμύμβρος,

Verùm adibo illum ; sin autem noluerit ;
 Nulla mora est quin ipsum abigam ex aedibus.
 At ingredi et opperire me paululum temporis.

S T R O P H E V E R S U U M X.

C H O R U S.

Intelligis utique, plurima te
 Per nos bona statim
 Habiturum, solas deas ?
 Quam paratus hicce est
 Omnia exequi quaecunque jusseris ?
 Tu verò virum attonitum
 Ac manifesto *stupore* elatum,
 Quoniam hoc novisti, delibrabis quantum poteris
 Citò ; solent enim fere res
 Hujusmodi alio se vertere.

A C T U S T E R T I I S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

S T R E P S I A D E S, P H I D I P P I D E S,
 S O C R A T E S.

Neutiquam per nebulam amplius hic manebis.
 At abi et vescere Megaclis columnis.

PH. O infoelicem ! quid tibi rei accedit ? Ô pater !
 Haud recte sapis, per Jovem Olympium.

ST. Ecce, ecce ; Jovem Olympium ! proh stultitiam !

Jovem te esse credere qui id aetatis es ? [cogito,

PH. Quid autem adeo verum risisti ? ST. Quia animo

Te puerum esse et vetulorum deliria sapere.
 Veruntamen huc accede ut plura noveris.
 Et tibi rem dicam quam tu edoctus vir evaseris.
 Ut autem hoc necui narres *vide*.

PH. Eho, quid est? ST. Jurasti modò per Jovem?

PH. Ita quidem. ST. Viden' ergo quàm utile sit discere?
 Non est, ô Phidippide, Jupiter *aliquis*. PH. Quis ergo
 ST. Turbo regnat exacto Jove. [demum?

PH. Papae! quid nugaris? ST. Sat scias hoc se ita habere.

PH. Quis haec dicit? ST. Socrates ille Melius,
 Et Chaerephon qui pulicum vestigia novit.

PH. Tunc autem in tantum vesaniae provenisti,
 Ut viris credas atrâ bile percitis? ST. Bona verba:

Ac nequid dixeris indignum viris egregiis,
 Et prudentibus: quorum, prae parsimonia,
 Nemo detonsus est unquam, nec unguento delibutus,
 Nec in balneum venit loturus; tu autem
 Tanquam mortui meum profundis victum.

Verùm quàm citò huc veni et pro me disce.

PH. Quid autem ab illis quisquam discat boni?

ST. Profecto, quaecunque sunt inter homines arguta.
 Cognosces autem te ipsum, quam sis indoctus et crassi
 At praestolare me hîc paululum temporis. [ingenii.

PH. Hei mihi! quid faciam cùm ita desipiat pater?
 Utrum ipsi dementiae litem intendens, reum peragam;
 An libitinariis insaniam ejus dicam? [mihi?

ST. Age, videam, hunc tu quemnam existimas, cedò

PH. Gallum. ST. Recte quidem; hanc verò quid?

PH. Gallum. ST. Ambone idem sunt? ridiculum caput!
 Posthâc cave ita dixeris, at hanc voca

Ὅτι παυδάριον εἶ, ἢ φρονεῖς ἀρχαϊκά.

Ὅμως γε μὴν ἀφ᾽ οὐρανόθεν, ἢ εἰδῆς πλείονα,
καὶ σοὶ φράσω πρᾶγμα, ὃ σὺ μαθὼν, ἀπὸρ ἔσει.

Ὅπως δὲ τῦτο μὴ διδάξης μηδένα.

Φ. Ἰδὼ τί εἰσι; Σ Τ. Ὡρασας γῦν γῆ Δία;

Φ. Εἰσω. Σ Τ. Ὅρας ἔν ὡς ἀλαθὸν τὸ μαθάνειν;

Οὐκ ἔστι, ὦ Φειδιππίδι, Ζῆς. Φ. Ἀλλὰ τίς;

Σ Τ. Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξελληλακῶς.

Φ. Αἰβοῦ· τί ληρεῖς; Σ Τ. Ἴσθι τῦθ' ἔτως ἔχον.

Φ. Τίς φησι ταῦτα; Σ Τ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,

καὶ Χαίρεφῶν, ὅς οἶδε τὰ φυλλῶν ἴχνη.

Φ. Σὺ δ' εἰς τοσῦτο ἔρ' μακίῶν ἐλήλυθας,

ὥς τ' ἀνδράσῃ πείθει χολῶσῃ; Σ Τ. Εὐσόμει,

καὶ μηδὲν εἰπῆς φλαῦρον ἄνδρας δεξιῆς,

καὶ γῦν ἔχοντος ὄν, ὑπὸ τῆς φειδωλίας,

ἀπεκείρατ' ὑδὲις πώποτ', ἐδ' ἠλείψατο,

οὐδ' εἰς βαλαγεῖον ἤλθε λυσόμορος. σὺ δὲ

ὥσπερ τεθνεῶτος καταλύει μὴ τὸν βίον.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα ἔλθῶν ὑπὲρ ἐμῦ μάθθατε.

Φ. Τί δ' αὖτ' παρ' ἐκείνων ἢ μάθοι χρῆσόν τις ἄν.

Σ Τ. Ἀληθεῖς, ὅσαπερ ἔς' ἐν ἀνθρώποις σοφά·

Γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὲς εἶ ἢ παχὺς.

Ἀλλ' ἐπατάμενόν μ' ὀλίγον ἐγλαυθοῦ χρόνον.

Φ. Οἶμοι· τί φράσω παραφροσύνης τῦ πατρός;

Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαλῶν ἔλω;

ἢ τοῖς σοροπηγούς τὴν μακίαν αὐτῦ φράσω;

Σ Τ. Φέρ' ἴδω, σὺ τῦτοι τίνα γομίζεις; εἰπέ μοι.

Φ. Αλεκίρυόνα. Σ Τ. Καλῶς γε. ταυτῆν δὲ τί;

Φ. Αλεκίρυόν. Σ Τ. Ἀμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.

Μὴ γῦν τολοῖπόν· ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν

Αλεκίρυσαντα· τῆσιν δ' ἀλέκτορα.

Φ. Αλεκίρυσαντα; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ

Εἶσω παρελθὼν ἄρσι παρὰ τὴς γηγυρεῖς;

ΣΤ. Χ' ἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκάσθῃ,

Επιλανθανόμεν ἂν ἄθῦς ὑπὸ πλῆθους ἐσθῆ.

Φ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;

ΣΤ. Ἄλλ' ἔκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπιφρόνηκα.

Φ. Τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροπας, ὧ' ἵστησι σύ;

ΣΤ. Ὡσπερ Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.

Ἄλλ' ἴθι βάδιζ', ἰωμῆ· εἶτα τῷ πατρὶ

Πειθόμενος ἐξάμαρτε, καὶ γὰρ τοι ποσὶ

Οἶδ' ἐξίτεσι σοι τραυλίσαντι πειθόμενος,

Ὅτ' ἄρῳτον ὄβολον ἔλαβον Ἡλιασικόν.

Τύτῃ πριάμην σοι Διασίσις ἀμαξίδα.

Φ. Ἥ μὴν σὺ τύτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθίσει.

ΣΤ. Εὐγ' ὅτι ἐπέειπες. Δεῦρο, δεῦρ', ὧ' Σωκράτες,

Ἐξελθ'· ἄγω γὰρ σοι τὸν γόν τῆσιν,

Ἀκοντ' ἀναπέισας. ΣΩ. Νηπύτιος γὰρ ἐς' ἔτι,

Καὶ τῶν κρεμαθρῶν ἢ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

Φ. Αὐτὸς σὺ τρίβων εἶπες ἂν, εἰ κρέμαγός γε.

ΣΤ. Οὐκ εἰς κόρακας; καθαρᾶ σὺ τῷ διδασκάλῳ.

ΣΩ. Ἰδὺ, κρέμαγός γ', ὡς ἠλίθιον ἐφθίγξαλο,

Καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυνκόςιν.

Πῶς ἂν μάθοι πᾶσι ὅτ' ἔτος ἀπόφάξιν δίκης,

Ἥ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειρηρίαν;

Καὶ τοι ταλάνῃ τῆτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.

ΣΤ. Ἀμέλει, δίδασκε· θυμώσοφός ἐστι φύσει.

Εὐθύς γέ τοι παυδάριον ὦν τυτνήσιν,

Ἐπλαττεν ἔνδοξοι οἰκίας, γαῖς τ' ἔγλυφεν,

Ἀμαξίδα δὲ σκυλίνας εἰργάζετο,

Gallinam: huncce autem Gallum.

PH. Gallinam? haecine egregia didicisti,
Intro modò ingressus apud *istos* terrae filios.

ST. Imò et alia multa: sed quod didiceram singulatim,
Statim oblitus eram prae multitudine annorum.

PH. Propterea scilicet vestem quoque amisisti.

ST. At non amisi, sed in disciplinam insumpsi.

PH. Calceos autem quo contulisti, ò tu demens?

ST. Uti Pericles, in usum necessarium expendi.

At agedum, perge, camus: atque ita patri

Morem gerens aberras: namque ego, olim,

Novi, ut sexenni tibi balbutienti obsequens,

Obolo, quem primum acceperam in comitiis Heliasticis,

Hoc tibi emerim plostellum Dialibus.

PH. Certe tu propter haec aliquando tandem dolebis.

ST. Euge mihi quòd obtemperas. huc age, huc ò So-

Exi, adduco enim tibi filium huncce; [crates,

Cui, licet invito, persuasi. So. Stultulus enim adhuc est,

Atque Calathis pensilibus non assuetus nostris.

PH. Tu autem assuetus esses si te suspenderes. [tori?

ST. Quin abis in malam rem: tunc maledicis praecep-

So. Ecce jam, *suspenderes*, quàm stolidè pronunciaveris

Et labris distortis!

Quomodo disca; hic tandem litis effugium?

Aut adversarii citationem, aut solutionem persuasivam?

Atqui talento illud didicit Hyperbolus. [naturâ.

ST. *Id ne cures, doce modo*; solerti enim est ingenio

Siquidem, cum puer tantillus modo esset,

Formavit domi casas, navesque exculpsit;

Plostella etiam coriacea confecit,

Et è mali granati putaminibus ranas finxit; quid cen-
 Ut autem sermones illos daos discat, *saxis*, [ses?
 Superiorem, uti vocatur, et inferiorem:
 Sin minus, injustum saltem illum omni modo.
 So. Ipse discet ex ipsis sermonibus.
 ST. Ego verò abibo; hoc igitur memento, ut
 Ad omnia justa mihi contradicere possit.

ACTUS TERTII SCENA SECUNDA.

Anapaestici Quaternarii.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

EXI huc, commonstra teipsum
 Spectatoribus, licèt impudens sis.

IN. Abi quo tibi lubet: multo enim citiùs
 Te dicendo apud populum deperdam. [rior nempe.
 JU. Tune perdes? quis homo tu? IN. Sermo. JU. Infe-
 IN. At te vinco et si me superiorem
 Te jactes esse. JU. Quid callidum agendo?
 IN. Novas sententias excogitando?
 JU. Res enim hujusmodi vigent propter hosce
 Stultos. IN. Minimè, sed sapientes.
 JU. Deperdam te male. IN. Cedò mihi, quid agendo?
 JU. Justa dicendo. IN. Subvertam autem
 Haec, contradicendo; nec enim esse
 Omnino jus aio. JU. Non esse ais?
 IN. Cedò enim, ubi est? JU. Apud Deos.
 IN. Quomodo hercle, si jus aliquod esset, Jupiter
 Non periit *dudum*, patrem suum
 Qui ligaverit? JU. Ehem! eon' sane

Καὶ τῶ σιδίῳ βαίραχος ἐποίει· πῶς δοκεῖς;
 Ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσει),
 Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα.
 Ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γυν' ἀδίκον πάσῃ τέχνῃ.
 ΣΩ. Αὐτὸς μαθήσει) παρ' αὐτοῖν τοῖσι λόγοισιν.
 ΣΤ. Εγὼ δ' ἀπίσομαι. τῦτο δ' ἔν μὲνισ', ὅπως
 Πρὸς πάντῃα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δύνησιν).

Λαπαγματικοὶ Δίμετροι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΧΩρει δ' ἀρὶ δεῖξον σαυτὸν
 Τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασυὺς ὢν.
 ΑΔ. Ἴθ' ὅποι χηρῆς. πολὺ γ' μᾶλλον
 Σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολώ.
 ΔΙ. Απολεῖς σύ; τίς ὢν; ΑΔ. Λόγος. ΔΙ. Ἡτῶν γ' ὢν.
 ΑΔ. Ἀλλά (ε γκῶ, τὸν ἐμῶ κρείττω
 Φάσκογ' εἶναι. ΔΙ. Τί σοφὸν ποιοῶν;
 ΑΔ. Γνώμας κατὰς μὲν ἐφ' ἀρίστων.
 ΔΙ. Ταῦτα γ' ἀνθεὶ διὰ τέλει
 Τὺς ἀνοήτους. ΑΔ. Οὐκ, ἀλλὰ σοφῆς.
 ΔΙ. Απολώ σε κακῶς. ΑΔ. Εἰπέ, τί ποιοῶν.
 ΔΙ. Τὰ δίκαια λέγων. ΑΔ. Ἀλλ' ἀναβρέψω
 Ταῦτ' ἀντιλέγων. ὑδὲ γ' εἶναι
 Πάνυ φημι δίκην. ΔΙ. Οὐκ εἶναι φῆς;
 ΑΔ. Φέρε γ', πῶ εἶ. ΔΙ. Παρὰ τοῖσι θεοῖς.
 ΑΔ. Πῶς δῆτα δίκης ἕστης, ὁ Ζεὺς
 Οὐκ ἀπόλωλεν, τὸν πατέρ' αὐτῆ
 Δήσας; ΔΙ. Λίβοι· τυλὶ καὶ δὴ

Χωρεῖ τὸ κακόν. Δότε μοι λεκάνην.

ΑΔ. Τυφογέρον εἶ, κἀνάρμοςος.

ΔΙ. Καλαπύγων εἶ, κἀταίχυλος.

ΑΔ. Ρῶδα μ' εἶρηκας. ΔΙ. Καὶ βωμολόχος.

ΑΔ. Κρίνεσι γεφανοῖς. ΔΙ. Καὶ παβραλοίας.

ΑΔ. Χρυσῶ πάτλων μ' ἔγιώσκεις.

ΔΙ. Οὐ δῆτα φερέν γ' ἀλλὰ μολίβδω.

ΑΔ. Νῦν δέ γε κόσμος τῶντ' ἐσὶν ἐμοί.

ΔΙ. Θρασύς εἶ πολλῶ. ΑΔ. Σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

ΔΙ. Διὰ σέ δὲ φοιτᾶν

Οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μερακίων.

Γνωθῆσει πῶτ' Ἀθηναίοισιν,

Οἷα διδάσκεις τὸς ἀγοήτης.

ΑΔ. Αὐχμαῖς ἀχρῶς. ΔΙ. Σὺ δέ γ' εὖ πράτεις,

Καίτοι φερέτερον γ' ἐπλώχθεις.

Τήλεφος εἶναί Μυσὸς φάσκων,

Ἐκ σπριδίου

Γνώμας τρώγων Πανδελείους.

ΑΔ. Οἶμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης.

ΔΙ. Οἶμοι μανίας τῆς σῆς, πόλεώς δ'.

"Ἦτις σε τρέφει,

Λυμαγρόμωρον τοῖς μερακίοις.

ΑΔ. Οὐχὶ διδάξεις τῶτον Κρόνος ὢν;

ΔΙ. Εἶπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρῆ,

Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.

ΑΔ. Δεῦρ' ἴθι, τῶτον ἕα μαινέσθαι.

ΔΙ. Κλαύσει· τὴν χεῖρ' ἐπλώλλεις;

ΧΟ. Παύσαδε μάχης, ἢ λοιδορίας.

Ἀλλ' ἐπίδειξαι σὺ τε, τὸς φερέτερος

"Ἄτ' ἐδίδασκεις· σὺ τε τὴν καμνὴν

Procedit malum? porrigite mihi pelvim.

IN. Delirus es senex et inconcinnus.

JU. Cinoedus es ac impudicus.

IN. Mihi rosas dixisti. JU. Etiam scurra es.

IN. Liliis me coronas. JU. Parricida etiam.

IN. Te auro me conspergere nescis.

JU. Non hercle antehac, verum plumbo.

IN. Nunc autem hoc mihi ornamento est.

JU. Audax es nimium. IN. Tu autem obsoletus.

JU. Proper te autem in ludum venire

Nemo vult adolescentium.

Tandem de te palam fiet Atheniensibus,

Qualia stultos edoceas.

IN. Suales turpiter. JU. Tu vero feliciter rem geris :

Etsi antehac olim mendicares,

Telephum te esse Mysium perhibens,

E perula

Sententias devorans Pandeleticas.

IN. Hei mihi sapientiam istam cujus mentionem facis?

JU. Hei mihi insaniam tuam civitatisque

Etiam quae te alit,

Adolescentulos corrumpentem !

IN. Annon docebis hunc *adolefcentem*, ô tu Saturne.

JU. *Etiam*, liquid opus sit ipsum conservari,

Et non garrulitatem solum exercere.

IN. Huc age, tu, hunc finas insanire.

JU. Poenas dabis: tunc manum injicis?

CH. Finem facite rixarum et convitii.

At ostende tu, priscos illos

Quae docuisti: et tu novam tuam

Disciplinam: ut cùm audiverit utrumque vestrùm
Vobismet contradicentes, arbitrio factò ludum eat.

JU. Haec agere volo. IN. Et ego quoque volo.

CH. Agedum; quis vestrùm primus dicet?

IN. Huic id concedam.

Atque ita ex his quae dixerit,

Novis verbis ipsum

Ac rationibus velut sagittis conficiam.

Postremo autem si hiscere audeat;

Facie totà atque oculis

Confossus veluti à crabronibus,

A sententiis peribit.

STROPHE VERSUUM XII.

CHORUS.

Nunc ostendite vos duo freti

Appositis

Verbis et cogitationibus atque

Animum-sollicitantibus curis,

Uter vestrùm dicendo

Praestantior videbitur.

Nunc enim totum hic periculum

Versatur sapientiae;

De quà inter amicos meos

Certamen erit maximum.

At ô tu, qui multis senes moribus bonis ornâsti,

Rumpe vocem, quâ gaudes, tuumque ipsius ingenium
ostende.

Παύδασιν· ὅπως ἂν ἀκίσας σφῶϊν

Ἀντιλεγόνοιν, κρίνας φοιῶ.

ΔΙ. Δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. Καῖ γωγ' ἐθέλω.

ΧΟ. Φέρι τίς λέξει πρῶτερος ὑμῶν.

ΑΔ. Τύτω δώσω·

Κᾶτ' ἐκ τύτων, ὣν ἂν λέξη,

ῥημαίοισι κακοῖς αὐτὸν

Καὶ διανοίας κατατοξάσω.

Τὸ τελευτάῃον δ', ἦν ἀναγρύξη,

Τὸ πρῶτον ἅπαν κ' τῶφθαλμῶ

Κεντέμβρος, ὡσπερ ὑπ' ἀνθρώπων,

ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολείται.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν β'.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΝΥΝ δείξεται τῷ πιαύτω

Τοῖς περιδείξίοισιν

Λόγοισι, κ' φροῖοισι, κ'

Γνωμοτύποις μερίμνας,

Ὅσπότερός γ' αὐτοῖν λέγων

Ἀρείων φαίσει).

Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος

Ἀνῆται σοφίας,

Ἦς πῆρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις

Ἔσιν ἀγὼν μέλιτος.

Ἄλλ' ὃ πολλοῖς τὺς πρῆσβυτέρους ἦθισι χρῆστοις γε-
φαιώσας,

ῥήξον φωνῆν, ἢ τιτι χαίρεις, κ' τὴν σαυῖν φύσει εἰπέ.

Αναπαυστικοὶ Ἀρισοφάνειοι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς δέκειτο,
Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθην, καὶ σαφροσύνην
νεόμιζο.

Πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκῦσαι
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀτάκτως εἰς κίθαρις
τὸς κωμήτας γυμνὸς ἀθρόος, καὶ εἰ κριμνώδη καίανίφοι.
εἴτ' αὖ πειραθεῖν ἄσμι' ἐδίδασκε, τὴν μὲν μὴ ζυνέ-
χονίαν,

Ἡ Παλλάδα Περσίπολιον δεινάν· ἢ τηλέπορον τι
βόαμα·

εἰς τειραμῶνας τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρίδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχάσαιτ', ἢ κάμψαιν τινα
καμπήν,

οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρονίην ταύτας τὰς δυσκολο-
κάμπους·

επιτρέβειο τυπλόμομος πολλὰς, ὡς τὰς μύσας ἀφα-
ρίζων.

ἐν παιδογρίβῳ δὲ καθίζονίαν, τὸν μὲν ἔδει πειραλέομαι
τὸς παιδάς, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δεῖξαι ἀπηνές·

εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνισαμῶνας συμψῆσαι, καὶ πειροῖσθαι
εἰδωλον τοῖσιν ἑρασαῖς τῆς ἥβης μὴ καλαλείπειν γε.

Ἡλείφαλο δ' ἂν τὸν φάλο ὑδαίς παῖς ὑπένερθει τότε
ἂν, ὡς

τοῖς ἀδοίοισι δρόσος καὶ χυμός, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπίνθει.
οὐδ' ἂν μαλακὴν φουρασάμομος τὴν φωνήν, πρὸς τὸν
ἑρασην

ACTUS TERTII SCENA TERTIA.

Anapaestici Aristophanii.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

Dicam igitur de antiqua disciplina, quomodo se habebat.

Quando ego justa dicendo florebam, et modestia legibus sancita erat.

Primum sane, vocem pueri mutientis neminem audire licebat:

Dein *oportuit* in viâ compositè ire ad Citharoedum
Vicinos, nudos, confertim, etiamsi ningeret in modum
farinae cribro succretae. [pressantes;

Deinde praediscere carmen docuit foemora non com-
Nempe aut *illud*, Pallada terribilem urbium vastatri-
cem, aut longe vagantem quendam clamorem:

Intendentes concentum, quem patres olim tradiderunt.
Siquis autem eorum scurriliter aliquid dixisset, aut
quempiam vocis flexum fecisset,

(Quales faciunt qui nunc ad Phrynidis modum hosce
miseros flexus faciunt,)

Multis flagris caesus erat, utpote qui musas labefactaret.
In ludo autem sedentes oportuit semur protendere
Pueros, nequid exteris ostenderent indecorum:

Deinde rursus, cùm resurgerent, corradere *arenam* at-
que providere,

Signum amatoribus pubertatis nequod relinquerent.
Ungebatur autem nullus puer tum infra umbilicum, ita ut
Pudendis ros et lanugo tanquam pomis efflorescebat.
Neque mollem admiscens vocem, versus amatorem,

Ipsè seipsum oculis prostituens, accedebat.

Nec eligere inter coenandum licebat raphani caput :

Neque anethum seniorum surripere neque apium ;

Nec opsonia edere, nec genio indulgere, nec alternatim pedes tenere.

IN. Antiqua *haec sunt et Jovialia redolent*, et cicadarum plena sunt,

Et Cecidae et Buphonorum. Ju. Attamen haec sunt illa Per quae viros pugnâ Marathoniâ claros disciplina enutrivit.

Tu autem hodiernos homines, statim vestibus involutos esse doces, [ipsum saltare,

Ita ut jam suffocer, cùm, si opus sit in Panathenaeis Clypeum peni praetendens *quisque* saltationem negligat.

Propterea, ô adolescentule, confidenter me superiori sermone elige.

Atque sic perdisces forum odisse, et à balneis abstinere : Turpibusque rebus pudesceri : et si quis in te dicteria dicat, exardere :

Atque de sede senioribus assurgere accedentibus :

Neque parentibus tuis malefacere, neque aliud quicquam [pleturus es :

Turpe admittere ; quoniam verecundiae exemplar ex-

Neque saltatricis domum intrare, nequando istis inhians,

Malo petitus à meretricula, bonâ tuâ famâ excutiaris :

Neque patri contradicere quicquam, neque Japetum illum appellando,

Exprobrare ei aetatem à qua tu enutritus es.

IN. Si in his, ô adolescentule, huic obtemperes, ita me Bacchus amet,

Αὐτὸς ἑαυτὸν παραβιάζων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
 Οὐδ' ἂν ἐλίσσασθαι διπλῆν' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς βαρανίδος,
 Οὐδ' ἂν ἀκθον τῆς πρεσβυτέρων ἀρπάζειν, ὑδὲ σείλιον,
 Οὐδ' ὀφθαγεῖν, ὑδὲ κυχλίσειν, ὑδ' ἴχειν τῷ πόδι ἐ-
 γαλλαξ.

ΑΔ. Αρχαία γε καὶ Διῖπολιώδη, καὶ τετρίγων ἀνάμεγα,
 Καὶ Κηκείδου καὶ Βυροφίων. ΔΙ. Ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν
 ἐκεῖνα,

Εξῶν ἄνδρας Μαραθωνομάχης ἢ μὴ παῖδάσιν ἐθρεψεν.
 Σὺ δὲ τὸς νῦν ἄθως ἐν ἱμαλίοισι διδάσκεις ἐν εἰλυλίχθασ'
 Ὡσε μὲ ἀπάσχευθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δε-
 οῖ αὐτὸς,

Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς παρέχων, ἀμελῆ τῆς Τριτο-
 γμείας.

Πρὸς ταῦτ', ὦ μεράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λό-
 γον αἶψα.

Καὶ πείσσει μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
 Καὶ τοῖς ἀίχροις ἀίχυνιάσθαι, καὶ σκώπτῃ τίς σε
 φλέγεσθαι.

Καὶ τῆς θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσῆσαι,
 Καὶ μὴ περὶ τὴν σαυτῷ γονείας κακοεργεῖν, ἄλλο τε
 μηδὲν

Δίχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδῶς μέλλεις τ' ἄγαλμ' ἀνα-
 πλῆσειν.

Μὴδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσιέναι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κε-
 χηκώς,

Μήλω βληθεὶς ὑπὸ ποριδίου, τῆς ἀκλείας ἀποθραυσθῆς.
 Μὴδ' ἀντίπειν τῷ πατρὶ μηδὲν, μὴδ' Ἰαπέσον καλέσασθαι,
 Μησιπποκῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοτρίσθησθαι.

ΑΔ. Εἰ ταῦθ', ὦ μεράκιον, πείσῃ τῷ τῷ, γὰρ τὸν Διόνυσον,

Τοῖς Ἴπποκράτους ἡέσιν ἔξεις, καὶ σε καλῶ σι βλίτο
μάμαν.

ΔΙ. Ἀλλ' ἔν λιπαρός γε καὶ ἄανθῆς ἐν γυμνασίῳ
διαίριψαι.

Οὐτωμύλλων κατὰ τῆν ἀγορὰν τριβολεκίραπειλ', οἰά-
περ οἱ νῦν·

Ουδ' ἐλκόμβρος περὶ ππραγματίων γλιχραυτιλογιέζε-
πιτρίπτν·

Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιών, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀπο-
θρέξαι.

Στεφανωσάμβρος καλάμω λήκῳ μετὰ σῶφρονος ἡλι-
κιώτν.

Μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λήκης φυλ-
λοβολύσης. [Ἐυρίζη.

Ἦρος ἐν ὄρα χαίρων, ὅπότ' ἂν πλάτανος πηλέα ψι-
Ἦν ταῦτα ποιῆς, ἃ γὰ φράζω.

Καὶ πρὸς τύτοις πρῶσιχοις τὸν νῦν,

Ἐξαις αἰεὶ σῆθος λιπαρόν,

Χροιάν λαμπράν, ὄμης μεγάλης,

Γλωτῆαν βασιάν, πυγὴν μεγάλην,

Πόσθην μικράν. ἦν δ', ἄπερ οἱ νῦν,

Ἐπιτηδύλης, πρῶτα μὲν ἔξαις

Χροιάν ὄχραν, ὄμης μικρῆς,

Στῆθος λεπτόν, γλωτῆαν μεγάλην,

Πυγὴν μικράν, καλήν μεγάλην,

Ψήφισμα μακρόν· καὶ σ' ἀναπέσεις

Τὸ μὲν αἰχρόν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,

Τὸ καλὸν δ' αἰχρόν· ἢ πρὸς τύτοις

Τῆς Ἀθιμάχου

Καλαπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Hippocratis filius similis eris, et te vocabunt fatuum.

Ju. Atqui nitidus profecto et floridus in gymnasiis
versaberis:

Non balbotiens in foro incondita verba, (qualia hi
nunc dierum *solent*.)

Nec in jus tractus propter negotiolum sordido-litigioso-
perditum.

At in Academiam descendens sub olivis decurres,
Coronatus albo calamo, simul cum modesto coae-
taneo,

Milacem redolens ac tranquillitatem, et populum ef-
florescentem,

Verno tempore gaudens, cum platanus ulmo adsu-
furrat.

Haec si facias, quae ego dico,
Et ad haec animum attendas,

Habebis perpetuò pectus nitidum,
Colorem lucidum, humeros latos,

Linguam modicam, podicem magnum,
Penem parvum: quod si iis, quae hodierni hi *faciunt*,

Operam dederis, primum quidem habebis
Colorem pallidum, humeros exiguos,

Pectus gracile, linguam magnam,
Podicem parvum, penem magnum,

Decretum longum: atque tibi persuadebit
Turpissimum quodvis honestum ducere

Et honestum turpe; et praeterea
Antimachi

Petulantia opleberis.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

CH. **O** Qui sublimem sapientiam
 Inclytissimamque excolis !

Quam suavis sermonibus tuis

Modestus inest flos ?

Beati sane erant,

Qui tunc olim vixerunt, quando tu eras

Inter priscos. Ad haec igitur, ô tu

Qui festivam musam habes,

Opus est ut dicas aliquid novi ; quoniam

Praeclarè se dedit *hic* homo.

Jambici Octonarii Catalectici. [ipsum ;

Acutis autem consiliis tibi opus esse videtur adversus

Si virum vincere vis et non ridiculum fieri.

IN. Atqui dudum mihi viscera pene praefocata sunt,
 et cupiebam

Omnia haec contrariis sententiis conturbare.

Ego enim inferior sermo ob hoc ipsum appellatus sum

Inter magistros, quoniam primus excogitavi

Et legibus et juri contraria dicere.

Atque hoc plusquam decies mille dignum est stateris,

Ut quis inferiores sermones eligat atque ita vincat.

Animadvertite autem disciplinam illam, quâ fretus est,
 ut redarguam, [rum.

Qui te calidâ lavari primùm inquit *se* non permissu-

Atqui quâ ratione fretus calida vituperas balnea ?

JU. Quoniam pessimum id est, et timidum reddit virum.

IN. Manedum ; statim enim te medium teneo prehen-
 sum, ut effugere nequeas. [praestantissimum

Atqui eloquere *mibi*, filiorum Jovis quemnam virum

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 1β'.

ΧΟ. Ω Καλλίπυργον σοφίαν
 Κλειστοτάτην τ' ἐπασκῶν,
 Ὡς ἠδύ σε τοῖσι λόγοις
 Σῶφρον ἔπειν ἄνθος.
 Ευδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
 Τότε ζῶντες, ἠνίκ' ἦς
 Τῶν φεθέρων. πρὸς ἔν ταῦδ', ὧ κομψο-
 πρεπῆ μῦσαν ἔχων,
 Δεῖ σε λέγειν τι κακόν, ὡς
 Εὐδοκίμηκεν αἰτήρ.

Γαμβικοί Τετραμέτροι Καίαληκτικοί.

Δειπῶν δέ σοι βυλάματων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
 Εἶπερ τὸν ἀνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσης.
 ΛΔ. Καὶ μὴν πάλ' ἔδωγ' ἐπιγύμνη τὰ σπλάχνα, κά-
 πιθύμην
 Ἐπαῖα ταῦτ' ἐναντίας γνώμασι συναράξαι.
 Εγὼ γὰρ ἤτλων μὲν λόγος δὲ αὐτὸ τῦτ' ἐκλήθη
 Εν τοῖσι φρονισαῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπιτόησα
 Καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀνιλίξαι.
 Καὶ τῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔσ' ἄξιον τειθήρων,
 Διράμβρον τὺς ἤτλωνας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
 Σχίψαι δὲ τὴν παῖδάσιν, ἢ πείποιθεν, ὡς ἐλέγξω.
 Ὅς τις (ε)θερμῶ φροῖ λῦθαται πρῶτον ὑκ ἰάσειν.
 Καὶ τοι τίνα γνώμη ἔχων, ψέγεις τὰ θερμὰ λυτρά;
 ΔΙ. Οτιὸ κάκιόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἀνδρα.
 ΛΔ. Επίχες· ἄθυς γὰρ σε μίσην ἔχω λαβῶν ἄφυκτον.
 Καὶ μοι φράσον, τίθ' τῷ Διὸς παῖδων τίν' ἀνδρ' ἄριστον

Ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, ἢ πλείους πόδας ποιήσας;

ΔΙ. Εγὼ μὲν ὑδὲν Ἑρακλῆος βελτίον ἄνδρα κρίνω.

ΑΔ. Πῦ ψυχρὰ δῆτα πώποσί εἶδες Ἑράκλεια κνήρα;

Καί τοι τίς ἀνδρείότερος ἦν; ΔΙ. Ταῦτ' εἰσι ταῦτ' ἐκεῖνα,

Ἄ ῥ' καί σκωπαι ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλῶντων,

Πλήρες τὸ βαλαναῖον ποιεῖ. κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.

ΑΔ. Εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διαίτην ψέσεις· ἐγὼ δ' ἐπαίνω.

Εἰ γὰρ ποιητὸν ἦν, Ὅμηρος ὑδέποσ' αὖ ἐποίησε

Τὸν Νέστωρ ἀγορήτην ἄν· ὑδὲ τὺς σοφὺς ἀπαύσας.

Ἄγειμι δῆτ' ἐνλεύθεν εἰς τὴν γλῶττιαν, ἦν ὁδὸ μὲν

Οὐ φησι χρῆται τὺς νέες ἀσκεῖν· ἐγὼ δὲ φημι.

Καὶ σωφροεῖν αὖ φησι χρῆται. δύο κακῶ μεγίστω.

Ἐπεὶ σὺ, διὰ τὸ σωφροεῖν, τῷ πώποσί εἶδες ἦδη

Ἀθανότην ἡρόμενον, φράσσει, καὶ μὴ ἐξέλεγεζον εἰπῶν.

ΔΙ. Πολλοῖς. ὁ γὰρ Πηλᾶς ἔλαβε διὰ τῦτο τὴν μάχαιραν.

ΑΔ. Μάχαιραν; ἀγείων γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.

Ἵπέρβολος δ' ἔκ ἐκ λύχτων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλαῖ

Ἐἴληφε διὰ ποιηρίαν, ἀλλ' ὑ μὰ Δί' ὑ μάχαιραν.

ΔΙ. Καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔβημε διὰ τὸ σωφροεῖν ὁ Πηλᾶς.

ΑΔ. Κατ' ἀπολιπύσασ' αὐτὸν, ὦ χεῖρ. ὑ γὰρ ἦν ὑβριστής,

Οὐδ' ἠδύς ἐν τοῖς εἰρώμασι τὴν νύκτα πανυχιζεῖν.

Γυνὴ δὲ σινάμωρα μὲν χαίρει. σὺ δ' εἶ Κρότιππος.

Σκέψαι γὰρ, ὦ μενράκιον, ἐν τῷ σωφροεῖν ἀπαύσια

Ἄ ἔρεσι· ἠδονῶν δ' ὅσων, μέλλεις ἀποσερεῖσθαι,

Παίδων, γυναικῶν, κοτλάων, ὄφων, πότων, κιχλιμῶν.

Καί τοι τί σοὶ ζῆν ἄξιον, τύττωι εἶαν σερηθῆς;

ANIMO credis, dic mihi, et plurimos labores exantlâsse?

JU. Ego quidem neminem Hercule praestantiorum virum judico.

IN. Ubi frigida sane unquam vidisti Herculana balnea?

Atqui quis eo fortior erat? JU. Haec utique haec sunt illa

Quae dum juvenes perpetuo interdum in ore habent,

Plenum faciunt balneum, vacuas autem palaestras.

IN. Deinde in foro versandi consuetudinem vituperas,

ego verò laudo. [fecisset

Si enim hoc malum esset, Homerus profectò nunquam

Nestorem oratorem, neque sapientes suos omnes.

Redeo sane hinc ad linguam, quam hiece quidem

Negat oportere juvenes exercere, ego autem aio. [ma;

Et modestum esse quoque dicit oportere: duo mala maxi-

Quoniam, tu, per modestiam cui unquam vidisti jam

Boni aliquid evenisse? dicito, et me dicendo redargue.

JU. Permultis. Peleus enim per hanc accepit gladium.

IN. Gladium? festivum sane lucrum accepit ille miser!

Hyperbolus autem annon ex lychnis plusquam talenta

multa [dium.

Adeptus est per nequitiam? At non, per Jovem, gla-

JU. Quinetiam, Thetin duxit propter modestiam Peleus.

IN. Et ita relicto illo ea discessit: non enim lascivus erat,

Nec suavis in stragulis per totam noctem jacere. [lirus.

Mulier autem viri comae gaudet. tu vero vetulus es ac de-

Animadvertite enim adolescentule, in modestia omnia

Quae insunt: et quantis voluptatibus, futurum est ut

priveris: [chinnis;

Liberis, mulieribus, cottabis, opsoniis, conviviiis, ca-

Atqui quid tibi vivere proderit, his si priveris?

Haec missa sint, transeo hinc ad naturae necessitates.

Peccásti, amásti, adulterásti; quid? deprehensus es.

Periisti: imperitus enim es dicendi. mecum vero si ver-

Utere natura, salta, ride, nihil turpe existima. [saberis,

Moechus enim si forte deprehensus fueris à *quoquam*,

haec ad ipsum respondebis: [feres;

Te nihil injuriae fecisse: deinde in Jovem culpam re-

Utpote qui et amore victus est ac mulieribus.

Atqui tu, mortalis cùm sis, quomodo plus deo poteris?

JU. Quid si à raphano poenas det, dum tibi obtempe-

rat, et cum cinere vulsuram patiatur?

Habebitne aliquam rationem quam proferat quo minus

lato podice sit? [fiet?

IN. Si vero sit lato podice, quid demum mali de illo

JU. Quid igitur hoc amplius illi malum potest accidere

tandem?

IN. Quod demum dices, si in hac re à me vincaris?

JU. Tacebo. quid ergo demum? IN. Age jam, dic mihi,

Ex quibusnam hominibus fiunt advocati?

JU. Ex hominibus lati podicis. IN. Credo.

Quid tum? ex quibus fiunt Tragici?

JU. Ex hominibus lati podicis. IN. Recte dicis.

Et populi duces ex quibus?

JU. Ex hominibus lati podicis. IN. Illud utique

Novisti, quam nihil dicas?

Et spectatorum qualesnam sint plures, vide.

JU. Atqui video. IN. Quid ergo cernis?

JU. Multo plures, ita me dii ament,

Lati podicis homines.

Et hunc ego novi, et illum,

Εἶεν. πάρεμι' ἐντεῦθεν εἰς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

Ἡμαρτες, ἠράδης, ἰμοίχθους. τί; καλελήφθης;
 Απόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἰμοί δ' ὁμιλῶν,
 Χρῶ τῇ φύσει, σκίβρα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰχρὸν.
 Μοιχὸς γάρ ἦν τύχης ἀλῆς, τὰ δ' ἀντιρεῖς φέρεσ αὐ-
 τόν,

Ὡς ὕδεν ἠδίκηκας· εἴτ' εἰς τὸν Δί' ἵπαγετελευκῆν.

Κάκεινος ὡς ἦτιων ἔρωτός ἐστὶ καὶ γυιακῶν.

Καὶ τοι σὺ θεῖλος ἂν, θεῶ πῶς μείζον ἂν δύνατο;

ΔΙ. Τί δ' ἦν ραφανιδωθῆ πιθόμαρός σοι, τέφρα τε
 τιλθῆ;

Ἐξεῖ τίνα γυώμη λέγειν, τὸ μὴ ἀρυπρωκίος εἶναι;

ΑΔ. Ηγ' δ' ἀρυπρωκίος ἦ, τί φεῖσι) κακόν;

ΔΙ. Τί μὲν ἦν ἂν ἔτι μείζον πάθοι τύττω φεῖσι;

ΑΔ. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τύττω νικηθῆς ἐμῶ;

ΔΙ. Σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; ΑΔ. Φέρε δὴ μοι φρά-
 σαι·

Συνηγορῶσαι ἐκ τίτων;

ΔΙ. Εξ' ἀρυπρωκίων. ΑΔ. Πείθομαι.

Τί δαὶ τραγωδῶσ' ἐκ τίτων;

ΔΙ. Εξ' ἀρυπρωκίων. ΑΔ. Εὖ λέγεις.

Καὶ δημαγωγῶσ' ἐκ τίτων;

ΔΙ. Εξ' ἀρυπρωκίων. ΑΔ. Αρα δῆ-

τ' ἔγνωκας ὡς ὕδεν λέγεις;

Καὶ ἤν' θεατῆρ' ὀπίτεροι πλείους, σκοπεῖ.

ΔΙ. Καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔ. Τί δῆθ' ὄραες;

ΔΙ. Πολὺ πλείονας, γὰρ τὰς θεούς,

Τὺς ἀρυπρωκίους.

Καὶ τυτοῖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ, κάκεινονι,

Καὶ τὸν κομήτην τυτοί.

Α Δ. Τί δῆτ' ἱρῆς;

Δ Ι. Ἦτλώμεθ', ὦ κινῆμενοι,

Πρὸς ἧδ' θεῶν, δεξασθὲ μὲν

Θοιμάτιον, ὡς

Ἐξαυτομολῶ παρὲς ὑμᾶς.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ, Φ Ε Ι -
Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ, Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΤΙ δῆτα; πότερον τυτοί ἰπάγουσά λαβῶν
Βύλει τὸν ἦόν, ἢ διδάσκω σοὶ λέγειν.

Σ Τ. Δίδασκε, ἢ κόλαζε, ἢ μέμνησ', ὅπως

Εὖ μοι σομῶσεις αὐτόν· ἐπὶ μὲν θάτερα,

Οἷαν δικιδίοις· τὴν δ' ἐτέραν αὐτῷ γνάθει

Στόμωσον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πρᾶγμαλα.

Σ Ω. Ἀμέλει, κομιεῖ τυτοί σοφιστῆν δεξιόν.

Φ Ε. Ωχρὸν μὲν ἔν οἶμαί γε, ἢ κακοδαίμονα.

Χ. Χάρει νῦν. εἶομαί δι

Σοὶ ταῦτα μέγα μελίποιν.

Ε Π Ι Ρ Ρ Η Μ Α Σ Τ Ι Χ Ω Ν 15'.

Τροχάϊκοὶ Τετράμετροι.

Χ. **Τ**οὺς κρίας ἃ κερδαῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν
χορὸν

Ωφελῶσ' ἐκ ἧδ' δικαίων, βυλόμεθ' ὑμῖν φράσαι.

Πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν νῦν βύληθ' ἐν ᾧρα τὸς ἀγρῆς,

Ἦσομεν πρῶτοιαι ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.

Ἐἶτα τὸν καρπὸν τεκύτας ἀμπέλους φυλάξομεν,

Et hunc comatum.

IN. Quid ergo dices?

JU. Victi sumus. Ô cinaedi,

Per deos, accipite meum

Pallium, ut *hinc*

Transfugiam ad vos.

ACTUS TERTII SCENA QUARTA.

SOCRATES, STREPSIADES, PHIDIP-
PIDES, CHORUS.

Quid ergo? utrum huncce abducere prehensum
Vis filium, an *ego illum* tibi doceam dicere?

ST. Doce atque castiga, et memento ut

Bene mihi ipsum exacuas; ad alteram quidem partem,

Ut leviculis litibus sufficiat: alteram vero ipsius buccam

Exacuas, ut ad majora sufficiat negotia.

SO. *Id* ne cures: hunc auferes sophistam egregium.

PH. Pallidum quidem, credo, atque infoelicem.

CH. Abi jam. puto autem fore

Ut te horum poeniteat.

EPIRREMA VERSUM XVI.

Trochaïci Octonarii.

CH. **J**udices quae lucrifacient, siquid huic choro

Profuerint ex his quae justa sunt, volumus
vobis dicere. [agros,

Primum quidem si novare vultis in tempore opportuno

Pluemus vobis primis, caeteris autem postea.

Deinde fructum ferentes vites conservabimus,

Ut neque siccitas premat neque nimia pluvia.
 Siquis autem, mortalis qui sit, nos vilipendat deas :
 Advertat animum, à nobis qualia passurus sit mala :
 Dum nec vinum accipit nec aliud quicquam è fundo,
 Quando enim oleae germinant, atque vites
 Amputabuntur, fundis *eas* hujusmodi feriemus.
 Quod si lateribus *aedes* tegentem videamus, pluemus
 atque tecti
 Tegulas ejus grandine rotundâ comminuemus.
 Et si tandem uxorem duxerit ipse aut cognatorum *ali-*
quis aut amicorum,
 Pluemus totâ nocte, ita ut forsân cupiet
 Vel in Aegypto potius esse quam male judicare.

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

STREPSIADES.

Quinta, quarta, tertia, post hanc secunda,
 Deinde, quam ego maxime omnium dierum
 Metuo ac horreo ac abominor,
 Statim post hanc adest vetus ac nova.
 Unusquisque enim jurat, cui ego aliquid debeo,
 Depositâ mihi in judicio pecuniâ, *se* perditurum me
 ait ac deperditurum :
 Dum ego *interim* aequa ac justa postulo :
 O mi colende vir, hoc quidem nunc non accipias ;
 Hoc autem mihi proroges ; hoc verò remittas. negant
 se unquam [meliis onerant
 Isto modo quicquam à me accepturos. at me contu-
 Quòd injustus sim : atque me in jus rapturos se aiunt.

Ὡς τε μήτ' αὐχμὸν πείθειν, μήτ' ἄγαι γ' ἔπομ-
βρίαν.

Ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνήσθες ὦν, ὕσας θεάς,
Προσεχέτο τὸν γῆν φεός ἡμῶν οἷα πείσει) κακὰ,

Λαμβάνων ἕτ' οἶνον, ἕτ' ἄλλ' ὕδην ἐκ τῆ χωρίν.

Ἦνίκ' ἄν γ' αἴτ' ἐλαῶν βλασάνωσ', αἴτ' ἄμπελοι
Ἀποκεκόψον), τοκαύτας σφενδίνας παήσομεν.

Ἦν δὲ πλιθλόνη ἰδωμεν, ὕσομεν· κ' τῆ τέγης

Τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζας τρογγύλας συντρί-
φομεν.

Κἄν γαμῆ πόσ' αὐτὸς, ἢ τῶν συγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,

Ἔσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὡς ἴσως βυλῆσῃ)

Κἄν ἐν Αἰγυπτῷ τυχεῖν ὦν μᾶλλον, ἢ κρίνας κακῶς.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

Π Ε'μπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δε-
τέρα·

Εἶθ', (ἢ ἐγὼ μαλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα κ' πείφρικα κ' βδελύττομαι)

Εὐθύς μετὰ ταύτην ἔθ' ἔην τε κ' νία.

Πᾶς γ' τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,

Θεὸς μοι πρῶτανεῖ, ἀπολεῖν με φησὶ κᾶξολεῖν,

Εμῶ μέτριά τε κ' δίκαι' αἰτημῆν·

Ὡ δαμόνη, τὸ μὲν τι γυὶ μὴ λάβης,

Τὸ δ' ἀναβαλῆ μοι, τὸ δ' ἄφες. Οὐ φασιν ποῖε

Οὕτως ἀπολήφωθ', ἀλλὰ λαιδορῶσί με,

Ὡς ἀδίκός εἰμι, κ' δικάστωδά φασὶ μοι.

Νῦν ἐν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰρ μοι μέλει,
 Εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
 Τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροτισήριον.
 Παῖ, ἡμί, παῖ, παῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σ Τρεψιάδην ἀσπάζομαι.

ΣΤ. Καῶγωγέ σ'· ἀλλὰ τίσονὶ πρῶτον λαβέ·
 Χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.

Καί μοι τὸν γόν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον

Εκεῖνον, εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

ΣΩ. Μεμάθηκεν. ΣΤ. Εὖ γ', ὦ παμβασιλεί ἀπαλόλη.

ΣΩ. Ὡς ἀποφύγοις ἄν, ἢ τι τιν' ἄν βύλη, δίκην.

ΣΤ. Κ' εἰ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἰδανειζόμενῃ;

ΣΩ. Πολλῶν γε μᾶλλον, καὶ παρῶσι χίλιοι.

ΣΤ. Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρτοισιν

Βοᾶν. Ἰὼ, κλαῖετ' ὦ βολογάται,

Αὐτοὶ τε καὶ τάρχεια, καὶ τόκοι τόκων·

Οὐδέν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσσοιτ' ἔτι.

Οἶος ἐμοὶ τρέφε)

Τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,

Ἀμφίκει γλώττῃ.

Λάμπων, πρόβολος ἐμὸς,

Σωτήρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,

Λυσσαίης παρῶτων μεγάλων κακῶν·

Ὅτι κάλεσον τρέχων

Ενδοθεὶν ὡς ἐμέ.

Ὡ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ.

Ἐξελθ' οἴκων·

come out of y^e
house

Nunc ergo in jus rapiant: parum enim mihi curae est:
 Si modò didicerit bene dicendi artem Phidippides.
 Statim autem sciam, ubi ludum pulsavero.
 Puer inquam, *heus*, puer, puer.—

ACTUS QUARTI SCENA SECUNDA.

SOCRATES, STREPSIADES.

S Trepsiadem salvere jubeo. [*culeum*:]

ST. Atque ego te. at hunc primum accipe *farinae*
 Oportet enim venerari aliquo modo magistrum.

At mihi de filio, an didicit sermonem

Illum, dic, quem nuper introduxisti?

So. Didicit. **ST.** Euge, ô regina omnium versutia!

So. Ita ut effugere possis quamcunque vis dicam.

ST. Num si testes quoque adessent, cum mutuò accepe-

So. Multo magis, etiamsi adfuerint mille. [*rint?*]

ST. Exclamabo igitur intensissimo

Clamore: Iô, lugete, ô nummularii,

Et vos et tabularia, atque usurae usurarum.

Nam nullo me malo jam afficere poteritis:

Cum talis mihi alitor

His in aedibus puer,

Ancipite linguâ

Fulgens, praesidium meum,

Custos domus, hostibus gravis,

Tristitiam solvens ingentium paternorum malorum:

Quem accersere *tu*, properans

Intus ad me.

O fili, puer, puer,

Aedibus exi,

Exaudi patrem tuum.

So. Hic iste vir est.

St. O dilecte, ô dilecte!

So. Abi tu et accipe eum.

ACTUS QUARTI SCENA TERTIA.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

Io, Iô, fili!

Ohe! Ohe!

Quàm delector imprimis cùm colorem tuum video!

Nunc quidem aspectu primùm paratus es ad negandum;

Atque ad contra dicendum instructus; atque hoc popu-
lare

Re verâ *in te efflorescit: nempe* quid ais tu? atque videri

Injuria affici, dum injuriam facis, ac malo *alteram affi-*

In vultu quoque inest aspectus Atticus. [cis, fat scio.

Nunc igitur, ut me salvum reddas *vide*, quia me per-
didisti.

Ph. Quid autem times? St. Veterem atque novam.

Ph. Vetus enim atque nova quaenam est dies?

St. *Illâ* in quam deposituros se pecuniam in foro ai-
unt mihi. [fieri potest ut

Ph. Perierunt itaque statim qui deposuere; non enim
Una dies fiat dies duo.

St. Non fiat? Ph. Quomodo enim? nisi simul

Eadem potest esse vetula atque juvenis mulier.

St. Atqui legibus id statutum est. Ph. Non enim,
puto, legem [vult?

Recte intelligunt, quid sibi velit. St. Quid autem sibi

Ph. Solon ille priscus populi amans erat naturâ.

St. Hoc quidem nihil profus ad veterem atque novam.

Αἶε σὺ πάϊρός.

ΣΩ. Ὅδ' ἐκείνος ἀνὴρ.

ΣΤ. Ω φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩ. Ἀπὸ σὺ λαβών.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ω, ἰῶ, τέκνον.

Ἰῶ, ἰῶ.

Ὡς ἦδομαι σὺ πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.

Νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρηθῆνικός,

Κἀντιλογικός, ἢ τὺτο τυπυχώριον

Ἀτεχνῶς ἐπαρθῆ, τὸ, τί λέγεις σὺ; ἢ δοκεῖν

Ἀδικῶντ' ἀδικεῖσθαι, ἢ καχυγῶντ' οἶδ' ὅτι·

Ἐπὶ τῷ προσώπῳ τ' εἶναι Ἀττικὸν βλέπος.

Νῦν ἔν ὅπως σώσης μ', ἐπεὶ κατῴλισας.

ΦΕ. Φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. Τὴν ἔηνι τε ἢ νείαν.

ΦΕ. Ἐν ἢ εἰς ἢ νεία τίς ἡμέρα;

ΣΤ. Εἰς ἦν γε θῆσαι τὰ πρῶτα νεία φασί μοι.

ΦΕ. Ἀπολῶντ' ἄρ' αὐθ' οἱ θείεις· ἢ ἢ εἰδ' ὅπως

Μί' ἡμέρα ἤρῳιτ' ἂν ἡμέρας δύο.

ΣΤ. Οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕ. Πῶς γὰρ, εἰ μὴ περ γ'
ἄμα

Αὐτὴ ἤρῳιτο γραῦς τε ἢ νεία γυνή;

ΣΤ. Καὶ μὴν κενόμισαί γ'. ΦΕ. Οὐ ἢ, οἶμαί, τὸν
νόμον

Ἰσασιν ὀρθῶς, ὅ,τι νοεῖ; ΣΤ. Νοεῖ δὲ τί;

ΦΕ. Ὁ Σόλων ὁ πάλαμος ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤ. Τυτὶ μὲν ἔδεν πω πρὸς ἔηνι τε ἢ νείαν.

Φ Ε. Εργῆνος ἔν τὴν κλήσῃ εἰς δὺ ἡμέρας
 ἔθηκεν, εἰς τε τὴν ἔνη τε ἡ γία,

Ἰν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ γυμνίᾳ.

Σ Τ. Ἰνα δὴ τί τὴν ἔνην φεσέθηκεν; Φ Ε. Ἰν', ὧ μίλε,

Παρόντες οἱ φάγοιτες ἡμέρα μιᾶ

Πρότερον, ἀπαλλάττοιθ' ἐκόντες· εἰ δὲ μὴ,

Ἐσθῆν ὑπανιῶντο τῇ γυμνίᾳ.

Σ Τ. Πῶς ὑδέχονθ' δῆτα τῇ γυμνίᾳ

Ἀρχαὶ τὰ πρῦσανεῖ, ἀλλ' ἔνη τε ἡ γία;

Φ Ε. Ὅπερ οἱ φεστένθα γ' δοκῶσί μοι παθεῖν,

Ἰν' ὡς τάχιστα τὰ πρῦσανεῖ ὑφελοῖσθε,

Διὰ τῦτο πρῦτένθασαν ἡμέρα μιᾶ.

Σ Τ. Εὐγ', ὧ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,

Ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,

Ἀριθμὸς, φεύβαλ', ἄλλως ἀμφορῆς γενασμένοι;

Ὡς εἰς ἐμαυτὸν, ἡ τὸν υἱὸν τυλίονι,

Ἐπ' ἀτυχίᾳσι ἀγέρον μὲλκώμιος.

Μάκαρ, ὧ Στρεψιάδεις,

Αὐτὸς τ' ἔφυς ὡς σοφός,

Χ' οἶον τὸν υἱὸν ἐκίρέφεις;

Φήσασι δὴ μ' οἱ φίλοι,

Χ' οἱ δημόται ζηλῶντες,

Ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.

Ἀλλ' εἰσαγαγὼν σε βύλομα

Πρῶτον ἐσιάσασθαι.

PH. Is igitur citationem in duos dies

Posuit, in veterem nempe atque novam :

Ut depositiones pecuniae fierent calendis.

ST. Quare vero veterem addidit? **PH.** Idea, ò fatue, ut

Se sistentes rei unâ die

Citius, abirent ultro : sin minus,

Primo manè vexarentur calendis.

ST. Quomodo fit ut non accipiant sane novilunio

Magistratus depositas pecunias, sed vetere atque nova?

PH. Quia quod praegustatoribus solet, idem mihi vi-
detur ipsis accidisse :

Ut quam celerrimè pecuniae depositae auferantur :

Propterea una die citiùs praeliguriunt.

ST. Eheu, ò miseri ! quid desideratis stolidi,

Praeda nostrùm sapientium, lapides qui estis,

Numerus *merus*, oves prorsus, amphorae repletæ ?

Quare de meipso ac filio hocce meo,

Propter res secundas canendum est mihi carmen tri-
umphale.

Beatus es, ò Strepriades,

Nam et ipse quàm sapiens es naturâ ?

Qualemque filium alis ?

Inquient mihi amici,

Et populares invidi ;

Cùm tu viceris perorando causas.

At introductum te volo

Primum convivio excipere.

ACTUS QUARTI SCENA QUARTA.

PASIAS DANISTA, STREPSIADES,
TESTIS.

ITane igitur, opus est hominem de suo aliquid *ultra*
dimittere?

Neutiquam profectò, sed satius esset statim tum

Pudorem deposuisse, potius quam molestiam susciperes:

Quum meas ipsius jam propter pecunias

Te traho ut testimonium denunciés; atque siam

Inimicus etiam propterea homini populari *meo*.

At nunquam hercle patriam dedecorabo,

Dum vivam; sed Strepsiadem voco. ST. Quis hic est?

PA. Ad veterem atque novam *te* voco. ST. Testor vos,

Ad duos illum dixisse dies. *cujus pecuniae gratiá?*

PA. Duodecim minarum quas cepisti cum emerés

Sturninum equum. ST. Equum! non auditis?

Nonne vos omnes novistis me odio habere rem equestré
trem?

PA. Et per Jovem, te soluturum *esse* jurásti deos

Debitum. ST. Non per Jovem. nondum enim tunc

Phidippides mihi inexpugnabilem sermonem. [callebat

PA. Nunc autem propterea pernegare in animum in-
ducis?

ST. Quid enim aliud boni capiam *ex ista* disciplina?

PA. Atque haec voles mihi dejerare per deos,

Sicut ego te jussero? ST. Quos deos? [Jovem:

PA. Jovem, Mercurium, Neptunum. ST. Imò, per

Etiam praeterea me juraturum, triobolum deponam.

PA. Pereas igitur propter impudentiam etiam.

ST. Sale maceratus adjuvari poterit hicce homo.

ΠΑΣΙΑΣ Ὁ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑ-
ΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Ιαμβικοί Τρίμετροι.

ΕΙΤ' ἄνδρα τῷ αὐτῷ τι χρὴ φροῖνεαι ;
 Οὐδέποτε γ' ἀλλὰ κρείττον ἦν ἄθως τότε
 Ἀπερυθρίασαι γε μᾶλλον, ἢ χεῖν πρᾶγματι,
 Ὅτε τῷ ἑμαυτῷ γ' ἕπκα τυτὶ χρημάτων
 Ἐλκω σε κληῖσσοῖα, ἢ φρήσομαι
 Ἐχθρὸς ἔτι φως τύτοσκιν ἀνδρὶ δημότῃ.
 Ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν παρίδα καταρχυνῶ
 Ζῶν, ἀλλὰ καλῶμαι Στρεψιάδην. ΣΤ. Τίς ὑτοσί ;
 ΠΑ. Ες τὴν ἔτην τι ἔχ' ἰέαι. ΣΤ. Μαρτύρομαι,
 Ὅτι ἐς δὴ εἴπητ' ἡμέρας. τῷ χρῆμαλος ;
 ΠΑ. Τῶν δώδεκα μῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνόμενος
 Τὸν φάρον ἵππον. ΣΤ. Ἴππον ; ἔκ' ἀκούετε ;
 Οὐ πάριες ὑμεῖς ἴτε με μισῶνθ' ἵππικῆν ;
 ΠΑ. Καὶ τῇ Δί' ἀποδώσει γ' ἐπώμους τὺς θεῖς
 Τὸ χρεῖος. ΣΤ. Μὰ Δί' ἢ γ' ὦ πω τότ' ἐξηπίσατο
 Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
 ΠΑ. Νῦν δὲ διὰ τῷτ' ἔξαργος εἶναι διαγοῖ ;
 ΣΤ. Τί γ' ἀλλ' ἂν ἀπολαύταμι τῷ μαθήματος ;
 ΠΑ. Καὶ ταῦτ' ἐβελήσεις ἀπομόσαι μοι τὺς θεῖς,
 Ἴν' ἂν κελῶσω γ' ὡς σε ; ΣΤ. Τὺς ποίους θεῖς ;
 ΠΑ. Τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶν. ΣΤ. Νῆ Δία,
 Καὶ φροσκαλαθεῖν γ', ὡς τ' ὀμόσαι, τριώβολον.
 ΠΑ. Απόλοιο τοίνυν, ἕνεκ' ἀνασθείας ἔτι.
 ΣΤ. Ἄλκι διασμηχθεῖς ὄνατ' ἂν ὑτοσί.

ΠΑ. Οἴμ', ὡς καταγελαῶς. ΣΤ. "Εξ χροῖς χαρήσαι).

ΠΑ. Οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, ἢ τὸς θεοῖς,
 Ἐμὴ καταπροΐξει. ΣΤ. Θαυμασίως ἦδην θεοῖς.

Καὶ Ζεὺς γελοῖος ἐμνύμβρος τοῖς εἰδόσιν.

ΠΑ. Ἡ μὴν σὺ τέττων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

Ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ', εἴτε μὴ.

Ἀπόπεμψον ἀποκρινάμμος. ΣΤ. Ἐχε νῦν ἡσυχός.

Εγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκριθῆμαί σοι σαφῶς.

ΠΑ. Τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑ. Ἀποδώσει σοι δοκεῖ.

ΣΤ. Πῦρ ἢ ἕτος, ὃ ἀπατήσῃ με τ' ἀργύριον; λέγε.

Τῦθι τί εἶσι; ΠΑ. Τῦθ' ὅτ' εἶσι; κάρδοπος.

ΣΤ. Ἐπειτ' ἀπατήεις τ' ἀργύριον τοῦττος ὦν;

Οὐκ ἂν ἀποδοίην ἕδ' ὄβολον αἶψ' ἕδεινι,

Ὃς τις καλέσει κάρδοπον τὴν κάρδοπην.

ΠΑ. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. Οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέσθαι.

Οὐκην ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολίβαργιῖς

Ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. Ἀπειμι· καίτοι γ' ἴωθ', ὅτι
 Θήσω πρὸς ἀνεί, ἢ μικέτι ζῶντι ἐγώ.

ΣΤ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα·

Καίτοι σε τῦτό γ' ἔχι βύλομαι παθεῖν,

Ὅτι καλέσας ἀηθικῶς τὴν κάρδοπον.

Ἰαμβικοί Τρίμετροι.

ΑΜΥΝΙΑΣ ὈΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙ-
 ΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Ω μοί μοι.

ΣΤ. Εα,

Τίς ἕτοςί ποτ' ἴωθ' ὃ θρητῶν; ἢ τί πο

PA. Hei mihi ! ut derides ? ST. Sex congios capiet.

PA. Neutiquam, per Jovem magnum atque deos,
Me impune ludibrio habebis. ST. Mirificè delector tuis
diis.

Etiam Jupiter juratus deridiculo est sapientibus.

PA. Certe tu pro his aliquando tandem poenas dabis.
At utrum mihi reddes pecuniam vel non,
Responsio mihi dato dimitte. ST. Quiesce jam :

Ego enim statim tibi respondebo dilucide.

PA. Quid tibi videtur facturus ? TE. Redditorus tibi
pecuniam *mibi* videtur.

ST. Ubi hic est qui à me argentum repetit ? dic,
Hoc quid est ? PA. Quid hoc est, *inquis* ? Cardopum.

ST. Tunc igitur argentum repetis, qui talis *homo* es ?
Non reddam, ne obolum quidem, cuiquam,
Qui Cardopum vocaverit Cardopam.

PA. Non ergo reddes ? ST. Non, quantum ego novi.
Quin ergo actutum ocyùs te abripiès
A foribus ? PA. Abeo, atqui sat scito, quod

Deponam in foro pecuniam, aut ne vivam amplius.

ST. Abjicies igitur istam simul cum minis duodecim :
Quanquam te hoc nollem multari malo,
Quod stultè vocaveris hanc Cardopum.

ACTUS QUARTI SCENA QUINTA.

Senarii Iambici.

AMYNIAS DANISTA, STREPSIADES,
TESTIS.

HEI mihi !

ST. Vah !

Quis hic tandem est qui ejulat ? nunquid

Carcini Divorum aliquis vocem edidit?

AM. Quid autem, quis ego siem, illudne vultis scire?

Homo infoelix *sum*. ST. Vade tuum iter.

AM. O dura fors! ô fata Canthifraga

Equorum meorum! ô Pallas, quo me perdidisti modo!

ST. Quid igitur tibi Tlepolemus tandem mali fecit?

AM. Ne mihi illudas, bone vir: sed mihi pecunias

Filium reddere jube, quas accepit:

Praesertim cum jam mecum male agitur. [accepit.

ST. Quasnam has pecunias dicis? AM. Quas mutuo

ST. Male igitur reverâ tecum actum est, quantum mihi

AM. Equos cum agitare, decidi, per deos. [videris.

ST. Quid hercle deliras, ac si ex asino decidisses?

AM. Delirôn' pecunias recuperare si cupio?

ST. Impossibile est ut tu jam sanus sis. AM. Cur autem?

ST. Cerebro quasi emoto mihi esse videris.

AM. Tu autem, per Mercurium, in jus vocandus jam
esse videris mihi,

Nisi reddas argentum. ST. Dic mihi jam,

Utrum putas, novam semper Jovem

Pluere aquam quotidie, an solem

Ex imo attrahere hanc eandem rursus aquam? [est.

AM. Nescio equidem utrum *fiat*: neque *id* mihi curae

ST. Quomodo igitur argentum accipere te aequum est,

Si nihil novisti de rebus sublimibus?

AM. At si penuria laboras argenti; mihi usuram

Redde saltem. ST. Usura autem quodnam est animal?

AM. Quodnam aliud, nisi quòd singulis mensibus sin-
gulisque diebus

Magis magisque adauctum argentum perpetuò fit,

Τῶν Καρκίνων τις δαίμωνων ἐφθέγγετο ;

ΑΜ. Τί δ', ὅς τις εἰμι, τῦτο βύλιωδ' εἰδέναί ;

Ἀγὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρίπυ.

ΑΜ. Ω σκληρὸ δαῖμον, ὃ τύχαι θραυσάνηυγες

Ἰππων ἐμῶν· ὃ Παλλὰς, ὡς μὴ ἀπώλειςας.

ΣΤ. Τί δαί σε Τληπόλεμὸς πῶς εἰργασαί κακόν ;

ΑΜ. Μὴ σκῶπρέ μ', ὃ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματ'

Τὸν υἱὸν ἀποδῶναι κείδασον, ἅ' λαβειν,

Ἀλλως τε μῆτοί ηῦ κακῶς πεπραγόντι.

ΣΤ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήματ'. ΑΜ. Ἀ δατεί-
σαλο.

ΣΤ. Κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΜ. Ἰππυς γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον, νῆ τὺς θεῶς.

ΣΤ. Τί δῆτα ληρεῖς, ὡπερ ἀπ' ὄνυ καλαπείων ;

ΑΜ. Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βύλομαι ;

ΣΤ. Οὐκ ἴωδ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. Τί
δαί ;

ΣΤ. Τὸν ἐγκέφαλον ὡπερ σεσιῶδαί μοι δοκεῖς.

ΑΜ. Σὺ δέ, νῆ τὸν Ἑρμῆν, πρῶστικκλίσειδαί γέ μοι,

Εἰ μὴ ἀποδώσεις τάργυριον. ΣΤ. Κάτειπέ νυ,

Πότερα νομίζεις κακὸν αἰεὶ τὸν Δία

Υεὶν ὕδωρ ἰκάσσοι, ἢ τὸν Ἥλιον

Ἐλκειν κάτωθεν ταυρὸ τῷδ' ὕδωρ πάλιν ;

ΑΜ. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὀπότερον, ὕδὲ μοι μέλει.

ΣΤ. Πῶς ἔν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἶ,

Εἰ μηδὲν οἶδα τῷ μείλιων πραγμάτων ;

ΑΜ. Ἀλλ' εἰ σπανίζεις τάργυριν, μοι τὸν τόκον

Ἀπόδος γε. ΣΤ. Τῦτο δ' ἴωδ' ὁ τόκος τί θηρίον ;

ΑΜ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, ἢ κατ' ἡμέραν,

Πλίον πλίον τάργυριον αἰεὶ γίνεσθαι,

Ἵπορρέοντος τῷ χρόνῳ; ΣΤ. Καλῶς λέγεις.
 Τί δῆτα, τὴν θάλατταν ἕδ' ὅτι πλείονα
 Νυγὶ νομίζεις, ἢ φερίῃ; ΑΜ. Μὰ Δί' ἄλλ' ἴσθη.
 Οὐ γὰρ δίκαιον πλείον εἶναι. ΣΤ. Κατὰ πῶς
 Αὕτη μὲν, ὃ κακόδαμον, ὕδεν γίνε)
 Ἐπιρρέοντων τῆν ποταμῶν πλείων; σὺ δὲ
 Ζήεις ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σόν;
 Οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
 Φέρε μοι τὸ κέρρον. ΜΑ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΣΤ. Ὑπαγε, τί μέλλεις; ἕκ ἐλας, ὃ Σαμφόρα;
 ΑΜ. Ταῦτ' ἕχ ὕβρις δῆτ' εἶναι; ΣΤ. Ἀξεις; ἐπιπαλῶ
 Κεντῆρ ὑπὸ τὸν πρῶκλον σε τὸν σειραφόρον.
 Φάγεις; ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγὼ,
 Αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι ἢ ξυτωρίσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟ. **Ο**ἶον τὸ πρᾶγμάτων ἐρᾶν φλαύρων.
 Ὅ γὰρ γέρωι ὄδ' ἐρασις
 Ἀποσερῆσαι βέλε)
 Τὰ χρήμαθ', ἃ δανείσατο·
 Κύκ' ἕδ' ὅπως ἔ τήμερον λήψε)
 Πρᾶγμ', ὃ τῦτον ποιήσει
 Τὸν σοφιστὴν, ὃν πανουργίῃ
 Ἠρξάτ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
 Οἶμαι γὰρ αὐτίχ' ἄρῃσειν ὕπερ
 Πάλαμ πῶτ' ἐζήτει,
 Εἶναι τὸν ἦν δεινὸν οἶ,
 Γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν
 Τοῖσι δίκαιοις,

Praetereunte tempore? ST. Probè dicis.

Quid ergo? estne ut mare auctius [dem mensurae:
Nunc putes quam antehac? AM. Non profectò sed ejus-
Non enim convenit auctius esse. ST. Atqui quomodo
Illud, ô miser, nihilo fit

Ex influentibus fluviis auctius: tu autem
Argentum conaris auctius facere tuum?

Non temet abiges ex aedibus?

Cedo mihi stimulum. TE. Horum ego tibi testis ero.

ST. Apage, quid cunctaris? non agitas, ô Samphora?

AM. Annon *haec* sane contumelia est? ST. Non te ab-
ducis? incitabo

Sub podicem stimulando te catenam ferentem.

Fugin' ? profecto ego te percitaturus eram

Cum ipsis tuis rotis atque bigis.

STROPHE VERSUUM XVIII.

CH. **O** Qualis res est, rerum turpium amore teneri?
Senex enim hic *istoc* amore captus
Intervertere cupit

Pecunias, quas mutuò accepit.

Neque est ut hodie non admittat

Rem, quæ hunc faciet

Sophistam, ex his quæ dolose agere

Coepit, repente aliquid mali percipere.

Credo enim statim inventurum quod

Dudum olim quaerebat.

Nempe esse sibi filium callidum.

Sententiasque qui diceret contrarias

Justis:

Ita ut omnes vinceret
 Quibuscum versaretur,
 Etiam si nequissima diceret.
 Forfan forfan optabit
 Etiam mutum illum *tandem* esse.

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

E Heu, cheu!
 O vicini et cognati et populares!
 Succurrite mihi vapulanti, quacunq[ue] ratione.
 Heu me miserum, ob caput atque buccam!
 O impure, patrem verberas? PH. Aio, ô pater.
 ST. Videtin' confitentem quòd me verberat? PH. Pro-
 fus quidem.

ST. O impure, ac parricida, et parietum perfossor!

PH. Rursus de me haec ipsa et plura dicito.

Nôsti utique me gaudere, dum multa mala audio.

ST. O Cinaede. PH. Consperge me multis rosis.

ST. Patremne verberas? PH. Et demonstrabo, per Jo-

Quòd jure te verberaverim. ST. O impurissime! [vem,

Et quomodo potest fieri, ut patrem quis jure verberet?

PH. Ego demonstrabo, et te vincam dicendo.

ST. Hoc tu vinces? PH. Multo quidem facillime.

Elige autem è sermonibus utrum dicere *me* vis?

ST. E quibus sermonibus? PH. Superiorem nempe an

inferiorem *vis*?

ST. Edocui sane te per Jovem, ô fatue,

Justis contradicere, siquidem haec

Ὅσε νικᾶν ἀπαίτας,
 Οἷσπερ ἄν ζυγγεῖν),
 Κᾶν λέγῃ σαμπόνηρα.
 Ἰσως ἴσως βυλίσει)
 Κᾶφωτον αὐτὸν εἶπαί.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Ἰοῦ, ἰύ.

Ω γείτορες, ἢ ζυγγεῖς, ἢ δημόται,
 Ἀμύναίε γε μοι τυπλομῶν πάση τέχῃ.
 Οἷμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, ἢ τῆς γνάθου.
 Ω μιαρὲ, τύπεις τὸν πατέρα; ΦΕ. Φήμ', ὦ πάτερ.
 ΣΤ. Ὁρᾶθ' ὁμολογῶντ', ὅτι με τύπεις; ΦΕ. Καὶ
 μάλα.

ΣΤ. Ω μιαρὲ, ἢ πατραλοία, ἢ τοιχωρύχει.
 ΦΕ. Αὐθίς με ταυτὰ ταῦτα, ἢ πλείω λέγε.
 Ἀρ' ἴθ' ὅτι χαίρω πᾶσι ἀκύνων δὴ κακά.
 ΣΤ. Ω λακκόπρωκτε. ΦΕ. Πάτρε πολλοῖς τοῖς
 ῥόδοις.

ΣΤ. Τὸν πατέρα τύπεις; ΦΕ. Κᾶποφάτω γε, τὴ Δία,
 Ὡς ἐν δίκη σ' ἔτυπον. ΣΤ. Ω μιαρῶταίε,
 Καὶ πῶς ἤρῳιτ' ἄν πατέρα τύπειν ἐν δίκη;
 ΦΕ. Εγὼ γ' ἀποδείξω, καὶ ζε νικήσω λέγων.
 ΣΤ. Τῷ δὲ σὺ νικήσεις; ΦΕ. Πολύ γε ἢ ῥαδίως.
 Ἐλῶ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοισιν βύλει λέγειν.

ΣΤ. Ποίοισι λόγοισι; ΦΕ. Τὸν κρείττοσ', ἢ τὸν ἥττονα;
 ΣΤ. Εδίδαξάμην μὲν τοι σε, τὴ Δί' ὦ μέλε,
 Τεῖσιν δίκαιοις ἀγγιλέγειν, εἰ ταῦτά γε

Μίλλεις ἀναπέσειν, ὡς δίκαιον ἢ καλόν,

Τὸν πατέρα τύπλωθ' ἐσὶν ὑπὸ τῆσ' ἡέων.

ΦΕ. Ἀλλ' οἶομαι μὲν τοι σ' ἀναπέσειν, ὥς γε

Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος ὑδὲν ἀνιερῆς.

ΣΤ. Καὶ μὴν, ὅ,τι ἢ λέξεις ἀκῦσαι βύλομαι.

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠ-
ΠΙΔΗΣ.

ΣΟΝ ἔργον, ὃ πρῶτον, φρονίζεις, ὅπι
Τὸν ἄνδρα κρᾶσις,

Ὡς ἔτος, εἰ μὴ τῷ πέποιθεν, ἕκ ἄν ἦν

Οὕτως ἀκόλατος.

Ἀλλ' ἔωθ' ὅτῳ θρασύνει· δῆλόν γε τὸ

Λῆμ' ἐσὶ τάνθρώπων.

Ἀλλ' ἐξότῃ τοπρῶτον ἤρξαθ' ἢ μάχῃ θρῆσθαι,

Ἡδὴ λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τῦτο δράσεις.

ΣΤ. Καὶ μὴν ὅθεν γε τοπρῶτον ἤρξάμεθα λοιδο-
ρεῖσθαι,

Εγὼ φράσω. ἐπειδὴ γ' εἰσιώμεθ', ὥσπερ ἴσε,

Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα

Ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.

Ὁ δ' ἄθυς ὡς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ καθαρίζειν,

Ἄδειν τε πίνονθ' ὡσπερὶ κάχρυσ γυναικ' ἀλύσαν.

ΦΕ. Οὐ γ' ἐπὶ τὸτ' ἄθυς χρῆν σέ γ' ἄρα τύπλωσθαι καὶ
παίθεισθαι,

Ἄδειν κελδόνθ' ὡσπερὶ τίτλιγας ἐσιῶνθα;

ΣΤ. Τοιαῦτα μὲν τοι ἢ τὸτ' ἔλεγεν ἔνδον, οἳά περ νῦν,

Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιήτην.

Persuasurus mihi sis, quod justum atque honestum
Sit patrem verberari à filiis.

PH. At puto sane me tibi persuasurum, ita ut
Nec ipse, cùm audias, quicquam contradicas.

ST. Atqui quod dicturus es audire percipio.

ACTUS QUINTI SCENA SECUNDA.

CHORUS, STREPSIADES, PHIDIP-
PIDES.

Tuum est negotium, ô senex, curare, ut
Hominem cohibeas;

Quoniam hic, nisi quo fretus esset, haud foret

Ita petulans.

[scilicet

Sed est *aliquis*, quo fretus, animo efferatur. manifesta

Est hominis confidentia.

Sed ex quo primùm coepit rixa fieri,

Jam ad chorum *omnia* dicere opus est. prorsus autem
hoc facies.

ST. Atqui unde primùm coepimus convitiari,

Ego dicam. Quando enim epulabamur, sic ut nôstis,

Primùm sane ipsum acceptâ lyrâ ego jussi

Canere Simonidis carmen, aries uti detonsus est. [re,

Ipse vero statim velut obsoletum esse dixit citharâ cane-

Et cantare potantem, tanquam mulierem hordea mo-

lentem.

[pessundari,

PH. Annon enim tunc statim oportuit te verberari ac

Qui cantare juberet, veluti cicadas, epulantem?

ST. Talia etiam tunc dixit domi, qualia nunc *dicit*;

Atque Simonidem aiebat esse poetam malum.

Et ego vix quidem, utcunque tamen, pertuli primò.
 Postea autem jussi ipsum, sed myrteo *prius* ramo accepto,
 Ex Aeschyli *carminibus* mihi recensere aliquid: deinde

hic continuo dixit, [habetur,

Ego enim Aeschylum puto, *qui* praecipuus inter poëtas
 Strepitus plenum *esse*, incompositum, acerbum, grandiloquum. [isse?

Atque hinc quomodo mihi putatis cor commotum fu-
 Veruntamen animum mordens inqueiebam; tu autem
 horum [perhibentur.

Recita mihi aliquid recentiorum, ista *nempe* quae scita
 Ipse autem cecinit ex Euripide sermonem quendam sta-
 tim, uti subagitavit

Frater (proh Averrunce!) uterinam sororem. [incesso
 Ego vero amplius non continui me sed statim convitiis
 Multis, malis, et indignis; deinde hinc ut fieri solet,
 Ultro citroque verbis contendebamus, deinde hic mihi
 infiluit, [terebat.

Post contundebat me et caedebat et suffocabat et con-
 PH. Quia merito quidem, qui non Euripidem laudas
 Sapientissimum. ST. Illum sapientissimum ais! ô, quid
 de te dicam?

Sed rursus mox vapulabo. PH. Imò, per Jovem meritò.
 ST. Et quomodo merito? qui te ô impudens educavi,
 Perfertiens, dum tu omnia balbutires, quid tibi velles.
 Siquidem Bryn diceres, ego animadvertens potum ex-
 hiberem. [nem afferens.

Mammam autem petente te, *statim* aderam tibi pa-
 Cacan vero non prius dicere poteras quam te accep-
 tum foras [faucibus tenens,
 Efferebam atque praetendebam te. tu autem me nunc

Κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεχόμεν τοπρῶτον.
 Ἐπεὶ δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μύρτιν λαβόντα,
 Τῶν Αἰχύλου λέξαι τί μοι. κἀθ' ὕτος ἄθυσ ἔπερ·
 Ἐγὼ γὰρ Αἰχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιήσῃς.
 Ὑφὸν πλέων, ἀσύταλον, τόμφακα, κρημνοποιόν.
 Καίλαῦθα πῶς οἶοδὲ μὲν τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
 Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν, ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τού-

των

Λέξον τι τῷ κωλύειν ἄτ' ἐγὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
 Ὅδ' ἄθυσ ἦσ' ἐξ Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐκίνε
 Ἀδελφός, ὃ λέξικακε, τὴν ὁμομηρίαν ἀδελφὴν.
 Ἐγὼ δὲ τ' ἔκ ἠνεχόμεν· ἀλλ' ἄθυσ ἐξαράττω
 Πολλοῖς κακοῖς κ' ἀχροῖσι. κἀτ' ἐλευθερ, εἶον εἰκός.
 Ἐπος πρὸς ἔπος ἠριζόμεθ'. εἴθ' ὕτος ἰταναπιδᾶ,
 Κἀπειτ' ἔφρα με, κᾶσπόδει, κᾶπνιγε, κᾶπέτριβεν.
 Φ Ε. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις οὐκ Εὐριπίδην ἰτανα-
 πιδᾶς,

Σοφώτατον. Σ Τ. Σοφώτατόν γ' ἐκείνον, ὃ τί σ' ἔπω;

Ἀλλ' αὐθις αὐτὴν τυπήσομαι. Φ Ε. Νῆ τὸν Δί' ἐνδίκως γάρ.

Σ Τ. Καὶ πῶς δικαίως; ὅς τις, ὃ νάσχυντε, σ' ἐξέτριψα,

Αἰδατόμφος σὺ πάντα τραυλιζοῦτος, ὅ,τι νοοῖς·
 Εἰ μὲν γε βρῦν ἔπις, ἐγὼ γυῖς ἂν πιεῖν ἐπέχοι·
 Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαις, ἦκόν σοι φέρων ἂν ἄρλον·
 Κακᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θυραζε

Ἐξίφερον ἂν, καὶ πρὸνχόμεν σε. σὺ δὲ με γυῖν ἐπάσχω

Βοῶντα, ἢ κεκραγόντ', ὅτι

Χεζητιῶν, ἕκ ἑταίης

Εξω γ' ἐνεγκεῖν, ὧ μισρὶ,

Θύραζέ μ', ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτῷ ποίησα κακ-
κῆν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η΄.

ΧΟ. **Ο** Ἰμαί γε τῆς νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ, τι λίζει.

Εἰ γ' τοιαῦτά γ' ἕτος ἐξαιργασμένος,

Λαλῶν ἀναπέιται,

Τὸ δέρμα τῆς γερατέρων λάβοιμῶν ἄν,

Ἀλλ' ἕδ' ἐρεβίνθου.

Σὸν ἔργον, ὧ καμῶν ἐπῶν κινήσῃ ἢ μοχληδία,

Πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξης λέγαν δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ω Σ ἠδὺ καινοῖς πράγμασι ἢ δεξιοῖς ὀμιλεῖν,
Καὶ τῆς καθεσῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύ-
νασθαι.

Εγὼ γ' ὅτε μὲν ἰσπικικῆ μόνῃ τὸν γῆν αἰσθηχον,

Οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτέειν

Νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' ἕτοσι τύτων ἴπαυσει αὐτός,

Γνώμας δὲ λεπταῖς ἢ λόγοις ζύνειμι ἢ μερίμνας,

Οἶμαι διδάξαι, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

ΣΤ. Ἴππευε τοίνυν, γῆ Δί', ὡς ἐμοί γε κρεῖττόν ἐστιν

Ἴππον τρέφειν τίθριππον, ἢ τυπλόμῳ ἐπίρριβῆναι.

ΦΕ. Εκίσε δ', ὅθεν ἀπέχισάς με τῷ λόγῳ, μέτειμι,

Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τῆσι, παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

Vociferantem ac clamitantem quòd
 Cacaturirem ; non dignatus es
 Extrà efferre, ô impure,
 Me foras, sed suffocatus hic *me* cacare feci.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

CH. **C**Redo equidem juvenum corda
 Trepidare *expectando* quid hic dicturus sit.
 Si enim talia hic, qui perpetravit
 Dicendo persuaserit :
 Cutim seniorum nobis habere possumus,
 At ne ciceris quidem aestimandam.
 Opus est tibi, ô novarum rerum motor ac machinator,
 Suadam aliquam invenire, ut videaris justa dicere.

PHIDIPPIDES, STREPSIADES, CHORUS.

PH. **Q**UAM suave est inter res novas et argutas
 versari,
 Atque constitutas leges contemnere posse ? [bam,
 Ego enim, quando rei solùm equestri animum applica-
 Ne tria quidem profari verba potui priusquam laberer.
 Nunc vero postquam hic à rebus hujusmodi me ipse
 prohibuit, [atque curis,
 Sententiis autem cum subtilibus ac sermonibus versor
 Puto me docturum, quod fas sit patrem castigare.

ST. Equita igitur, per Jovem ; quoniam mihi satius est
 Equum alere quadrijugalem, quam vapulando com-
 minui.

PH. Illuc autem sermonis, unde me divertisti, redeo :
 Et primum te hoc interrogabo : pœrum me olim an-
 non verberâsti ?

ST. Imo equidem, bene tibi volens et tui curam agens.

PH. Dic mihi ergo,

Annon aequum est me tibi itidem bene velle,

Et verberare? quoniam bene velle idem est ac verberare.

Quomodo enim corpus quidem tuum oportet immune
flagris esse, [quoque.

Meum vero non item? atqui natus sum liber et ego

Flent filii; patrem vero non flere aequum censes?

ST. Quamobrem?

PH. Tu inquires lege sanciri, hoc pueri negotium esset

Ego autem è contra, quòd bis pueri senes.

Par est autem maxime, senes potius quam juvenes flere,

Quanto peccare ipsos minùs convenit. [tiatur.

ST. At neutiquam legibus sancitum est ut pater hoc pa-

PH. Quia ergo vir erat, qui legem hanc primò tulit,

Sicut tu et ego sumus, et dicendo persuasit priscis *illis*:

Nunquid minus mihi quoque licet novam rursus in
posterum

Ferre legem filiis; patres ut suos contra verberent?

Quaecunque autem verbera sustinuimus, priusquam
lex ferretur,

Remittimus, et concedimus ipsis gratis nos cecidisse.

Intuere autem gallos et caeteras has pecudes,

Ut de patribus *suis* poenas sumunt; atqui nihilo differunt

A nobis illi, nisi quod decreta non scribant.

ST. Cur ergo, quoniam gallos per omnia imitatis,

Non comedis simum et tigillo insidens dormis?

PA. Non idem est, ò bone! neque hoc Socrati placeret.

ST. Propterea ne me verberes; sin aliter, olim teip-
sum culpabis.

ΣΤ. Εγωγέ σ', ἄνοῶν τε ἕ κηδόμηνος. ΦΕ. Εἰπέ
 δή μοι,

Οὐ καί με (οἱ δίκαιόν ἐστιν ἄνοεῖν ὁμοίως,
 Τύπλιαν τ' ; ἐπειδήπερ τῶτ' ἐς ἄνοεῖν, τὸ τύπλιεν.
 Πῶς γὰρ τὸ μὴ σὸν σῶμα χρῆ πηλῶν ἀθῶον εἶναι,
 Τύμοι δὲ μή ; ἕ μὴν ἔφυν ἰλᾶθερός γε καί γώ.

Κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλαίει δοκεῖς ;
 ΣΤ. Τίη δῆ ;

ΦΕ. Φίσεις νομίζεσθαι σὺ πατὴρ τῦτο τῦργον εἶναι ;
 Εγὼ δὲ γ' ἀλείποιμι ἄν, ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες.
 Εἶκος δὲ μάλιςα τῦς γέροντας, ἢ τῦς νέες τι κλαίειν,
 Ὅσῦπερ ἐξαμαρτάνειν ἦτλον δίκαιον αὐτῦς.

ΣΤ. Αλλ' ἔδαμῦ νομίζε(ε) τὸν πατέρα τῦτο πάχεν.

ΦΕ. Οὐκουν ἀνῆρ, ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον, ἦη το-
 πρῶτον,

Ὡσπερ σὺ καί γώ, ἕ λέγων ἔπειθε τῦς παλαγῦς ;

ἦτλον τι δῆτ' ἔξεισι καί μοι κατὸν αὐ τολοιπὸν
 Θεῖναι νόμον τοῖς ἕσει, τῦς πατέρας ἀνιτύπλιεν ;

Ὅσας δὲ πηλῶας εἰχομῆν, πρὶν τὸν νόμον τιθῆναι,
 Αφίεμῆν, ἕ δίδομῆν αὐτοῖς παρῖκα συλκεκόφθα.

Σκέφα δὲ τῦς ἀλεκτρυόνας, ἕ τᾶλλα τὰ βόλα τανῖ,
 Ὡς τῦς πατέρας ἀμύνε(ε), καί τοι διαφέρουσ' ἕδερ

Ἠμῶν ἐκεῖνοι, πλῆν ὅτι ψηφίσματ' ἕ γράφουσι.

ΣΤ. Τί δῆτ', ἐπειδῆ τοῦς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα
 μιμῖ,

Οὐκ ἰδίεις ἕ τὴν κόπρον, καί πῖ ξύλυ καθᾶδεις ;

ΦΕ. Οὐ ταυτὸν, ὡ τᾶν ἐσιν, σὺδ' ἄν Σωκράτει δε-
 κοίη.

ΣΤ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπλ', εἰ δὲ μὴ, σαντόν παστ'
 ἕπιτάσει.

ΦΕ. Καὶ πῶς; ΣΤ. Ἐπεὶ (εἰ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ
κολάζειν·

Σὺ δ', ἦν ἄνθρωπος (οἱ, τὸν υἱόν. ΦΕ. Ἦν δὲ μὴ ἄνθρωπος,
Μάτιν ἐμοὶ κεκλαύσει); σὺ δ' ἐσχανὼν τεθνήσκει;

ΣΤ. Ἐμοὶ μὲν, ὡς ἄνθρωπος ἡλικίας, δοκεῖ λίσσιν δίκαια·
Κάμοι γε συσχωρεῖν δοκεῖ τύτοισι τὰ πικρὰ.

Κλάσειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρωμένων.

ΦΕ. Σκέψαι δὲ χ' ἀτέρα ἔτι γνώμην. ΣΤ. Ἀπὸ γὰρ
ὀλῶμαι.

ΦΕ. Καὶ μὴν ἴσως γ' ἔκ ἀχθήσει παθῶν, ἃ νῦν πεί-
ποντας.

ΣΤ. Πῶς δὴ; δίδαξον γὰρ, τί δὴ μ' ἐκ τύτων ὀφειλήεις;

ΦΕ. Τὴν μητέρα, ὡς περ καὶ (εἰ, τυπήσω. ΣΤ. Τί
δῆτα φῆς σὺ;

Τῷθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν.

ΦΕ. Τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἥτις

λόγον, σὲ νικήσω λέγων,

τὴν μητέρα ὡς τύπειν χρεῶν;

ΣΤ. Τί δ' ἄλλο γ', ἦν ταυτὶ ποιῆς,

οὐδὲν σὲ καλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν

εἰς τὸ βάραθρον μίαν Σωκράτους,

καὶ τὸν λόγον τὸν ἥτις;

ταυτὶ δὲ ὑμᾶς, ὡς Νεφέλαι, πείπονθ' ἐγὼ,

ὑμῖν ἀναθεῖς ἀπάντα τὰ ἔμα πρᾶγματα.

ΧΟ. Αὐτὸς μὲν ἔν σεαυτῷ σὺ τύτων ἀγτίος,

στρέψας σεαυτὸν εἰς πονηρὰ πρᾶγματα.

ΣΤ. Τί δῆτα ταυτὰ γ' ἐτότ' ἠσφαίριε;

ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικόν κ' γέροντ' ἐπήρατε.

ΧΟ. Αεὶ ποῦ μὲν ταυτὸν ἐκάσσει, ὅτ' ἂν τινα

Γνώμων πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πρᾶγμάτων,

PH. At quomodo? ST. Quoniam jus ego habeo te castigandi; [natus non sit,

Tu autem filium, si quis tibi natus fuerit. PH. Si vero Frustra mihi flebitur, tu vero hiantē ore morieris.

ST. Mihi quidem, ô viri coetanei, iusta dicere videtur. Et mihi videtur etiam aequa his concedere.

Flere enim nos aequum est, nisi iusta faciamus.

PH. Animadvertē autem alteram praeterea sententiam.

ST. Peribo.

PH. Atqui forsā non molestè feres quae modo perpessus es.

ST. Quomodo sanè? doce me quid ex his mihi commodi dabis. [cle ais tu?

PH. Matrem, itidem ac te, verberabo. ST. Quid herc- Hoc alterum denuo majus est malum.

PH. Quid autem, si inferiorem habens Sermonem, te dicendo convincam, Quod matrem verberare fas sit?

ST. Quid aliud? hoc si feceris, Nihil te impediet quominus temetipsum conjicias In barathrum, simul cum Socrate, Et sermonem quoque inferiorem.

Haec propter vos, ô Nubes, ego perpessus sum: Dum vobis omnia mea committo negotia.

CH. Ipse quidem tu tibimet harum rerum causā *fuiisti*, Dum convertisti temet ad res scelestas.

ST. Cur hercle haec mihi non tum dixistis, Sed me virum agricolam et senem in fraudem induxistis?

CH. Semper isthaec facimus perpetuò, ubi quem Novimus malarum rerum amore teneri,

Uſque dum ipſum conjiciamus in malum :

Ut diſcat deos revereri.

ST. Hei mihi ! mala ſunt hæc, ô Nubes, juſta tamen :

Non enim oportebat me pecunias, quas mutuò ceperam,
Deſraudare. Nunc igitur, ô chariſſime, ut

Chaerephontem illum impurum atque Socratem

Deperdas, mecum huc veni, qui te atque me ludificat-

PH. At non injuriâ afficiam magiſtros. [runt.

ST. Imo, imo, reverere patrium Jovem.

PH. Ecce autem, Jovem patrium? quàm vetuſta et obſo-
leta ſapis ?

Quis enim Jupiter eſt ? ST. Eſt aliquis. PH. Non eſt :
Turbo regnat exacto Jove. [quoniam

ST. Non exegit eum : ſed ego hoc putâram,

Propter hunc Turbinem. hei mihi miſer, qui fui !

Quando et te, qui teſtaceus es, deum eſſe arbitratus ſum.

PH. Hic tu tibi ipſi deſipe ac nugæ age.

ACTUS QUINTI SCENA TERTIA.

STREPSIADES.

HEI mihi, ob dementiam ! ut inſanivi ſane

Quando ejeci etiam deos propter Socratem ?

At, ô chare Mercuri, ne mihi ſuccenſeas :

Nec me deperdas. ſed veniam concede,

Quoniam ego deliravi per ſutilitatem,

Et mihi conſilium dato, utrum ipſos, litem

Intendens accuſem, an quod tibi videtur.

Recte mones, dum non me ſinis litem neſtere ;

Sed quam celerrime incendere aedes

Nugatorum. huc, adſis, ô Xanthia,

Ἔως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμαι εἰς καιρὸν,

Ὅπως ἂν εἶδῃ τὺς θεὸς διδασκίνας.

ΣΤ. Οἶμοι, ποτηρὰ γ', ὦ Νεφέλα, δίκαια δέ.

Οὐ γ' ἐχρήν τὰ χρήματ', ἢ δανεισάμην,

Ἀποσερεῖν. τῶν ἢ ὅπως, ὦ φίλιαι,

Τὸν Χαυρεφῶνα τὸν μιαρὸν, ἢ Σωκράτη

Ἀπολεῖς, μετ' ἐμῷ γ' ἔλθ', οἷ σε καὶ μ' ἐξηπάτω.

ΦΕ. Ἀλλ' ἔκ ἂν ἀδικήσαιμι τὺς διδασκάλους.

ΣΤ. Ναί γαί, καλαυδιάθητι πάριων Δία.

ΦΕ. Ἰδὲ γε Δία πάριων· ὡς ἀρχαῖτος εἶ;

Ζῆς γ' τις ἐστί; ΣΤ. Ἔστιν. ΦΕ. Οὐκ ἔνεσ'· ἐπεὶ

Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξελληκῶς.

ΣΤ. Οὐκ ἐξελλήκακ', ἀλλ' ἐγὼ τῶν τῶν φώμην,

Διὰ τῶνον τὸν Δῖνον. οἶμοι δέικαμος.

Ὅτε καὶ σὲ χυτρεῖν ὄντα θεὸν ἠΓησάμην.

ΦΕ. Ἐλαῦθα σαυτῷ παραφρόνει, ἢ φληνάφει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οἶμοι παρατοίας, ὡς ἐμαυτόμην ἄρα,

Ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τὺς θεὸς διὰ Σωκράτη.

Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θυμάγέ μοι,

Μηδὲ μ' ἐπιβρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε

Ἐμῷ παρανοήσαντος ἀδολεχία,

Καὶ μοι γρη῏ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτὺς γραφῆν

Διακάθω γραφάμηνος· εἴθ' ὅ,τι σοὶ δοκεῖ.

Ὀρθῶς παραγνῆς, ἔκ ἐων δικορράφειν,

Ἀλλ' ὡς τάχισ' ἐμπιπράναί τὴν οἰκίαν

Τῶν ἀδολεχῶν. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Ξανθία,

Κλίμακα λαβῶν, ἔξελθε, ἢ σμινύην φέρων,
 Κᾶπει' ἱπαναβάς ἐπὶ τὸ φρονιστήριον,
 Ἔως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλλῃς τὴν οἰκίαν,
 Τὸ τέγος καλοῖσκαπ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
 Ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμήνην,
 Κἀγὼ τιν' αὐτῷ τήμερον δῶναι δίκην
 Ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ' εἰς ἀλαζόνες.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑ-
 ΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΙΟΥ, ἰά.

ΣΤ. Σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἴεναί ποσλήν φλόγα.

ΜΑ. Ανδρῶπε τί ποιεῖς; ΣΤ. Ὅ,τι ποιῶ; τί
 ἄλλο γ', ἢ

Διαλεπτολογῶμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑ. Οἶμοι, τίς ἡμῶν σурπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤ. Εκείνος, ὑπερ φοιμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑ. Απολεῖς, ἀπολεῖς. ΣΤ. Τῆτ' αὐτὸ γὰρ καὶ
 βύλομαι,

Ἦν ἢ σμινύη μοι μὴ περδῶ τὰς ἐλπίδας,

Ἦ γὰρ περύτερόν πως ἐκβραχηλιωδῶ πεισών.

ΣΩ. Οὗτος τί ποιεῖς ἐτεῖον, οὐπι τῷ τέλει;

ΣΤ. Αεροβαλῶ, ἢ περιφροῖω τὸν ἥλιον.

ΣΩ. Οἶμοι τάλας, δάλαμος ἀποπνιγύσομαι.

ΧΑ. Ἐγὼ δὲ κακοδάμων γε κατᾶκαυθήσομαι.

ΣΤ. Τί γ' μαθόνθ' ὑβρίζεῖν γ' εἰς τὸς θεούς;

Scalam afferens exi, et lignonem apportans.

Deinde conscendens scholam,

Usquedum in ipsos dejicias domum,

Tectum perfode, si herum diligis.

Mihi autem facem afferat aliquis accensam:

Atque ego eorum aliquem hodie poenas dare

Mihi faciam, etsi admodum sint fastuosi.

ACTUS QUINTI SCENA QUARTA.

Senarii Iambici.

DISCIPULUS, STREPSIADES, SO-
CRATES, CHAEREPHON.

E Heu, eheu!

ST. Tuum opus est, ô fax, mittere multam flammam.

DI. Homo, quid agis? ST. Id quod ago. quid aliud, nisi quod

Argutè disputo cum trabibus domûs?

DI. Hei mihi! quis nostras incendit aedes?

ST. Ipse cujus vestem cepistis.

DI. Perdis, perdis nos. ST. Hoc ipsum enim etiam volo, Nisi ligo mihi spes meas prodat,

Aut ego priùs aliquo modo collum frangam decidens.

SO. Heus tu. quid hercle agis tu qui supra tectum es?

ST. Per aerem scando et solem despicio.

SO. Hei mihi infelici! miser jam suffocabor.

CHAE. Ego autem miser mox incendiis absumar.

ST. Quam ob rationem enim contumelia afficitis deos?

ST. Et Lunae etiam speculati estis sedem ?
 Insequere, jace, feri, propter multas causas
 Praecipuè autem quia noveris, deos ut injuria affe-
 cerint.

CHORUS.

PRaeite foras. saltatum est enim mediocriter nobis
 hodie.

FINIS NUBIUM.

Καὶ τῆς Σελήνης ἰσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν ;
 Δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν ἕνεκα,
 Μάλισα δ' εἰδώς, τὺς θεὺς ὡς ἠδίκων.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἡ Γαῖαδ' ἔξω· κεχόρευ' γὰρ μερίως τόγε τήμερον ἡμῖν.

Τ Ε Λ Ο Σ Ν Ε Φ Ε Λ Ω Ν.

W R O L A I 1777
Kings College London
Alex. Hall, 1777
Museum of the Royal Society

2002

THE
H

THE ROYAL SOCIETY

John

Wm. Hall

